

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 00461

SHVAYGNDIKE TIRN

R. Zychlinsky

*Permanent preservation of this book was made possible by
Florence Lipman*

FUNDING FOR THE CORE COLLECTION OF YIDDISH LITERATURE
WAS MADE POSSIBLE IN PART BY A GRANT FROM THE
DAVID AND BARBARA B. HIRSCHHORN FOUNDATION

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

שְׂוִירֶה גָּדֵיקָעַ

רייזל זשיכלינסקי

שׂוֹרִיְיגֶנְדִּיקָע טִירֵז

ל יַד עֲרָך

ארויסגעגעבן מיט דער מיטהילף פון יידישן פ.ע.ג.-קלוב

**RAJZEL ZYCHLINSKA
SHVAYGNDIKE TEERN**

Silent Doors

Poems

Copyright 1962 by

**RAJZEL ZYCHLINSKA
321 WEST 100TH STREET
New York 25, N. Y.**

געדרוקט בי דיבער שולצינגערט

Printed in the U. S. A. by
**SHULSINGER BROS. LINOTYPING & PUBLISHING Co.
21 East 4th Street, New York 3, N. Y.**

ט נ ע ו ו

עם ציטערט דער ים

עם ציטערט דער ים
אויפֿ מײַן ברעם ;
נעָם מִיר אֲהַיִם,
נעָם אֲהַיִם.
נעָם אַרְיֵין מִיר אַין דִּין טְרֻעָר,
אַין אַ סְטְּרָאָפּ פָּנִים דִּין לִיד —
נעָם מִיר מִיט !

וואס שוויימט דארט אויפֿן האַדסָּא ?

וואס שוויימט דארט אויפֿן האַדסָּא ?
איַן רְוִיתָן לִיכְטָ ?
וועָד שְׁרוֹיִטּ דְּאָרֶט — דְּאָטְעוּעַ,
מִיר גַּיְעַן אָונְטָעַר —
דאָס זַיְגַּעַן דֵּי טְוִיטָעַ מִינְגַּע,
די פָּאָרְבָּעָנְטָעַ,
וואס גַּיְעַן אָונְטָעַר נָאָךְ אַ מָאָל
איַן מִינְן זְכָרוֹן.

נֵוְוִ אַרְקָן

ס'אייז גוט צו וואנדערן אין ניו-יארָק —
 טיפֿ אונטערן ים,
 צוישן שיפֿ מיט גאלד און מיט טרייער ;
 פלאנטערן זיך צוישן רעווענדיקע פיש —
 די שוואָרכָץ קאָדְלָאָקָם און פָאָרְדָּם.
 רاطעוען זיך געבען מאָרְמָאָרְעָנָע בענְק,
 וואָם היַטָּן אָוצרות פָּוּן פָּאָרְשְׁטִינְגְּרוּטָעָה פרינְצָעִים ;
 פרעָנָן עָפָעָם בַּיִּהְגָּה גְּרִינְעָם ברִיוּוֹ-טְרָעָנָה,
 פרעָנָן אוֹפָה גְּתָם
 אָון גָּאָרְנִישָׂט גַּיְין זָכָן די גָּטָם,
 אָרְיִינְגִּיָּן אין לִיְדִיקָע אָון נָאָכְטִיקָע פָּאָרְקָן
 אָון וּזְרָתָן אוֹפָה אַרְוִיבָה, אוֹפָה אַבְוָיִם,
 אָנוּוּאָרְעָמָעָן מִיט אַפְּינְגָּנָה קָאָלְטָה מָאָנוּמָעָנָה,
 וואָם קָעָנָן נִישְׁטָה שְׁטָאָרְבָּן.

פּוֹן אֶלְעָ פְּנִימָעָר

פּוֹן אֶלְעָ פְּנִימָעָר, וּוֹאַסְמָה אַפְּבָנָן מֵיר צַעַשְׁלָעָפֶט
אֲגַאנְצָן טָאגָן,
איַז גַּעֲלִיבָן אַיַּין פְּנִים,
צָו וּוּלְכָן כְּחָאָב זַיְךְ פָּאָרָאָנְקָעָרָט.

פּוֹן אֶלְעָ קְוָלוֹת, וּוֹאַסְמָה אַפְּבָנָן מֵיר
פָּאָרְשְׁרִינְגָן,
איַז גַּעֲלִיבָן אַיַּין קָוָל,
איַז וּוּלְכָן אַיַּךְ צִיטָעָר.

פּוֹן אֶלְעָ וּוּעָגָן, וּוֹאַסְמָה אַפְּבָנָן מֵיר
פָּאָרְפִּירָט,
איַז גַּעֲוָאָרָן דֵי שְׁמָאָט,
מִיט אִירָעָ גַּאֲסָן,
סְקוּוּרָן
אוֹן טּוֹנְגָּלָן.

וְיַחֲנֹן לְעָנָן פִּיר

דעָר יָם הָאָט אַלְעַגְרָעָנֶן פָּאָרָגָסָן,
די נְאָכָט הָאָט אַלְעַגְוָאָלָן אוּסְגָּעָלָשָׁן.

כְּחָאָב לִיב די וּוַינְקָלָעַן פִּיר.
זַיְיַ גַּעֲמָעַן מַיְיךְ אָרוּם, אָרוּם.
אוֹן וּוֹעַן אַיְיךְ וּוֹעַל אָרוּים אַיְן דְּרוּיסָן,
אַיְן אַיְיבִּיקָן.
אוֹן דַּעַר רַעֲגָן וּוּעַט אָוִיסְטָרִינְקָעַן
טַיְיַן גּוֹפְּךְ, דַּעַם שְׁטוּבִּיקָן,
אָ, לְאֹזְ מַיְיךְ, גַּאֲטָן, אָוּמְקָעָרָן
אוֹיְף אַ רְגָּעַ נַאֲרַן,
צַו וּוַינְקָלָעַן פִּיר.

א פרעם דער

א פרעם דער איז אדורכגעגענןגען.

מייט בענקשאפט קוקט אים נאך דער וועג.
ווער איז ער,

וואו איז ער אוזעק?

די בלעטער שארון

טראכטענישן פון זייןנע טרייט;
נאזעט בער,

איך רין אוים אין דיין בלוט.

איך גריין אוים אין דיין געלקייט,

איך גי אוים אין דיין פלאם,

איך גרווי אוים אין דיינע טויטע פיגל.

ער איז אוזעק, דער פרעם דער.

מען זעם אוים שוין נישט מען.

בייז א שניי וועט אדראפעטאלן —

און טרייסטן וועט זיך דער וועג.

אויף אַ ווּאָקְזָאַל

ס'קען זיון, אַז אִיךְ האָב הײַנט
מייט מײַנע ווֹאָקְלָעַנְדִּיקָע טְרִירֶיט
אויף אַ ווֹאָקְזָאַל
עַמְעַצְנָם גּוֹרֵל גַּעֲחַתְמָעַט,
עַמְעַצְנָם גּוֹרֵל גַּעֲשְׁטָרָאָכָן,
גַּעֲהַאָלְפָן אָפְשָׂר דַּי גַּעֲבָרָת פֿוֹן אַ קִינְד,
אָדָעָר פָּאָרְמְשָׁפֶט צַו אַיְビְּקָע לִיְדָן
אַ פָּעָלָד.

איַן פְּרִימָאָרְגָּן ווּוַיְסָעַ שְׁעהָן,
צְוַיְשָׁן מְעַנְטָשָׁן, פַּעַךְ אַזְנָן פְּרֻעַמְדָע שְׁטָעַט
הָאָב אִיךְ מִיךְ אַרְוָמְגָנְדְּרוּיָט אַיבָּעָר אַ ווֹאָקְזָאַל
אוֹן זִיךְ נִישְׁתַּחַת גַּעֲקָעָנָט גַּעֲפָוָנוּן.
פִּינְקְטָלְעָר וַיְיַעַן אַנְגָּקְוּמוּן
אוֹן אַפְּגָעָנָגָעָנָגָעָן צָוָן.
וַיְיַעַטְעַ דִּיעָרְפָּעָר, וַיְיַעַטְעַ הָעָק
הָאָבָן גַּעֲשָׁרִין איַן סִירָעָנָן
אוֹן גַּעֲזָוָרָן שְׁטִיל.
די ווַיְיַעַרְעַם פֿוֹן דָּעַם ווֹאָקְזָאַל-זַיְגָעָר
הָאָבָן זִיךְ גַּעֲרוֹקָט
מייט אָזְוִי פִּיל דְּרָאָעָן, מייט אָזְוִי פִּיל שְׁרָעָק —
אוֹן די רְעַלְעָן הָאָבָן גַּעֲזָכָט מִיךְ
צַו צְעַשְׁנִיְידָן.

נַעֲט

וואען מיר וואלטן געוווסט וועגן זיך,
וואס עס ווייסן וועגן אונדז דיבוענט!
זוי זענען די האָרֶן
פֿון אונדזער לעבען און אונדזער טויט.

יעדן פרימאָרגן גייען מיר אָזּוּק
ביזן סופּ פֿון דער וועלט.
מיר מאָכְן לאָנגָע רִיזּוּם
איְבָּעֶר גְּרִינְלָעֵךְ-גְּעַלְעַךְ בלעטער,
מיר מעסְטָן אוּסִים די קְנִיטְשָׁן
אוֹיפּ דעם פְּנִים פֿון דעם גְּעַרְטָנָעֶר.
מיר לאָזּן זיך פֿירֶן פֿון זִין קלְיִינָעָם וואָגָן,
פֿון זִין וואָרְעָמָעָן קוֹל.
מיר שטעלְן זיך אָפּ
געבען אָגְרוּעָר טוּב.
מיַט אַיר רָונְדָן קָאָפּ גְּלָעָט זִי אוּסִים
אלְעָסְטוּרָות פֿון דער וועלט.

פָּאָר נָאָכְטָן קְוָמָעָן מיר צְוָרִיךְ
צַו די שְׂוֹוִינְגְּנְדִּיקָע,
צַו די גְּעַטְלָעֶכְעָן ווענט.

כ'צי אויס דעם טאג

ב'צי אויס דעם טאג לאנג,
 בייז די בלומען קלאפֿן איזן די שייבֿן
 מיט שוואָרטצע פְּלִיגְל —
 אונַן די בענקלעַר קרייכַן אַרוֹף אַוִיפַת מֵיר.
 דעםָאַלְט צינְג אַיך אַן די לאַמְפַ.
 ווַיַּדְעֶר פְּלִיסְטַּדְסְטַּוְוָר
 רְוָאֵיך אַין שְׁפִינְגָּל,
 די בענקלעַר שְׁטִיעַן גַּעֲמִיטְלַעַד
 אַין די ווַיְנְקָלַעַן,
 אַונַן די בלומען אַוִיפַת די פָּעַנְצְּטָעַר
 שלָאַפַּן אַיְזַן —
 מיט גְּרוּיעַ בְּלַעְתָּעַר.

אָפָן לְאָזֶן מִיר, אָפָן

אָפָן לְאָזֶן מִיר, אָפָן,
בַּיְוָנָאכֶט אָונְדֹזְעֶרֶע טִירֶן,
וּזְעֵן טִיר וּזְעֵרֶן קְרָאָנֶק :
אָפָשֶׁר וּזְעֵט אֲשָׁכֶן בְּרָעְגָּעָן דֵּי הַיְּלָוָנֶג,
דָּעָר וּוִינְגֶט,

אֲהַנְגֶט ?

אָפָשֶׁר דָּסֶם חִיחָלָע,
וּזְאָסֶם מִיר הַאָבָן בְּאָגָעָנֶט
טִוְיט אַיְינָן אַוְיג ?
אָזֶן וּזְעֵזֶן דָּסֶם צְנוּוֹיְטָע אַוְיג,
וּזְוּ ?

מִיר לִיגָּן מִיטָּקָל אָפָנְדִיקָע הַעֲרָצָעָר
אַיְן דָּעָר פִּינְצְטָעָר —

אָזֶן וּוְאָרְטָן אַוְיפָּטְרִיט .
טִיר פָּאָרְשְׁלִיטָן דֵּי טִיר .
וּזְעֵן טִיר וּזְעֵרֶן גְּעוּוֹנֶט .

עַס שְׁרָעַקְט אַיְנְדוּ יְעַדְעָר שָׁאָרָה,
וּזְאָסֶם פָּאָרְגְּלִיוּוּעָרֶת בְּיִי דָעָר טִיר .
אַיְזָעָם אֲגָלָן, אֲרָזָח ?
שְׁ-שְׁ-שְׁ, דָּסֶם אַיְזָבְּלוּן אֲשָׁטְעָרָן,
וּזְאָסֶם הַאָטָם זִיךְ אַוְיסְגַּעַלְאָשָׁן אַיְן דָעָר הַיְּוָן .

אַפְטָמָאל בְּרוֹמֶט דָעֵר וַוִינֶט

אַפְטָמָאל בְּרוֹמֶט דָעֵר וַוִינֶט
 אַיְן שָׂוָאַרְצָן טָעַלְעַפָּגָן.
 עַנְטָפָעָרָן אִים דֵי פּוֹסְטָע פְּלָעַצָּעָר
 — פּוֹן דָעֵר שְׁטָאָט —
 מִיטָּ שְׁטִיקָעָר אַיְזָן,
 שְׁטִינְגָעָר
 פּוֹן אָן אַלְטָן, צָעַנוּמָעָן הוֹיוֹן,
 אַ הַאַלְבָעָן וּוְאַנְטָן,
 מִיטָּ נָאָךְ וּוְאַרְעָמָעָן גַּעֲמָעָלָן,
 אָוָן גְּרִינְעָן שְׁטִיקָעָר גַּלְאָגָן, —
 אָוָן אַמָּאל עַנְטָפָעָרָט אִים אַ מְעַנְטָש —
 חַווֵּיךְ אָוָן גְּרוּיִים
 וּוְיָגָג וּמְגָגָג.

מִיְן שָׁכֶן

קעגנאיבער מײַן פֿעַנְצְּטָעָר
שׂוֹוִימַט אַ פֿעַנְצְּטָעָר,
קוֹקְט אַרוֹזִים דָּאָרָט אַ מעַנְטָשׁ
אֵין אַלְעַ צִוְּתָן פֿוֹן טָאג —
אַ וּוֹיָם הָעֵמֶד,
אַ גַּלְעָר קָאָפֶ —
הִיט עַר דִּי גָּסֶם
אוֹן הִיט מִיךְ פֿוֹן טְוִוִּיט.
אֵין דָּעַר פְּרִי — אַיְיךְ צִ אָרוֹף דָּעַם פֿאָרָהָאנָג
אֵין אַוּוֹנְט — אַיְיךְ לָאָזֶן אַיְם אַרְאָפֶ —
מִײַן שְׁכַנְתִּים אַוְיָגָן וּוְאַכְּנָן אַוְן לוּיְעָרָן
אוֹן הַאַלְטָן חַשְׁבָּוֹן פֿוֹן אַלְזִין,
וּוְאָס כְּפָאָרְמָאָג.

אַפְּטָמָאָל טְרָאָכָט אַיְךְ
וּוְעַנְתִּים שְׁכַנְתִּים :
אַיְזַע אַ שְׁטִיְינַן,
וּוְאָס כְּהָאָב פֿאָרְגָּעָסִן בַּיְמַים וּוְעַג ?
אַיְזַע דָּעַר גַּעַשְׁפָּעָנְסָט,
וּוְאָס הַאָט מִיךְ גַּעַשְׁרָאָקָן
אַמְּאָל אֵין דָּעַר פֿינְגְּטָעָר,
אֵין דִּי בְּרָאִשְׁתַּ-טָעָג ?

קעגנאיבער מײַן פֿעַנְצְּטָעָר
שׂוֹוִימַט אַ פֿעַנְצְּטָעָר,
קוֹקְט אַרוֹזִים דָּאָרָט אַ מעַנְטָשׁ
אֵין אַלְעַ צִוְּתָן פֿוֹן טָאג ;
אַ וּוֹיָם הָעֵמֶד,
אַ גַּלְעָר קָאָפֶ —
הִיט עַר דִּי גָּסֶם
אוֹן הִיט מִיךְ פֿוֹן טְוִוִּיט.

גִּיסְטָעָר

דריינען זיך אַרוֹם אַלְטָעָ לֵוִיט —
גייסטער.
זוי גִּיעָן אַרְיוֹן אָנוֹן אַרוֹם,
דוּרְכּוֹיכְטִיךְ,
פֿוֹן נַאֲכָט צֹ נַאֲכָט,
פֿוֹן שְׂוּיְינָן צֹ שְׂוּיְינָן,
אוֹן קִיְּנָעָר זַעַט זַיִּ נִישְׁטָט.
אוֹן קִיְּנָעָר הַעֲרָת זַיִּ נִישְׁטָט.
פֿאַרְטְּשָׁעָפָעָן זַיִּ זַיִּ אַמְּאָל אַיִּן אַ צְוִיָּינָג —
הַעֲנָגָעָן זַיִּ לְאַנְגָּג,
בֵּין סְקָומָט אַ פּוֹינְגָּל אָנוֹנַעַמְתָּ זַיִּ אַרְאָפָּ
אַיִּן דָּעֲגָנְדִּיקָּעָ טָאג.

דריינען זיך פְּלָאנְגָעָטָן אַרוֹם —
גַּעֲפָעָנְטָעָטָעָ פְּעָרְד
אוֹן אַיְּבִּיךְן קְרִיּוֹן.
זַיִּ וּוֹאָרְפָּן לְאַנְגָּעָ שָׁאָטָן
צֹ יְעָנָעָר זַיִּיט.
זַיִּנְעָן זַיִּ קְעָרְפָּעָר,
זַיִּנְעָן זַיִּ גִּיסְטָט ?
זַיִּ גִּיעָן אַרְיוֹן אָנוֹן אַרוֹם,
דוּרְכּוֹיכְטִיךְ,
פֿוֹן נַאֲכָט צֹ נַאֲכָט —
אַלְטָעָ לֵוִיט —
גִּיסְטָעָר,
שָׁאָטָן פֿוֹן וּוֹיְסָעָר אַיְּנוֹאַטְמִיקִיּוֹת.

אַינְדוֹלָעַ

אַוִיפָּאַלְעַ פִּיר
אוֹסְדָּרְיָעַ דָּעַם הַאֲלָדוֹן
אַדְעַרְ נִישְׁתָּ ?
צְוַויִּיְ פְּרוֹזָעַ זְוִינָעַ אַיְגָעָשָׁלָפָן
בֵּי אַטְישׁ.
אַיְן זְוִיְעָרָעַ גְּרוֹעַ קָעֶפֶת
וּאַרְצָלָעַן הַוִּכְעָן, נַאֲסָעַ בִּימָעָר,
שְׁפִיצָן פִּיגָּל.
פָּוֹן זְוִיְעָרָעַ חַלּוּמוֹת שִׁילָּן זַיְךְ אַוִים
אַינְדוֹלָעַן —
אוֹיפָ וּוֹיְטָעַ, פָּאַרְנָעַפְלָטָעַ יְמָעַן.

ליידיקער סאכטוי

ליידיקער, ביטאגיקער סאכטוי
 אויז פול מיט גויסטער
 פון מענטשן וואס האבן גיעאנט זיך,
 געאיילט אין פריען אינדערפרי
 און וועלן זיך איילן פארנאכט.

לאנגע, הייסע נגעערם פרענס מיך
 אין ליידיקן וואגאנן.
 גרויע פרויען פון די שעפער
 ווערגן מיך
 מיט ביינערדייקע הענט.

אויזערנע, אפנעריבענע טראפען
 פירן ארכוים מיך פון ליידיקן סאכטוי.
 מיליאגען גויסטער שלוייפן זיך מיט פים
 יעדן פארנאכט,
 יעדן אינדערפרי.

א ב ע ט ל ע ר

דער הימל איז פלוצ'ונג גרווי געוואָרַן :
 א בעטְלָעֶר איז אַרְוִיָּף
 אַיְן זַיְנָע גַּרְוִיעַ קַלְיְדָעַ.
 צַיְעַן נִידְעַרְקַן אַזְרָעַנְדִּיק וּוְאַלְקַנְמַן
 אַיבְּכָרְדַּר שְׁטָאָטַן.
 אַזְרַעַל זַיְךְ דָּרָטָן,
 וּזְדַעַר בְּעַטְלָעֶר אַזְרַעַן גַּעַשְׁטַאנְגַּן
 אַזְרַעַן גַּעַבְעַטְלַט ;
 ס'אַזְרַעַן אַיְצָטַן דָּאַס הַיְלִיקְסְּטַע
 אַזְרַעַן זַיְכְּעַרְסְּטַע אַרְטָן.

א נְגַעַר אֵיז אַיְנְגַעַשְׁלָאָפָן

א נְגַעַר אַזְרַעַן אַיְנְגַעַשְׁלָאָפָן
 אֹוֶיפְּ אַגְּטָם .
 שְׁלַיְיָפָן לִיכְטָעָר פָּוָן דַעַר נַיְזִיאַרְקָעָר נַאֲכָט
 דַעַם חַלּוֹם פָּוָן שֻׂוָּאַרְצָן ,
 וּזְאַס אַזְרַעַר עַלְטָעָר
 פָּוָן מַצְרָים .
 מַאֲנַעַקְיָנְגָן
 טַאֲנַצְּן אֹוֶים אַיִם
 אֹוֶיפְּ דַי גַּאֲסָן .
 וּוְאַלְקַנְקָרְאַצְעָרָם
 טַרְאָגָן אַיִם
 אֹוֶיפְּ זַיְלְבָעָרְנָע טַעַלְעָר
 צָוָם הַיְמָלָן .

דאס לויילעך און דער פרעומדער

ס'האט א מענטש דא געגעכטיקט
א נאכט,
טרוייערט נאך אים א לויילען.
גלייכנילטיך זיינען די ווענט,
פארגעטען האט אים שוין די טיר,
נאך דאס לויילעך שריעקט זיך
אונ בענקט נאך דעם פרעומדן.

גרויע נעה גערס

גרויע, הויכע נעגערם אין ניו-יאריך –
אקסלען אראפגעלאזענע,
שוואצע גלייענדיקע אויגן
אויפן אפגעברענטן סטיעפ.
לאנג קוק איך נאך
זיעער פראסטיקן פלאט,
ביז אליין איך לעש מיך אוים,
אונ ווער נישטא.

די עטפער-בילדינג

וואוין וועט מיך פאָרפרן דער סַאַבּוֹוי?
 די ליפּוֹן פֿון נַעֲגָעֶר זַאנְן צַו
 אַ זַּוְנִיקָן אַינְדָּזָל.
 די אוֹיגָן פֿון מַאַן
 אַיְן בְּרוּינָעָם הוֹט
 שְׁרַעַקָּן מִיטּ קַאַלְטָעָר אַרְקְטִיקָן
 דָּאַס מַיְידָל מִיטּ דַּעַר צִיּוֹנוֹג
 שְׁוֹאָפְּנָגָעָרטּ מִיטּ אַ מַעְרְדָּעָר.
 אַן עַלְטָעַרְעָרְמָן דַּרְיְמָלָטּ,
 לִיכְטָעָר, רְוִיטָעּ, גְּרִינְעָן,
 וּוּקְעָן אַיְן מִיר תְּהֻמְּעָן.
 די רְעַלְסָן שְׁרִיְעָן,
 שָׁאוּרָפּ אַן אַ הִימָּל.
 אַיְוֹפּ עַפְּעָם אַ סְטָאָצְיעּ
 הַאָטּ גַּעַוְאָרָנטּ אַן אַיְנוֹאָמָעָר סִילּוּעָטּ
 פֿון אַ פְּרוֹי – –
 גְּלִיּוֹבּ זַיּוּ נִישְׁטָן!

וְעַן אֵיךְ בֵּין אַרוֹפּ
 אַוְפּן זַעֲכַנְתָּן שְׁטָאָק
 אָוָן די עטפער-בילדינג – –
 הַאָטּ אַרְיוֹנָגָעָלוּתּ אַין פָּעַנְצָטָעָר – –
 חַאַבּ אֵיךְ גַּעַטְרָאָכְטּ,
 אָז ס'חַאַטּ מִיךְ קַיְינָעָר אָוָן סַאַבּוֹויּ
 נִשְׁטָן אַפְּגַּעַנְאָרָטּ.

צו וויטע האפנס

איך שווים צו וויטע האפנס.
 דארט ווארטן מענערישע הענט
 אויסצולאָדֶן די לאָדונְג :
 די פולע זעך מיט געפל
 די גראָבע זעך מיט שטילקִיּוֹט,
 דעם שווערָן אַפְּרִיל-הִימָּל.
 איך שווים צו וויטע האפנס.

רוּיַת לִיבָּט

רוּיַת לִיבָּט .
 פָּאָרְלָאָפָּן וּוּרָן וּוּלְפִישָׁע אָוִינְג
 מִיט בְּלוֹט .
 גַּעַלְאָדָנְט מִיט גּוֹרְלִידִיקָע לְאָסְטָן
 רְעוּוּעַט דָּעֵר טְרָאָק .
 סְזּוּיִיסְן אַלְעָ בְּרוּוֹ אָוּן די זַעַך —
 סְאַיְזָן צָו שְׁפָעַט .
 אַלְעָ בְּרוּקָן וּוּאָרְטָן גַּעַשְׁפָאָנְט
 אוּיפָ דֻּעַם לְעַצְטָן, אַוְמַפְּאַרְמִיְדָלָעָן בְּרָאָך .

אַ ווֹאָרֶט אֵין טָאֵל

אַ ווֹאָרֶט אֵין טָאֵל
טרוייסלט אוּיפֿ אַ בָּאָרגֿ,
רייסט אַראָפֿ זִיּוֹן קָאָפֿ.

טרויט בְּיִנְאָכְט —
וּעוֹקָנוּ אוּיפֿ אַ שְׁטָאָטֿ מִיטֿ גּוֹלְנִיםֿ,
בָּאָהָאָלָטֿ אֵין דַּי לְאַמְפָןֿ.

אַ בְּלִיךֿ —
וּעוֹקָטֿ אוּיפֿ אַ וּוּלְתֿ
אֵין מִיטֿ הָעָלָןֿ טָאָגֿ.

וּעַן דַּי פָּעָנָצְטָעָד

וּעַן דַּי פָּעָנָצְטָעָד גַּיְעָן אַרְיוֹן אֵין דַּי וּוּעַנְתֿ
אוֹן דַּי לְאַמְפֿ טְרִינְקְטֿ זַיְדֿ אֵין שְׁפִינְגֿ,
גַּיְיֿ אַיְךֿ אַרוֹםֿ אוּיפֿ דַּי וּוּגַןֿ —
פָּוֹןֿ וּוּלְכָעָרֿ זַיְתֿ וּוּטֿ קּוּמְעָןֿ דַּעַרֿ טַוִּיטֿ ?
מִיטֿ וּוּלְכָןֿ קָאָלִיךֿ ?
איַךְ חָאָבֿ אַנְגָּעָטָאןֿ דָּאָסֿ רְוִוְתָעֿ קְלִיְידֿ.

נ ס

פֶּרְעָמֵד זַיְגָעָן מַעֲנְטָשָׂן,
 וּוְאַם פָּאָרָן אֵין צָוָגָן.
 זַיְעָרָע פָּנִים עָר —
 פָּלָעָקָן וּוְיִטְעָ פָּוָן לְבָנוֹת —
 וּוְעָקָן אָוִיפָּ דָּעַם טְרוּיעָר
 פָּוָן אִינְגָעוֹוִינִיקְסְּטוּ מְרָחָקִים
 אָוָן פָּאָרְשָׁוִינְדָּן
 וּוְ קִיְּן מָאָל נִישְׁתְּ גָּעוּוֹעָן.
 אָוָן נָאָר דִּי רְעָלָסָן, וּוְאַם שְׁנִיְידָן דָוָרָךְ
 דִּי זָאָמָדָן אֵין דִּי הִימְלָעָן,
 וּוְיִיסָן,
 אָז יְעַדְעָם פָּנִים אִיז אָ נָם,
 אָוָן אָז דָעָר נָם
 קָעָן נָאָר אָ מָאָל גַּעַשְׁעָן.

מיין תפילה צום קוימען

יעדן פרימארגן טו איך תפילה
 צו דעם קוימען,
 צו דעם געטלעכַן נאר אויפַּ מיין דאך :
 מילדעָר די קעלטַן פון צפון,
 שטיל איזין די זונַן איזן דרום
 אונַן בעטַן די ווינטַן,
 זוי זאלַן דיך נישט אומוואָרְפַּן.
 וויל ווי לאָנגַן דו שטײַסְטַן,
 שטַיִן איך אויך,
 ווי לאָנגַן דו טראָכְטַסְטַן,
 טראָכְטַן איך אויך.
 פָּאל נישט,
 אָ, פָּאל נישט איזין,
 מיין גאָט !

די לבנה און דער שיכוך

אַרְאָפֶגֶעֲטַרְיבָּן פֿוֹן די קְלוֹיִסְטְּעָרְ-טְּרָעָפָן,
 די פְּלָאַשׁ צְעַבְּרָאַכְּן,
 וּוּ וּוּטַּ דָּעַרְ שִׁיכְוָרְ אַיְצְטְּ גְּיִינְ,
 וּוּ הַאַטְ עַרְ אַ הֵּימְ?
 אַ פּוֹלָעַ לְבָנָה קְוַקְטַּ אִים נָאָךְ:
 מִידְ פֿוֹן שְׁפִיגְלָעָן דָּאָם פְּרָעָמְדָעַ,
 פָּאַרְשְׁטִיְינְעַרְטָעַ פְּנִים פֿוֹן דָּעַרְ עַרְ,
 גַּעַרְןְ וּוּאַלְטַ וּזְיךְ אַיְן זְיִינְעַ טְרָעָרַן.
 גַּעַטְוּבְלַטְ זְיךְ אַיְן זְיִינְעַ טְרָעָרַן.
 אַוּעַקְ דְּרִיְיטְ וּזְיךְ אַיְן אִיר גּוֹרְלְדִיקְ רַאַחַ,
 אַלְיִין פָּאַרְגְּנִיְיטְ דָּעַרְ שִׁיכְוָרְ אַיְן רַאַגְ.

כ'ויל זיין אַ נונגערין

כ'ויל זיין אַ נונגערין.
 מיט געלע אויגן
 טרינקען די לבנות.
 מיט גראבע ליפן
 זויגן שוואָרטצע זאָפֿטֶן פּוֹן די נעכט.
 אויפּ הוייבּע,
 שוואָרטצע,
 דינע פִּים
 אַרומְפְּלִיעַן אַיבּער דער שטָאַט,
 אָן מיט די רָאֹוע פִּיאָטָעַם אַנְזָאנַן —
 אַ נִיּוּם מענטש.

דיָרְשַׁתְאַט

דאָס אֵין די פֿאַרְשְׂטָט ;
 לאָנְגָזָמָעָר גִּיעָן דָּא זַיְגָעָרָם,
 שְׁטִילָעָר רְעָדָן דָּא מַעֲנְטָשָׁן.
 דָּא הָעָרָט מַעַן אֵין די שְׁטִיבָעָר,
 קָאָרְטָאָפָּל וּוְאָקְסָן אֹוֶיפָּדִי פֿעַלְדָּעָר.
 הַוְיכָע מִיְּדָלָעָךְ שְׁפָאַצְיָוָן אַרוּם
 מִיטְ שְׁעַמְעוֹוְדִיקָע בְּחָוּרִים
 אֵין זָוָן-פֿאַרְגָּאנְגָן.
 זַיְ פְּרָוָן דָּא לִיבָּעָם
 צְוַיְשָׁן גַּעַלְעָוָוָעָט,
 וּוְאָס אַנְדָּעָרָעָה הָאָבָן אַנְגָּהָוָיָבָן —
 אָוָן גַּעַשְׁטָאָרָבָן אַינְדָּעָרָמִיט.
 דָּאָס אֵין די פֿאַרְשְׂטָט.
 פִּינְגָּל זִיכְן דָּא אֹוֶיפָּט עַלְעַפָּאַנְדָּרָאָטָן
 אָוָן הַיְתָן בָּאַנְדָּרָעָלָסְן
 פָּוָן זַוְילְדָּעָ גְּרָאָזָן.
 סְ'וָאָכָן מַאְמָעָם בַּיְ קִינְדָּעָר-בְּעַטְלָעָן
 אָוָן הַיְתָן די קִינְדָּעָר פָּוָן שְׁוּעָרָעָ חַלּוּמוֹת, —
 אֵין זַיְ בְּלִיצָט אָוָן שְׁוִימָט
 די גְּרוֹיסָעָ שְׁטָטָט.

וְיִנְטָמֵר־לִיד

גַּפֶּט,
 דֻּרְבָּאָרָעָם דִּין אִיבָּעָר דָּעַם מַעֲנְטָשׁ,
 וּלְאַם גַּיּוֹת צַו דִּין אַלְיוֹן
 אַיִן דִּי שְׁנַיְיעַן.
 עַד אַיִזְ אלָטַט,
 גַּלְטָעָר פָּוּן דִּי הַיְמָאָלָאַיָּעַן
 אַיִזְ זַיִן בְּלוֹטַט,
 זַיִן שְׁרָעַק,
 זַיִן חַפְילָה צַו דִּין.
 חַאַסְטַט גַּעֲוָאָרָט אַוְיָף אַיִם,
 חַאַסְטַט אַיִם נִישְׁתַּחַת דַּעֲרָקָעַנְטַט.
 גַּלְיְוָנְגָלְטִיק דַּעֲקָט דַּעֲרָשְׂנִי צַו
 זַיִונָעַ טָרִיט,
 אַזְוִי וּוּעַט עַר צְוָדָעָן
 זַיִן קָבָר.

קֶוְמֶסֶט אַמְּאֵל אֲרוֹיס פּוֹן סָאַבּוּנִי

קֶוְמֶסֶט אַמְּאֵל אֲרוֹיס פּוֹן סָאַבּוּנִי, —
 דַּי גַּעֲנַנְתָּ אַיז דַּיר אָוְמְבָאָקָאנְטָ.
 דַּי אָוּוְנְטִיקָע לְיִדְיְקָלְעַבָּע גַּם
 אַיז קוּוּס בָּאַלְוִיכְטָן.
 זַוְכֶּסֶט אַ פְּרִיְינְטָ,
 אַ חְוִין,
 שַׁאֲרָכֶט אַ שְׁטִיק פָּאָפִיר,
 אַ בּוּם,
 אַ טּוּיעָר, בְּלִינְד פָּאָרְקָלָאָפְּטָ,
 קוּקָט דִּין אָז בָּאָקָאנְטָ,
 וּוּ עַס וּוּאַלְטָ אַוִּיפָּ דַּיר גַּעֲוּוֹאָרָט —
 אָז אַיְבִּיקְיִיטָ.
 בִּיסְטָ שְׁוִין גַּעֲוּוֹן דַּא אַמְּאֵל,
 וּוַינְקֶט אַ לְאַמְּטָעָרָן.
 שְׁטִוִיסֶט פָּאָרָן חְוִין,
 קוּקֶסֶט לְאַנְגָּ אָז דַּי טִיר,
 בִּיּו עַמְּעַצְעָר הַיְנְטָעָר דַּיר,
 אַ טּוֹנְקָעַלְעָר,
 אָז הַעֲנָט —
 קָלָאָפְּט אָז פָּאָר דַּיר.

פֶּאָרְבִּיְיָגִיְיָעָר

פארבייגניער,
איך זע דיך נישט;
דיאן שאטן פאלט יערדן טאג
אלץ מידער אויפֿ מיר,
און מידער.

וואלט איך געקענט פארהאלטן דיאנע טרייט,
וואלט זיך מיין אומרו געשטיילט.

אמאל קומסטו אומגערכט פון שפיגל
און רופסט מיך מיטן קול,
וואס גויט מיר נאך פון וויגל.

איך קוֹק זיך אום —
פארשלאַסָּן חאַט דער זונ-פארגאנָג
דעַם טוּער,
איך זע נאָך בְּלוֹיז אַ לעַצְתָּע פְּלִיכְצָע
פון אַ פְּאַרְשְׁפָּעְטִיקָּן פּוּמְגִיּוּר.

בלינדע

וילדע גראזן וואקסן פון זיינער אונגן
 און פאלן ביטער ארין אין זיינער מoil,
 זיינער אקסלען פאלן אין אונטער דער לאפט
 פון ליבט,
 און די הענט העגען פאָרברענט אופֿ קויל.

די פינצטערע היילן פון זיינער בויך
 פאָרדויין לאַנגזאָם די גערושן פון טאגן
 און די נעכט גיעען אַרום זיינער וויסע שטעקנэм
 זוכן צו דער לבנה דעם וועג.

די בלינדע שלאָפָן, איינגעהיילט אין זיינער נאכט.
 וויסע שטעקנэм אין ליידיקע גאָסן
 זועקן די ערְד.

פִּיגָּל

פייגל פלייען נידעריך פאר מײַן פענצעטער,
 פאטשן מיט די פְּלוֹגָל.
 וועקן אויפֿ פָּרְשׁוּוֹנוֹנְדָּעָן וּוּלְטָן.
 איינגעזונקענע בערג
 הייבּן פֿוֹן יְמֻעָן אַרְוּסִים די קָעֶפֶת.
 ווּדְעָר זְעַנְעָן דָּא די דִּינְגָּזָּוָרָן.
 די גְּרוּסָּע חֵוֶת מִיט די גְּרוּסָּע טְרוּיָּעָן
 צְיַעַן אָוִים פָּאָרְגָּאָפְּטָעָה הַעַלְדוֹזָעָר —
 פייגל פלייען נידעריך פאר מײַן פענצעטער,
 פאטשן מיט די פְּלוֹגָל.

לִיִּס־גָּרָעָבָּר

לייס-גרעבער —
 רְיוֹן מִיט שְׂוּעָרָע גַּדְאָנְקָעָן,
 זַיִּי קָעָנָעָן דָּעַם לְיִם.
 זַיִּי קָעָנָעָן אִים גּוֹתְּפּוֹן זְיוּעָרָע אַיְגָּעָנָע גַּלְיָדָעָר.
 זַיִּי גְּרָאָבָן דָּעַם לְיִם אֵין אָלָעָ דִּימְעָנְסִים
 בְּיוֹן וּוָאָסָעָר —
 אָוֹן שְׁטוֹלָן דָּעַם לִיְמַעְנָעָם הַוְּנָגָעָר
 מִיט דָּאָרְשָׁטִיקָעָ קְרוֹגָן.

אלטע זיגערס

חלומען זיך מיר אלטע זיגערס,
וואם מיינע באבעם האבן אングעדרייט.
מיט>Rondע, געלע ציפערבלעטער,
מיט גלייכע שרונטן אינדעראמייט.

אויפ וויסע, קילע ווענט
די זיגערס גיינ —
די געוויכטער וויגן זיך און טיקו
אהין און צוריק.

די זיגערס קלינגען, קלינגען,
וועקן אויפ די שפיגלען,
וועקן אויפ אלטע טאג
אונטער וויסע ריגלען.

פרעמדע פאטאגראפיעס

פרעמדע פאטאגראפיעס
אויפ פרעמדע ווענט,
ווער פון זוי לעכט נאך,
ווער איז טויט ?

הערן איז פראָקן,
איין וויסן, שטייפן העמד,
כלחם איז וועלאנען,
מיט בלומען איז די הענט.

ש י פ נ

בייטאג שוויימען שייפן אויפן טויך פארכבי,
מייט אלע קאלירן פון מיין האפענונג ;
ביינאכט וועקט מיך זיינער בלינד געשרוי —
וואי אין שטעלט אמאָל דאס רעווען פון קי.

לייג איך וואך. איך חער :
דאָס וואַסער עסְט אין דער פינצטער די ערֶד, —
ביז עס ווועט אויפגײַן דער נײַינער טאָג,
וועל איך שוין אויך זיין פאַראָצערט.

שְׂוֹיִינְגְּנֶדֶק טִירֵן

איך בין די הימערין
פון שוויינגדיקע טירן.
איך שטוי פאר די געשלאםגען פידען —
ווײַ פֿאָר די צעַן גַּעֲבָט :
שְׂטַאָרְבַּט עַמְּעַצְּרַה הַינְּטַעַר זַי ?
ווערט עַמְּעַצְּרַה גַּעֲבָוִרַן ?
איך בויג מיין קאָפַּ,
פֿאָר שוויינגדיקע טירן.

דיין זייןען די ווענט

דיין זייןען די ווענט
 פון דעם הויז וו איך וווין,
 מענטשן ליינן זיך דא שלאפען
 אין זייןערע צימערן אליאן.
 דיין זייןען די ווענט פון דעם הויז.
 הערד איך אפטמאל מײַן שכן
 רעדן פון שלאפע —
 קלאנגען טויבע,
 אומפֿאַרשטעלעַבען,
 ווי פון אַ קְבָּר אַרוֹים.
 ליג איך אַ וואָכָע אין גאנצָן הויז
 און וואָרט —
 אפשר וועט מײַן שכן נאָך עפֿעַם זאגַן?
 איך וואָרט, ביז עס הוויבט אָן
 צו שאָגן.

איינדערפרֵי הערד איך :
 מײַן שכן גײַט אַוועַק —
 אַ ווֹוִיטָעָר,
 אַ פרֻעְמָדוֹעָה,
 אַ גַּעַשְׁטָאָרְבָּעָנָה.

בַּיִי נָאכֶט אֵין נְיוֹ-יָאָרָק

דאָס געוווין פון אָ קִינְד
בַּיִי נָאכֶט אֵין נְיוֹ-יָאָרָק,
שְׁפָאַלְט וּוּנְגַט,
לְעַכְּרַת הַיּוֹעָר,
שְׁוּעַנְקַט אַרְגַּנְטָעָר
פָּונְדָאַמְעַנְטָן.

פָּאַלְן שְׁטִינְגָּר, —
שְׁטִיקָעָר שְׁלָאָף,
אַיְבָּרְגָּעָרִים עֲגַן חַלְמוֹת,
קָעָפ אַוִּיפָּקָעָפ.
פִּינְצָטָעָרָע מְוַיְעָרָן שְׁטָעַלְן זַיְך
אוֹיפָפִיר פִּים.

זַיְך וּוּלְן בָּאַלְד פָּאַרְטָוִיבָן
מִיטָּחִישָׁן גַּעֲכָרְיוֹל
דָּעַם אָנוֹנוּעָרָם.
קוּמָט דַּי מְוֻטָּעָר,
זַיְך קוּמָט פָּוּן וּוּיְיטָן, שְׁטָעַנְדִּיקָן מִילְכּוּעָג.

זַיְך וּוּגְנַט אָן דַּאָס קִינְד
מִיטָּשְׁטִילְקִיָּט אָן מִיטָּרוֹ,
אוֹן נְיוֹ-יָאָרָק
מְאַכְּט וּוּזְדָעָר דַּי אָוִינְן צָו.

יענע גאס

ניי נישט ווינגען אויפֿ יענעֶר גָּס !
דאָרטַם זִיינְעָן שְׂטְּשָׂוּרָעָם מַעֲרָה
וּויַּמְעַנְטְּשָׁן.

דאָרטַן לְאַדְנַתְמַעַן גַּאנְצָעַ טָעַג
שְׂוּעָרָעַ וּוְעַגְעָנָעַ מֵיטַּסְחָוָה.
דיַ גְּרוֹיסָעַ מאָגָזְיָנָעַן, פּוֹלְ מוֹטַּשְׁטָאָפַּן,
וּוּלְן דִּירַ פְּאַרְשְׁטַטְעָלַן דיַ זָּוָן, דָּסָם לִיכְטָן.

אוֹן בָּאַטְשַׁ אַיְן דיַ פְּרִימְאָגָנָם
איַילְן דָּאָרטַ גַּעֲדִיכְטַּעַ מַאֲסָן מַעַנְטְּשָׁן
צַוְּ שֻׁעְפָּעָר, צַוְּ בַּיּוֹרָאָעָן —
אוֹן בַּיְ נַאֲכַטְמַעַן דָּאָרטַ שְׁטִילַן,
קִיןַ מַעַנְטְּשָׁן, קִיןַ לִיכְטָן.
נַאֲרַ דיַ שְׂטְּשָׂוּרָעָם קָוְמָעַן אַרְוָוִים פּוֹן אָונְטְּעָרָעָד
אוֹן גְּרוֹיטָן זָוָן, גְּרוֹיטָן זָוָן,
צַוְּ בָּאַלְאָגָעָרַן דָּעַם טִיּוֹמָס-סְקוּוּעָר.

די רויטע טיר

יען פרימאָרְגַּן, איך עפַן די אויגן
 בעפַן איך מײַך
 אין דעם זעלבן פֿאָרט:
 דריי הויכע קוימענֶם,
 צוּוִי דעכָּר,
 אונַ אָרוּטַע טיר,
 ווֹאָס אַיז גּוֹלְדִּיק פֿאָר מִיר.
 זוֹיפֵל אַיך ווֹיל מײַך נִיט
 באָפְּרִיעַן פֿוֹן דעם פֿלְעַק —
 די רויטע טיר ווּעַט מִיר נַאֲכַנְיַין
 בַּיּוֹ צוּמַּסְפַּן מִינְגַּע טָעַג.

מיין מאמע און דער אויאוּן

וואָם האָט מיין מאמע
געוּאָלט אַרְזִיסְכִּישׁוֹפֵן פֿון אָונְדוּעָר אוֹיְוָן?
זֶה האָט אִים אַיבָּעָרְגָּעְשְׁטָעֵלְטָ
איְעָזָן הַאֲרְבָּסְטָ.

געַשְׁלָעַפְט אִים פֿון וּזְאַנְטָ צָו וּזְאַנְטָ,
פֿון וּזְיַינְקָל צָו וּזְיַינְקָל,
געַמְאַכְט אִים הַעֲכָר,
קְלָעָנָעָר,

דָּעָר קָאָפָּעָלָאוֹיְוָן אִיז גַּעַשְׁטָאַנְגָּעָן
בְּלִיךְ, שְׁטוּם.

דָּעָר גַּוִּי האָט גַּעַטְרוֹנְקָעָן בְּרָאנְפָּן
פֿון אַ פְּלָאַשְׁ

אוֹן גַּעַזְוָנָגָעָן לִידְעָר סְלָאָזְוִוִּישָׁע, טְרוּוּעָרִיקָע,
דָּעָר לִיְּמָס האָט גַּעַשְׁיַינְט אִין זְיַינְעָ גְּרוּיִישָׁע הַעַנְטָ —
מִיד גַּעַשְׁרָאָקָן האָט זִין שָׁאָטָן אָוִיפָּ דִּי וּזְעַנְטָ
אוֹן דָּעָר וּוּיְסָעָר שָׁאָטָן פֿון דָּעָם אוֹיְוָן.

ס'אייז שפעט דאס ליכט

ס'אייז שפעט דאס ליכט
און שפעט די ווענט,
צו שפעט זייןגען די רoid, —
איך וויל שווייגן אין דיין חלום
אין דער הויבער يولיענאנט.

מארגן פרי, ווען וועסט אוייפוואזן,
און ארויסקוקן פון זיך,
וועט זיין דער בלזיער הייל
און די שוויינגדיקע טיר.

איך וועל זיין שוין אויף די וועגן,
א בלאט, ואם רייפט,
דעראידייפט אין געלקייט ;
א קלאנג, א וויתע שיפ,
וואם שווימט אויף וואסערן פארקלערטע.

דורך א גלווערנער טיר

איך האב דיך געווען
דורך א גלווערנער טיר.
איינגעעהארקט אין שאטן, אין ליכט,
ביסטו געוווען פארטראקט צוישן ווענט.

שטייל בין איך אווועק
פון דער גלווערנער טיר.
אווי גויט מען אווועק אין פרילינג
פון א טיין —
העלפתט אין הימל,
העלפתט אין ואסער.

טירן עפערנען זיך אליאן

טירן עפערנען זיך אליאן,
 מאכון זיך צו,
 טעג גייען אווועק,
 קומען צוריק.
 פון דאך-פערנצעטער קומט
 דאס טרייסטנדיקע,
 דאס אייביבקע ליכט.

אלץ וואס איז געוווען,
 ווועט ווידעער זיין.
 גארנישט גויט פארלויזן,
 גארנישט ווערט פארפאלאן.
 כ'שפּרוֹיַּת אָוִּים דֵי הָעֵנֶט —
 פְּלִינְגְּלָעָן אָוִן דָוִיט,
 אָוִן וַיְיָ אַטְרָפְּן וּוְאַסְפָּעָר —
 אַיְךְ גִּיב זיך אַיְבָּעָר צו דֻּעַם שְׁטוֹרָאָב.

אין טונקעלן הויז

וועסט אוייסדרויען דעם קאָפ
 אַזּוֹי וְאֵיךְ,
 אַין גְּרוּסֶן,
 אַין טוֹנְקָעֵלֶן הוֹיזֶן.
 וועסט זָוְכָן עַמְצָעָן,
 וְאֵם אִיּוֹ דָא קְיִין מָאֵל נִיט גְּעוּזָעָן.
 וועסט וּזְאַרְטָן אַוְיפָּעָפָעָם,
 וְאֵם וּוְעַט קְיִין מָאֵל נִיט גְּעַשְׁעָן.
 דֵי וּוְיִסְעָט טִירָן,
 דֵי לְאַנְגָּעָט קָאַרְיַדָּאָרָן,
 זַיְיָ וּוְעַלְזָן דֵיךְ פִּירָן
 דָוְרָךְ הוַיְכָעָזָלָן,
 צַוְּפָרָן צָוָם וּוַיְנָקָל,
 הוּא אֵיךְ בֵּין גַּעַשְׁתָּאַנְעָן,
 וּוְעַל אַיְבָּיק שְׂטָיוֹן —
 שְׁטוֹם אָוָן פָּאָרְלוֹיָן.

שְׂנִיר

ס'שניט,
בלאסער וווען טראפנס בלוט
אויפן וויסן פארטער פון דעם קצב.
אותיות פאלאוזן די שילדן.
לאזן איבער מײַן זכרון —
אָ ווֹיִם, לַיְדִיק פָּעֵלֶד.

די בְּרִיךְ

ביז איך וועל צוקומען
צֹ דָעֵר בְּרוֵיךְ,
וועט זי שוין נישט זיין :
דעָר היִמְלָוָעַט זי אוַיסְזוּגַן,
די פִּינְגָּל וּוּלְזָן זי אַוּוּקְשָׁלְעָפָן,
אוֹן אַיְךְ וּוּלְאָ טְרוֹוּעְרִיךְעָן
אַרְיִיבָּעְרָקְוָן —
צֹ יַעֲנָעָר זַיְתְּ טַיְיךְ.

אלץ איז גרייט

אלץ איז גרייט,
 פאָר געכּוֹרט ?
 אַדְעָר טוֹיט ?
 די זוֹן אִיז אָונְטֶרְגָּעָגָנְגָן
 אַיִן אַיְר לְעַצְמָן רְוִוִּיט.
 די פִּיגָּל זַיְנָעָן אַרְבֵּעָרְגָּעָפְּלוֹגָן
 פָּוּן גְּרוֹוי צָו שְׁוֹאָרְץ
 אָוּן שְׁטִיל גְּעוּזָרָן.
 דָּעָר אָמוּעָבָּאָרָרָר,
 וּוְאָסְ קָוְקָט אָונְדוֹזָ אַיְבִּיךְ אָזָן
 וּוְאָסְ וּוְעָט עָר אַיְצָט טָאָגָן
 מִיט אָונְדוֹעָר חָאָלָדו ?

שְׂפִּיטָאָל

דָּעָר וּוְינָט וּוְעָט הַיִּינְט אָוּעָקְבָּלָאָזָן
 דָּעַם שְׁפִּיטָאָל :
 די וּוְיִסְעַ לְיִילָעָכְעָר מִיט וּוּנוֹן,
 די קְרָאָנְקָע שִׁיךְ, וּוְאָסְ לִינְגָן
 אָונְטֶעָר בְּעַטָּן,
 אִין די טִיפָּע טָאָלָן פָּוּן די שָׁאָטָנָם.
 עָר וּוְעָט אַוְיסְלָעָשָׂן אַלְעָ וּוּלְקָנְדִּיקָע הַעֲנָט
 אִין וּוְאָכָע נַעֲכָט,
 אַלְעָ גַּעֲרָוִישָׂן אִין אַפְּעָנָע אַיְגָן,
 בְּלִיבָּן וּוּלְעָן נָאָר די בְּלוּמָעָן —
 שְׁטוּמָע שְׁלִיחָיוִים פָּוּן דָּעָר עָרָה.

כִּידְעָרְקָעָן דָּאָס אַרְט

כִּיגְעַדְעֲנֵק דָּאָס אַרְט ;
 אַ מִיְדָל הַאֲטָמֵיךְ דָּא גַּעֲטְרִ依ְוִסְט אַמְּאָל
 מִיט בְּלָאָסְעַ לְיִפְןָ.
 כִּידְעָרְקָעָן דִּי מִידָּע לְאַמְּפָן,
 דִּי מַעֲנְטִישָׁן בַּיְוַי דִּי טִישָׁן.
 בְּלוֹיוֹ דָעָר וְאַל הַאֲט זְוֵךְ אַוְיְגָעְצִיוֹגָן
 לְעַנְגָּעָר — אַין דָעָר אַיְבְּקִיְּתָאָרְיָן.
 דָאָס מִיְדָל אַיְוֹ שְׂוִין אַיְגָעָ פָּונָ דִּי לְאַמְּפָן.

פְּרָעָג נִישְׁט קִיּוֹן שְׁטוּמָעָן

פְּרָעָג נִישְׁט קִיּוֹן שְׁטוּמָעָן
 אַוְיָף אַ גָּאָס —
 דָעַרְשָׁרָעַק נִישְׁט,
 צַעְטוּמָל נִישְׁט דָעָם קָאנְטִינְגָּעָנט.
 דָעָם שְׁטוּמָעָן קָעַנְסָטוֹ דָעַרְקָעָנוֹן ;
 זַיְנָע לְיִפְןָ זַיְנָעָן פָּעַסְטָעוֹר פָּאַרְפְּרָעָסְט,
 זַיְנָע אַוְיָערָן הַעֲנָגָעָן אַרְאָפּ.

בלעטערן מיר דעם האָרבסט

געבזירן האט מיך דער ווינט

געבזירן האט מיך דער ווינט,
געזונגן דער ברג,
די לבנה איז געוען מײַן זויניג,
אלטע בײַמער האבן געוויגט מיך צום שלאָפּ,
די מאָמע איז געוען אַ חלום.

דאס גרויעַ טוֹך ווֹאָס פֶּלאָטערט פָּאָר די אוֹיגַן, —
איַז עַם אַ ווֹאָלְקָן אַדְעָר אַ פָּאָטְשִׁילָעַ?
דער מאָמעס פָּאָטְשִׁילָע אַוִּיפּ גַּעֲבּוּגַעַנְעָר פְּלִיצָע
איַן גַּעַלְעָר קְרוּמָע אַזְּ שְׂטִילָע?

געבזירן האט מיך דער ווינט,
געזונגן דער ברג,
די מאָמע איז געוען אַ חלום.

דער קעמל

איך בין נישט געזען איז מדבר,
איך האב נאר געזען דעם קעמל,
קען איך דעם מדבר.

איך האב געזען זיין טורךגעגע פים,
קען איך די זאמדן.

איך האב אנטערויט זיין הויקער —
קען איך די בערגלעך פונדערווייטנэм.

איך קען די ווינטיקע, אינזאטמע שלעמער,
דער קעמל האט צו מיר אויסגעדרויט
זיין האלז.

אלץ וועט געדענקיין

אלץ וועט געדענקיין
 איז איר בין דא געווען.
 די שיפן וועלן האבן דעם קאלאיר
 פון מיינען קליעידער,
 די פיגל וועלן רופן מיט מיין קול,
 דער פישערמאן אויפן שטיין
 וועט טראכטן מיין ליד,
 דער טיין
 וועט נאכטן מיינע טרייט.

ס'אייז אראפגעפאלאן א שניוי

ס'אייז אראפגעפאלאן א שניוי
 און ארוםגענומען די ערעד
 מיט א קילן שמוייכל.

דערשרעken זיך די קראטען
 פאָר דעם בלענדנדיקן וווײַם
 און לאזן אַרוֹים מיט א קראָאַת
 דעם קרבָּן פון זײַעֶר שְׂנָאָבָּל.

וועט נאָך שנייעז, פֿאַרְשְׁנוּיַּעַז,
 מעַן וועט נישט דערקענען :
 נישט ס'גּעוּווַיַּן פון דעם מעַרְדָּעָה,
 נישט די חרטה פון קרבָּן.

דער זומער איז געוווען אַ הויכער

דער זומער איז געוווען אַ הויכער,
מייט ברוייט-צעלגעטערטע בײַמער,
מייט שלאָקם-דרענַם,
שטוּרַעַמְּם.

וילְדַּע ווינְטַן האָבָן אַרוֹיְסְגַּעַטְרִיבָּן
די טִיבָּן פֿוֹן די בְּרַעֲנֵן
אוֹן די ווֹאַסְפָּרָן האָבָן אַיְינְגַּעַשְׁלוֹנְגָּעֵן
מענטְשָׁן, פֿי אוֹן רִינְדָּעָר.

דער זומער איז געוווען אַ לאָגְגָּעָן.
אוֹן ווַיְדַעְעָר אַיז סְעַפְתָּעַמְכָּעָר.
מיַד אוֹן רִיְּף ווּעֶרֶת דָּאָס גָּאָלָד
איֻפְּפָּה די בַּיְמָעָר.

די טָעַג ווּעָרָן שְׂוִין קִירְצָעָר,
די גַּעֲכָט — טִיפְעָר אוֹן באָגְגָּעָן,
אוֹן באָלָד ווּעַט דָּעָר אַקְטָאַבָּעָר
אַרוֹיְפְּדָרְיוּן זַיְן קְנוּיַּת,
וּוְעַל אַיךְ טְרַעְפָּן דִּיךְ צְוִישָׁן לִיְדִיקְלַעַכְעָבָעָ בַּיְמָעָר —
מייט שְׂוּוּרָעָ ווַיְעָם,
אָן אַפְּגַּעַקְיָלְטָן בְּוּיָם.

פֿאָרגַעַנְגַּלְעַד זִיְינָעַן מִיְינָעַ שְׁוֹועַסְטַעַר

פֿאָרגַעַנְגַּלְעַד זִיְינָעַן מִיְינָעַ שְׁוֹועַסְטַעַר
 אֵין דֵי דָעַרְפַּעַר,
 אַיְיבַּקְ לְעַב אֵיךְ אֵין דֵי גְּרוּםְעַ שְׁמַעַט.
 כְּהַאֲבָכְלַעַמְלַ אָזְנַדְעַרְן נַאֲמַעַן,
 וּוֹיְן אַוְיַף אָזְנַדְעַרְן אַדְרַעַם.
 נַאֲרַ שְׁמַעַנְדִּיקְ וּוְאַכְטַ אַיְבַּעַר מַוְרַ פְּאַלְאָרִים.
 זְוִמְעַר שְׁפָאַצְיַיר אֵיךְ אֵין דֵי גְּעַרְטַנְעַר
 פָּוָן בְּכָלְ,
 וּוַיְנַטְעַר שְׁרַיְוּב אֵיךְ בְּרוּוֹ אַוְיַפְּן שְׁנַיְ;
 מִיְינָעַ קְלִיְידַעַר הַאֲבָן שְׁמַעַנְדִּיקְ דַּעַם קְאַלְיַר
 פָּוָן בְּלַעַטְעַר-פְּאַלְ,
 פָּוָן אַלְטַ גַּאֲלַד אַיְוּ גַּעֲוַעַטְ מִיְוַן שְׁאַל.

ווען איך וועל יעבן אין ערנען נישט,

וואעל איך שרייבן לידער אויפן וואסער,

און בויען שלעטער אין זאמד.

כ'וואעל מיך אַרְומְדְּרִיעָן אַיבָּעָר דָּרְפָּעָר,

אַיבָּעָר שְׁטָעַט,

הערן זוי סְגָרְיוּן בֵּי בעטלען

די בערד.

כ'וואעל נאַכְּגִין די שאַטְּנָס פֿוֹן הוַיְכָע, שְׂוֹאַרְצָע

נאָגעַם —

און טְּרִינְקָעַן דָּאָם בְּלָאָסָע גָּאָלֶד —

פֿוֹן פָּאַרְטָּאֲגִיָּקָע, פָּאַרְגָּעָסָעָנָע לְאַמְּטָעָרָנָם.

דער דונען

עם זועט מיך אַמְּאָל אוּפְּוּעָקָן דער דונען.

פֿוֹן אַלְעַ בערג אַרְאָפּ

זועט ער זיך דערקיוקלען צו מײַן בערגן,

און אוּפְּרִיאִיסָן מִינְגָּע אוּגָּן מִוְתָּזִין בְּלִין, —

וואעל איך מיך אוּפְּהִוִּיבָן

צַו דָּעַר גַּעַטְלָעַכְעָר סְעוֹדָה,

און מִתְּנַעַמְעָן אַלְעַ מִינְגָּע שְׁבָנִים

פֿוֹן שְׁטוּיבָן.

פֿאָרָנָאָכֶט

איין מאָל אַיִן אֲ פֿאָרָנָאָכֶט
הַאָב אַיְך גַּעֲפַנְתָּ אֲ גַּאֲלְדָעְנָעָם זָוּ-פֿלְעָקָעָן
אַיְיף דָּעַד עַרְדָּן
אוֹן אַרְיִין אַיִן אֲ קַיְלָעָר טִיר :
איַיְזָאָג גַּעֲנוֹג וּאַסְמָעָר ?
איַיְזָאָג שְׂטִיל ?
דָּעַר לְיִום הַאָט וּאַרְעָם גַּעַטְעָמֶט .
עַרְגָּעַן וּוַיְוִית איַיְזָאָג דָּעַר וּוַיְנַט אַרְוָמָנָגָנָגָנָעָן
אוֹן גַּעַקְלַאַפְּט מִיט זַיְנָע אַיְזָעַרְנָע פִּים .
אֲ רַעַנְן הַאָט גַּעַדְאָוָונָט אַיְבָעָרָן נַיְדָעָרִיקָן דָּאָגָן
פָּוּן מַיְוִין קִינְדָּהִיִּט .
פָּוּן גַּרוֹנָטָן חַאָט זַיְך רִיטְמִיש גַּעַתְוִיבָן אֲ רַוִּישָׁן
פָּוּן וּוְעַלְדָּעָר אוֹן יְמָעָן .
לְאַגְּגָזָם איַיְזָאָג זָוּן אַיִן מִיר פֿאָרָנָאָכֶט .

שטייקער ווועש

וויען איזו שטייקער ווועש
 אין דעם פאַרנָּאכט?
 אַדער איז דאָ די בְּלֵיבָע גֶּרְעַנְעַז?
 דער שניוי האָט היינט אוַסְגָּעַטְרָאכט:
 שטעט,
 דערפֿער,
 גַּרְבָּעַר.
 אָן בריקן הויבָע, אוַסְגָּעַבְוִיגְעַנְעַז,
 אַיבָּעַר טִיכְן טִיפָּע.
 אלְץ,
 אלְץ חְלוּמוֹת,
 ווֹאָס צְעַשְׂיוֹדָן מִיךְ פָּוּן דֵּיר.

די קראן

די קראן זייןנע פול מיט לייכט
אוּן טריינקען מיט פרומע העלדזער
לעכטע, וויסט ערנעם.
לאנג איז דער זומערדייקער טאג,
לענגער איז דער שאטן פון מיין מאמע,
מיט איר קרגן,
וואס געמאט מיך מיט.

איינדע rheym

וואָדו זאלסט נישט גיין, רעגן,
וועל איך מיט דיר מיטגנין,
אומעטום וועלן מיר זיין איינדע rheym.
די גראָן גיינן מיר נאָך.
אריבער דעם ים —
וואָקסן זוי ווידער, שטיל,
געבן פלייטן,
און בעטלערם שטייען דא זודער
מיט ליאַדיקע הענט.
וואָדו זאלסט נישט גיין, רעגן —
אומעטום וועלן מיר זיין
איינדע rheym.

וואס האב איז געזוכט ?

ווען איך בין אלט געוווען אכצן יאָר —
 וואָס האָב איך געזוכט
 אַין דער קאַשטאנגען-אלְיוֹ ?
 קאַשטאנגען,
 אַדער דעם קוּפֿער,
 וואָס האָט געטריפֿט פָּוּן אָוּונְטִיקָע
 קלוייסטער-גֶּלאָקָן ?
 בין אַיך פָּאָרְלִיבְּט גַּעֲוָעָן אַין גָּלָח,
 וואָס האָט זִיך אַרוּמְגַּדְרִיט
 מִיטָּן גַּעֲבָעְטְּבָּן אַין דֵי הענט
 אָוּן דִּינְגָּר גַּעֲמָאָכָּת דֵי בַּיּוּמָעָר
 מִיט זַיְן גַּעֲשְׁטָאָלָט ?
 דֵי לְבָנָה האָט מִיך דַּעֲמָאָלָט גַּעֲשְׁטָאָרְבָּן
 אָוּן פָּאָרְגָּעָסָן אוּפּ אַ בָּאנְקָן.

געלע בלעטער

לייגן שוין געלע בלעטער אוּפּ דער ערְד ?
 געלע טעג ?
 רעד שטיילער,
 שטעל פָּאַמְעָלָעָר דֵי טְרִיבִּיט,
 לאָוּ דעם ווינְטְרִירְעָר —
 אַריַּיבְּרָגְּגִין דעם ווּג.

אָפַרְיֵיל

אָפַרְיֵיל.

די יונגע גראנקייט

וועים נאך ניט,

וואס זי וויל;

ווי צויז זאל זי בליען —

רויט,

וועים?

אָפַרְיֵיל גָּאָר פְּלִיעָן?

אין די נעכט איז זי פָּאָרְלִיבֶּט,

אין יעדן שטערן,

און דער פרימֿאָרְגֶּן

געפינט זי שטייך

און געפּרוּרָן.

אָפַרְיֵיל.

מְאַנְאָ-לִיזָאָ

בייטאג — איך בgap זיך אויף,
שמייכלט מאנא-לייזא,
גביך איך איז א שמייכל,
פונקט איזוי ווי זי.

מייטאג-שעה, עם קליננט דער טאג,
ווינקט מיר מאנא-לייזא,
לאך איך צו די פיגל,
פונקט איזוי ווי זי.

נאר עם טרעפט אמאָל, פאָר נאכט,
עם לעשט זיך אוים די זוּן,
וויננט מאנא-לייזא,
די הענט צוגעדריקט צום קאָלטן, וווײַטֵּן האַלדוֹן.

ווַיְיַיְן אַיךְ פּוֹנְקַט וּוְזִי,
פּוֹן אַיבְּעַר גַּעֲרִים עַגְעַם שֶׁלְאָפָּה,
אוֹן סְגַעַטְמַת אַקְעַלְתָּן אַרוֹם,
פְּרִירַת אַרוֹם מִיּוֹן גּוֹפָּה.

אין חלום בין איך אמאל שוין דא געגאנגען

טילך וראויטשען

אין חלום בין איך אמאל שוין דא
געגאנגען.

דער וועג האט זיך אויסגעבעונג
צום טיך אראפ.

די הויכע יאלעם, זוי האבן מיך דערקענט,
און ווישן מיט די שאטנס אפ
דעם גרויען שטוויב פון מיינע טרייט.

דאם וואסער רויישט,
ריינט,

דורך אדערן
פון בלעטער,
שטיינער,

טרוייבט מיין בלוט
זו העלע, ברוייטע ימען.
און אט אייז דער גרויסער, וואראמער שטיין.
מיר געמען זיך ארום
וואי אלטע גוטע פרײינט,
נאך לאנגע יארן פון צעשיזונג.

צענשאָר נישט מיט דיין שוד די בלעטער

צענשאָר נישט מיט דיין שוד די בלעטער.
 לאָרוּעַן מיין פנים,
 זוֹאָס ווַיְלַן פֿאָרְבָּאָרְגַּן.
 ווַיְעַם, אָוִיסְגָּעוֹזְקָסְן בֵּין די לִיפָּן,
 שָׁאָפְטָעַנְעַן, שָׁאָפְטָעַנְעַן מִיטּ נָאָכָט,
 אוַיְגַּן צָוְעַמְאָכָט, שָׁוּעָרָעַ,
 זָאָט גַּעֲוָוָאָרָעַנְעַן מִיטּ לִיכָּט.

דיין האָרְבָּסְטַּה שָׁוּעַבְטַּה אָוּעָקְשָׁוִין
 אוַיְפַּךְ אָפְּלִיגָּל
 פָּוָן אָפְּוִינָּל,
 אָפְּאָרְשָׁפְּעַטְּיָקָטָן אִין וּועֶג.
 נִיבָּאִים גָּאָט, כּוֹחַ אָוּן גְּבוֹרָה
 אָנְצָוקָוּטָעַן — מִיטּ אִין אַיְנָצִיךְ בְּלָעְטָל
 פָּוָן זְיַין גְּרוּוּמָן, גָּאָלְדָעָנָעָם פְּאָרְמָעָג.

און דיכטער שטאָרבּן

און דיכטער שטאָרבּן.
 זי גייען אָוועק אַין זאמְדוֹ אָריין
 אָון דערטראָכְטֶן נִישְׁטָה דָם גָּרוֹן,
 אָון דעריאָגָן נִישְׁטָה דָעַם ווִינְטַן.
 בְּלֵיבָן אִיבָּער די ווּיבָּער זַיְעָרָע
 לִידְעָר נִישְׁטָה פָּאָרָעָנְדִיקְטָע,
 אָן אָן אַנְהָוִיב,
 אָן אָ סּוֹפַּ.

שטאָרבּן דיכטער.
 דָם פָּאָרָשְׁטִינְגְּרָטָע פְּנִים זַיְעָרָט
 פָּאָרוֹגְלָט אָהיַכָּע צוֹוָאָה צו די בעָרָג,
 אָון די גַּעַשְׁלָאָסְעָנָע אַוְיָגָן
 פָּאָרָטִיפָּן די טָאָלָן.

פֿאָרטְרָאַכְטַ זִיְנָעַן דֵי הַעֲרָנָעָר

פֿוֹן דָעָר צִיגּ

פֿאָרטְרָאַכְטַ זִיְנָעַן דֵי הַעֲרָנָעָר פֿוֹן דָעָר צִיגּ,
סְאיַזְ קִיל שְׂוִין דֵי זָוּן.
די שאָטָנָס וּוּרָן לעַנְגָעָר,
אלָץ לעַנְגָעָר.
די שְׁוֹאָמָעַן זִיְנָעַן גָּאַסְטְ-פְּרִיְינְגְטְלָעַן
אוֹן פָּאָרְבָּעָטָן צַוְ זִיךְ.
נוֹט אַיְזָן
אוֹנְטָעָר זִיְעָר נִידְעָרִיקָן דָאָן.

די בײַמער וואָס מײַן קינד
צִיכְנָט . . .

מײַן זון מאָרעטען

די בײַמער וואָס מײַן קינד צִיכְנָט —
וועָן האָב אַיך זַיְהַן געהערט ?
די פִּינְגֶּל וואָס מײַן קינד זַעַט —
וַיְיַעֲרֵעַ פְּלִינְגֶּל האָבָן מִיר שׂוֹין געוועקט.

דעָר הַוְמָל אַיז בְּלוּ אָון ער גִּיטָּה.
וּוְהַיְן גִּיטָּה ער ? — פְּרַעַנְטַמִּין קִינְד מִיר פָּאַרְטְּרָאַכְטַּה.
אַיך קוֹק אַרוֹים דָּוָרָךְ דָּעַם פָּעַנְצָטוּר —
וּוְאַלְקָנָם אַיְן קִילָּן פָּאַרְגָּאַכְטַּה.

אַיך וּוּוִים נִישְׁתַּחַת — זַאנְג אַיך שְׁטִיאַל —
עַם גְּרִינְטַמִּין אַוְיפַּן זַיְן בִּילְד דִּי עַרְד ;
דָּאַס „רוֹיטָע חִיטָּלְלָה“ רִיסְטַּת בְּלוּמָעָן,
דעָר וּוְאַלְפַּ שְׁטִיאַת דָּעַרְגָּעַבָּן פָּאַרְקָלָעָרטַ.

איך האב דיך שוין לאנג נישט אַרוֹמְגַעַנוּסְעַן

איך האב דיך שוין לאנג נישט אַרוֹמְגַעַנוּסְעַן,
מיין קינד,
זויינען לויידיק מיינגע הענט.

איך האב דיך שוין לאנג וויאינען נישט געהערט,
זויינען טראוקן מיינגע טאג.

איך האב דיך שוין לאנג לאכן נישט געהערט,
אויז זונלאז מיין לעבן.

איך האב דיך שוין לאנג נישט געוזען,
מיין קינד —
בין איך בלינד.

צו א דיכטר

דאם זילבעער פון א ליד
שוועימט ארטויים פון א בונ
און מײַן שטוב ווערט פול מיט וויסן ליכט.
איך עפַן די פענצעטער.

אָקענְגָּנָּאִיבָּעֶר הָעֲנֵגֶת די לְבָנָה
אַ גְּרוֹיסָעַ,
אַ וְיִסְעַ,
דִּיבְּכָעַ,

דאם וויסע גראָן, ווֹאָט דָו הָאָסְט גַּעַטְרָאָטָן
מייט אָזְוִי פִּילְּ נְעַכְּט צְרוּיקָן,
לְעַבְּטָם.

נָאָר דָו בִּיסְט לְאָנְגָּשׁוֹן טְוִוִּיט,
דיין קְבָּר אַיְזָן אַיְינְגָּעָפָלָן.
דאם קְלִיְוָנָע בְּעַרְגָּל הָאָט וְיַד אַיְסְגָּנְגָּלִיבָן
מייט דָעַר גְּרוֹיסָעַר פְּלָאָץ —
און דִּיְנָע בְּיִינְעָר זַילְבָּעָר
וְיַדְיַה לְבָנָה.

אַבָּעָר די חָעָנְטָמִינָע,
וֹאָט טְרָאָכָטָן אֹוִים דָאָם לִיד,
זַיְגָּעָן גְּרוֹיסָן אַוְן שְׂיִין.
די נָאָכָט אַיְזָן וּוִוִּים, וְוִוִּים,
און אַלְעָמִינָע בְּיִינְעָר
זַעַנְעָן אַיְן אַיְד פָּאָרְלִיבָט.

ארום דער איזערען

אַרְוֹם דָּעֵר אַזְּיַעַרְעָע
 טָאַנְצָן בָּעֲרִיאָזָעָם
 יַעֲדָן פָּאַרְנָאַכְטָם.
 יַעֲדָן אַוּוֹנְטָם דֵּי זָעַלְבָּעָ פָּאָזָעָ :
 דִּינָעָ, וּוַיְסָעָ פָּאַרְלִיְיָגָטָעָ פִּים,
 קָאַקְעַטְיִישָׁ פָּאַרְנוֹיָגָטָעָ קָעָפָ.
 דָּאָם פָּאַרְלִיבָּטָעָ טָוְנָקָעָלָעָ וּוְאַסְמָעָר
 צִוְּתָם זַיִן אַרְאָפָ
 אַיִן דָּעֵר טִיף.
 לְעַצְטָעָ שִׁיכְרָעָ שְׁטוֹרָאָלָן גִּיעָזָן מִיטָּה
 אוִיפָּ צִיטָעָרְדִּיקָעָ טְרָעָפָ.

כ'וואַלט געווואַלט

כ'וואַלט געווואַלט ווינגען אין אירלאנד,
אויף דעם אינדוול פון דעם גריינעם עמעראָלד.
ויזן מיט פֿאַרְלִיּוֹגְטֵעַ הענט ווי מאַנְצְּ-לוֹזָעַ
אויף אַ שְׂטוּין,
און וואָרטֶן אויף שיַפְּן אַנְגְּעַלְאַדְעָנוּ מִיט גַּעֲוִוִּיצָן,
טִוְוִיעָרָע שְׂטוּינָעָר,
העלפָאנְטְ-בִּין.
אין די פֿאַרְנָאַכְטָן אַרְאַפְּנִידָעָרָן מִיט דָעָר זָוָן
אין יַם אַרְיָין —
צָו די פֿירָאַטָּן,
און זֶיך אַומְקָעָרָן מִיטָן מַאֲרָגָן-שְׁטָעָרָן —
איינְגַעְהַלְתָ אַינְ פֿאַרְטָאַגְיָיקָע בְּרָאַקָּאַטָּן.

מִיֵּן מַאֲנָטֶל

איך האב אויפגעהאנגען מיין נאשן מאנטל
אויף א טיר.
ביי נאכט האט מיר אויפגעוועקט דער מאנטל.
ער איז געהאנגען איבער מיר
דראענדיק און שוער,
וואי דער שווארכער, פארוואלקנטער הייל
און געלאפט מיט די לויידיקע ארבֿל:
איך קען מער דיין מאנטל נישט זיין!
איך בין א גריינער מאלאכיט
און איך גוי צוריק קיין סיבֿר,
און דארט — איך איך דיין חיים! —
איך האב זיך אויפגעהויבֿן,
און אנטגעטאן מיין מאנטל.

פָּוֹן אַלְעַ וּוּנְגָן

פָּוֹן אַלְעַ וּוּנְגָן
הַאֲבָ אִיךְ אַוִּיסְגֶּעֱקְלִיבָּן
מֵיָּוּן וּוּג —
לֹאָזָו מִיךְ דָּא אַפְּרוּעָן.

פָּוֹן אַלְעַ שְׁטַעַרְן
הַאֲבָ אִיךְ אַוִּיסְגֶּעֱקְלִיבָּן
דֵּי זָוּן —
לֹאָזָו מִיךְ דָּי אַוִּינְגָן צְוָמָאָכָן.

פָּוֹן אַלְעַ פְּרִיאִינְט
הַאֲבָ אִיךְ אַוִּיסְגֶּעֱקְלִיבָּן
דִּיךְ —
לֹאָזָו מִיךְ וּוּיְינְגָן אַוִּיפְּ דִּין שְׂוִים.

שטייען אַזוי מײַנע שווערטער

שטייען אַזוי מײַנע שווערטער,
 אָדער דאס בין איך אויף אַלע ראנן?
 אין די פֿרִימְאָרגְנֵס בְּלִיְכְּטֵס מִין לִיבֵּ,
 אָפָעֵם, אָפָגְעַטְרָאָגֵן העמד,
 די שטָאתָט, די שטָאתָט האָט אַיך פֿאָרְגּוֹאַלְדִּיקְטָט,
 די שטָאתָט האָט מִיד פֿאָרְשְׁעָמֶט.

אָ, וּעוֹר האָט אַיך דָא אָוִיסְגַּעֲטָאָכְט
 אוֹיף אַלע ראנן פֿוֹן פֿאָרְיֵין,
 מײַנע שווערטער ?

ווען ס'וועט א וואלךן

ווען ס'וועט א וואלךן אנקילינגען אין מײַן שוויב
מייטן ערשותן רענָן-טראָפּן,
וועל איך זיין גרייט.

מייט דער זון
האָכ איך שווין לאָנג געמאָכט דעם חשבוֹן
און די ערֶד דרייט זיך סיַ ווי סיַ.
דער פֿרְיַלְינְג קומְטַ שווין צו מײַן שוועל
מייט דעם אַנוֹאנְג פֿוֹן די האָרְבָּסְטָן,
און ווייסְעָר פֿוֹךְ פֿוֹן קָאָרְשָׁוּ-כְּלִי
דעָרְמָאָנְטָ אַין קָאָלְטָן שניַי.
צִיְּתִיקָע עַפְּלָ קָלָאָפָּן אַין דָּעָרָ ערֶד אַן
וואַיְ אַין אַ מאָמָעָם טִירָ,
שְׂטִילָע רִיד רַעֲדָט
דָּעָר בְּלַעְטָעָר-פָּאָל צו מִיר.

דָּעֵר דִּיאַלָּג

דער דיאַלָּג פון מײַן מעשענעム לײַיכטער
 מיט די גריינע קראַלֶּז
 איז עַלטער פון מֵיר,
 אוֹן ווועט אַנגְגִּין
 נאָךְ מֵיר.
 צִיטָעָר אַיךְ פון גְּלִיךְ,
 ווֹזֶן די זוֹן נַעֲמָת מֵיךְ אַרְיִין
 אַיְן ווַיְעַר מִיט.

אין דילקעט ליז

די בלעטער פאלן אליע נאך
 אין דילקעט ליז —
 פון ווייטע, פרעםצע, וויאנענדיקע
 היילט גערטנער —
 און איך הער דיך אליע נאך צילין
 שלעפעריך די בלעטער.
 דער פאסטען שטייט נאך אנגעלענט
 ביימ ליעצטן שטאטישן לאטטען —
 און דו העלפעט אים איזנוזאמלען
 די טונקלענדיקע שאָפַּ.

אַפְנֵלְיָאָס קָלִיד

אַפְטַמָּאל מַעֲסָט אֵיךְ אָن
 אַפְעַלְיָאָס קָלִיד,
 פָּוּן לִילְיָעָם גַּעֲוַעַבְט
 אָוָן פָּוּן טָאָפְצָוּן —
 שְׁפִינְגָּל אֵיךְ מִיד אָנָּן וּוְאַסְעָר ;
 דַּי וּוְעָגָן עַנְדִּיקָן זַיְדָאָן דָּאָן.
 אָוָן סְהִיבָּט זַיְדָאָן דָּאָס לְאָנְדָן.
 אַלְיאָן וּוְאַרְטָט דָּאָן אַוִּיפָּעָרְשָׁטָע טְרִיבָּט,
 אַוִּיפָּעָרְשָׁט גַּעֲוַיְינָן.

בלאנדזשען אין דיך

בלאנדזשען אין דיך —
ווא אין א שווארצן, גריינעם וואלד:
ווערין נאכט אין דיינע שטאמען,
טאנן אין דיינע צוינגן,
רווען אויפֿ די זונפלעken,
פֿון דיינע הענט,
שטארבן אין דעם קול פֿון א פֿויגֿל
ערגען וויטט,
שטארבן אין דיין קול.

גרינע וועלדר אין דיינע אוינגן

ברויינער טאָרף אין זי.
ס'אייז גוט צו ווינטערן אין זי,
ס'אייז גוט צו ווינטערן אין זי.

רעדן שטייל, האלבע רייד,
די בערן נישט אויפֿצואוועקן;
ווינגן אין א וויגֿל די נאכט,
מייט קיין לבנה מעיר זי נישט שרעken.

פָּרָנָ שְׁפִיגָּל

וויפל פַּרְיוּן האבן שוין דערזען
 די ערשות גרויע האָר
 אַיְן די קַאלְטָע אַוְינְגָּן פָּוִן דָּעַם שְׁפִינְגָּל?
 עַמְּ עַנְדִּיקְטָן זֵיךְ דָּעַר חַלּוּם,
 מִיר טַרְעַטְן אַרְיִין אַיְן דָּעַר וּאָר,
 אָוָן אָפְשָׂר פָּאַרְקָעָרט?
 די וּוּלְטָן וּוּרְטָן קַלְאָר אָוָן וּוּיְים,
 דָּאָם וּוּסְמָעָר וּוּרְטָן גַּעֲפְּרוּרָן.
 אַ בְּלוּי שְׁטִיק אַיְוּ
 וּוּרְטָן אַונְדוּעָר שְׁוִיפָּה.

ווען דו שוויינְגָּט

ווען דו שוויינְגָּט,
 הָעָר אַיְךְ דִּין,
 ווען דו רַעֲדָט,
 הָעָר אַיְךְ בְּלוּזְמִין אַיְגָן שְׁטָאַמְלָעָן.

איך וועל מיך אַרוֹמָהִילֵן

איך וועל מיך אַרוֹמָהִילֵן אֵין האַרְבָּמְטִיקָע גַּעֲפְלָעָן
אוֹן אַוּוּקְנִיָּן פֿוֹן דִּיר,
אוֹוּקְפִּירָן וּוּעַט מִיךְ דָּעַר גְּרוּיְעָר פֶּאָרְטָאָג —
אוֹן דָּעַר רְוִיטְעָר גְּעוּווִין פֿוֹן דָּעַם חָאָן.

טִיטְנוּעַטָּעָן מִיטְ זִיךְ וּוּלְ אַיךְ נָאָר
די פּוֹלָע לְכָנָה,
זַי חָאָט מִיךְ גְּעוּוֹאָרְגָּט אֵין די נָעַכְתָּ
אוֹן גַּעַשְׁטָאָמְלָט —
וּוַיִּסְעַטְנָה.

בִּיְיִנָּאכֶת

בי נאכט,
ווען איך שלאָפַּט,
וואכט בי מײַן בעט
מײַן סקעלעט,
מייט ווייסע קני —
אָ ווייסע פידל.
פֿון די אויגן-לעכער
שטראָמת די לבנה-סָאנָאטָטָע
אין מײַן חלום.

אַל עֲבִירָה

אלע בײַמער וואָרטן אויפַ גָּאַט
קֹומַ אֵיךְ אָן,
שׂוֹלְדִּיק אַיִן פָּאָרְגָּאַכְטַּן.
אוֹן אָפְּשָׁר בֵּין אֵיךְ
אָן אָפְּקָלָאָגֶג,
אוֹן עַכָּאָ ?
אלע בײַמער וואָרטן אויפַ גָּאַט.

דער ווינט רײיסט דעם לאָדֶן

דער ווינט רײיסט דעם לאָדֶן כי מײַן פענטצטער
וואַי אַמָּאַל אִינְדָּעָהָהִים.

— עַמְעַן הָאָט זִיךְ אַוְיפְּגָעָהָאַנְגָּעָן ? —

הָאָט גַּעֲפְּרָעָגֶט דֵּי מַאְמָע,

— אַזָּאָז ווֹינְט, אַזָּאָז ווֹינְט —

איַן דָּעַר פַּינְצָטָעָר הָאָב אַיךְ זִיךְ גַּעֲלָאַמְעָרָת

איַן דֵּי וּוְאַרְעָמָעָ בּוּאַלְיָעָם פָּוּן אַיר קָוָל

אוֹזָן אַיְנָגָעַשְׁלָאָפָן,

איַן חָלוּם הָאָכָּן זִיךְ גַּעֲבָאַמְבָּלָת מַיְינָע פִּים

אַיבָּעָר אַתְּ הַחּוֹם.

עַם וּוְעַקְטָמָה מִיר דָּעַר ווֹינְט.

עַר קַלְאָפָט מִיטָּקָלְטָעָ פִּינְגָּעָר אַין מַיְינָן לאָדֶן

שְׁלָאָפָן נִישְׁטָמָת, זִיךְ וּוְאָפָן מִיטָּמָר !

דָּאָס וּוְאַסְטָר לְאַזְמָת מִנְזָמָת אַיְנָשְׁלָאָפָן,

שְׁוּוִים מִיטָּמָר, שְׁוּוִים ! —

שְׁוּוִים אַיךְ אַן אַוְיפְּהָעָר אַין דֵּי טִיכָּן

אוֹזָן פָּאַרְדָּרְיוִי זִיךְ אַזְמָת טָוְנְקָעָלָעָ בְּרָעָגָן.

די לְבָנָה וּוְכָטָא אַין אַלְעָ פָּעַנְצָטָעָר מַיְינָן פְּנִים,

אַלְעָ גְּרוּ�עָר, אַלְעָ בְּלִיְּבָעָר וּוְעָרָתָדָיְיָאָטָה.

אלץ טיפער ביגן זיך די ווערבעס

אלץ טיפער ביגן זיך די ווערבעס,
 אלץ בלוייכער ווערט אַפֿעליאָם קלייד.
 די גליווערדים ווערן בלאָסער,
 דעם קעניגס וווײַדי שטארכט אַווועק.
 פֿאָרטראָקט שטייט האַמְלָעַט,
 טיף פֿאָרוֹזָנְקָעָן אוּיפֿ שִׂידּוֹעָן
 פֿון לְעֵבֶן, פֿון טוּיט?
 די לבנה האָט אַוועְנְגְּזִילְבָּעַרט,
 עַמְּ טָאנְט. דָּאָס גְּרָאָז אַיז נָאָס פֿון טוּיט.

אַדִּיעַ וְנוּלְדָעָר

אַדִּיעַ, וּוּלְדָעָר,
בְּעַנְקָעַן, רְוִישָׁן וּוּטָם אַיר,
גַּאֲרַדְעַם קוֹפְעָר פָּונְ מִינְעַה אַהֲרָן,
שְׁמַטְאָרְבָּן וּוּטָם אוֹיפָ אַיְיָרָע בִּימָעָר
יַעֲדָע נַאֲכָטָם מִין טְרוּיָעָר.

אַדִּיעַ, שְׁטִינְגָּעַר, טְוִיזְנְטִיְאַרְיָקָעַ,
שְׁלָאָפָט מִיטָּמָאָךְ בְּאַדְעָקְטָעַ,
מִיטָּמָיְדֵי רְוָקָנָם צָו דָעָר זָוָן,
די קָעָפָ אַיְנְגָעְגָּרָאָבָן,
אַיְנְגָעְשָׁפָאָרָט אַיְן דְּעָרָה,
אַסְרָה אַהֲבָה אַיְרָה גַּעֲלָעָת אַיְירָה,
אַיְרָה, וּוּאַרְעָמָה וּוּ פָעָרָה.

אוֹן טָאָמָעָר וּוּקָטָם אַיְרָה אוֹיפָה אַבְוִים
מִיטָּה הַוְּנָגְעָרִיקָעַ וּוּאַרְצָלָעַן,
לְעַבְטָמִיט אִים בְּשָׁלוּם, —
אַירָה וּוּטָם אַיְנְשָׁלָאָפָן וּוּידָעָה,
אוֹן דִּי פִּיגָּל אַיְן זַיְן קְרוּזָן
וּוּעָלָן קְוּמָעָן אַיְדָה צָו חָלוּם.

אַיְזָגָעָנוֹעָן

איז געווען א זומער-טאָג.
 די מאמע איז געוזטן אויפֿן גריינעם גראָז
 און געשטראַיקט א זאָק.
 טויבֵן האָבָן געלְאַטערט
 איבער אונדווער נידעריקָן דאָך.
 דאס וואָסער האָט געווואָרט אַין ערעדנעט קרוֹג —
 קאלט און גריַן.
 ביּום ברוגזֶן שכַּן האָבָן געצייטיקט די עַפְּלָן
 אַין סָאָד.
 אַין פָּעַנְצָטָעָר האָט גַּעֲזָשׂוּמָעָט, גַּעֲזָשׂוּמָעָט
 אַ גַּאלְדָּעָנָע בֵּין.
 אַנוּ אַין דָּעָר וּאַלְקָן,
 אוֹפְּפָן וּוּלְכָן אַיךְ בֵּין גַּעֲרִיטָן,
 און געפָּאַכְּעָט מִיטָּמִינָע פְּרִילְעָכָע קָנִי?

ס'אייז קאלט די טויבן

ס'אייז קאלט די טויבן אין אקטאטבער.
 זיי נעמון גאט אַרְוֹנְטָעָר אַונְטָעָר זַיְעָרָע פְּלִינְגְּלָעַן
 אוֹז זַעֲצָן אוּם זִיךְ אַוְיף די פְּלוּיטָן
 אין גְּרוּיעַ רֵינְעַן.
 קענסט זַיְעָרָע אַנְרִירָן מִיט דִּין הַאנְטָן.
 זַיְעַן וּוּלְן נִישְׁתְּאַנְטְּפָלְיָעַן.
 זַיְעַן זִיכְן אַנְגָּעָלָדָן מִיט וּוּינְטָעָר-הַאַרְיוֹזָאנְטָן
 אוֹז זַיְעָרָע פְּעַדְעָרָן וּוּבָן
 שְׁטִילְעַ שְׁנִיעָן.
 אוֹז כָּאַטְשָׁׂשׁ די זָוֵן שְׁפְּרִיְּת אַוְים נָאָךְ
 אַירָּעַ גָּאַלְדָּעָנָע דִּיוּוֹאָגָנָע —
 אוֹז קָאַלְטָן די טויבן אין אקטאטבער,
 וּוּעַן די בְּלָעְטָעָר וּוּיאָגָנָע.

אַל ט אַיך

וואָלט אַיך דִּיך בָּאֲגַעְגַּנְתִּין פָּעֵלֶד,
וואָלְסְטו גַּעֲוֹאָרֶן דָּעֵר שְׂטִיְין,
פָּוּן וּוּלְכָן אַיך וּוואָלְט וּוואָסְעָר גַּעַשְׁעָפֶט.

וואָלְט אַיך דִּיך גַּעֲטַרְאָפָּן אַין וּוואָלֶד,
וואָלְסְטו גַּעֲוֹאָרֶן דָּעֵם בּוּיִם,
צָו וּוּלְכָן אַיך וּוואָלְט
לְעַצְטָע שְׂטִיקָעֶר נָאָלֶד גַּעַשְׁלָעֶפֶט.

אַיך חָאָב דִּיך גַּעֲטַרְאָפָּן אַין שְׂטָמָט
פָּוּן וּוַיְנְקָלְעָן, סְקוּוּרָן
אוֹן גָּסְטָן,
וואָסְטָם לְוִיפָּן אַין לְאַנְגָּע, גַּלְיוּכָע פָּאַרְאַלְעָלָן,
וואָסְטָם קָעְגָּעָן זִיךְ קַיְוָן מָאָל נִישְׁתָּחָרְעָפָן.

איך הער נישט וואם דו רעדסטע

איך הער נישט וואם דו רעדסטע,
 די בימער דויישן,
 דער ווינט איז קיל,
 ער ווועט די נאכט באלאד ברענגן
 פון בארג אראפ אין טאל.
 זיעסט אנטיגנדן א לאםפ,
 ווועט אונדזער פענצטער וווערן א לייכטיטווערט
 פאָר וויאטע שטערן.
 איך וועל א לאנגע נאכט
 טריינקען פון דיין האלדו
 די פרײַד,
 וואם איז אַנגעוזאָפֿט מײַט טרעָרָן.

פֶּרְזֵי

פָּרוֹי,
 אֵין דִּינָע בְּרוֹנְגָע אֲוִינָן בְּלְאַנְדוּשָׁעָן אַרְוּם
 נַעֲכְטִיקָע טָעָג.
 אַוִיפָּ דִּינָע גְּרוֹלְעַבָּע הָאָר פְּרִירְט
 אַפְּאַרְאַיְאַרְיךָעָד שְׁנִי,
 אֵין דִּינָע שְׁמָאַלָּע לְיָפָן שְׁלָעַפָּן קְוִים —
 דָּעַם שְׁוּעוּרָן קָאָפָּ פָּוּן אַ מָּאָן.

דִּינָע שְׁיָז

בַּיִ נַאֲכָט, וּוּעַן דָו שְׁלָאָפָסָט,
 שְׁוּוֹיְגָן דִּינָע שִׁיךְ.
 זַיִ וּוְילָן דִּיךְ נִישְׁטָה שְׁעַנְעָר מַאֲכָן
 אָוָן נִישְׁטָה בְּעַסְעָר.
 אַטְמָ אַזְוִי זַיִ זַיִ זַיְגְּנָעָן,
 זַיְגְּנָעָן זַיִ גַּעֲרַעַבָּט.
 אָוָן יַעֲדָעָר קְנוּיְתָש אַיִ גּוֹרָל,
 אָוָן יַעֲדָעָר בּוֹיג אַיִ מּוֹל.

בלעטערן מיר דעם הארבסט

בלעטערן מיר דעם הארבסט,
וינגעטערן וועלן מיר באזונדער.
צעטילן, וועט אונדו די חפיטה,
וואס האט אונדו נאכגעוקט
משט בלינדע פענטצטער,
ווען מיר זענען פארבייגעפאָן.
די אויערעד ערשראָקן צוישן רויטע בײַמער,
די געשריינען פון הוייכע פֿינְגֶל
איבער אָן אונטערגעחהָקטן בוים.
דאָס רויטע וואָרעמע ווינטער-הייטל,
וואס מיר האָבן פֿאָר אונדווער קיינד געקייפט
אין שטעטל דָּאנְכּוֹרִי —
וועט ברענָען ווי אָרוּטָעָר פֿאָקִי
איין די לאָנגָע ווינטער-גִּעְכָּט.

כִּי גַּעֲדָעַ נִקְּ

יעקב פאטו

כ'געדענք,
 דאס איז געווען אין א פארנאכט אוז
 ווי היינט,
 כ'בין געווען אליאן אין א גארטן.
 די בענק זענען געווען ליזידק און פאראלאן,
 ווי זיין זואלטן געוווסט,
 איז ס'וועט שוין קיינמאָל מעד
 קריין מענטש אויף זיין נישט זיצן.
 לאנגזאָם זיינען בלעטער געפאלן
 און געציילט די הארבטען אויף דער ערֶד.
 אַ שטילקיות איז געווען אוינגעשפֿרִיט,
 ווי פֿאָר אַ שטורהָם.
 איז וועלכּן לאנד איז דאס געווען?
 איז וועלכּער שטאט?
 דאס איז געווען אַ טעטְפֿל,
 אָן אַ גָּטָט,
 אָן אַ מְתְּפֵלְלִים, —
 אָן וויאָזְזִי בֵּין אַיךְ פֿוֹן דָּרָט
 אַנְטְּרוֹנוּן? —

ס'אייז דער הארבסט

ס'אייז דער הארבסט מיר אקעגנגגעקומווען
מייט ווייבכע אוון וויננדיקע טרייט —
נאך וועלככע איך האב אומזיסטט
איין פֿרִילִינְג גַּעֲבעְנְקְט.

פֿון גָּסְפְּן-רָאָגָן קָוְמָעָן בְּעַטְלָעָרָם אָוּ.
דָּעָר וּוִינְט וּוִינְט דֵּי טָאָרְבָּעָם אֹוְפְּ זַיְעָרָע רַוְקָנָס,
איין וועלככע ס'צִיְּתִיקְט זַיְד פֿאָר מִיד
דָּאָס בְּרוּיט אָוּ זָלְץ.
אלטָע פֿרְוַיְעָן
רַעַדְן עַפְעָם שְׂטִיל צָו זַיְד —
איון איך האָרָד,
אוון איך האָרָד.

וְוָעַנְדֵי בִּיִּמְעָר

ווען די ביימער בליבן נאפקעט,
 פריי פון פיגל און פון בלעטער —
 שווארטזן זיך אויפֿ זיעערע צוויינֶז
 געסטן שפֿעטָע.

וועלן הארכט-געכט אויסזיצָן
 שנייען אין די שווארטצע געסטן,
 זאָרגן און די שפֿעטָע געסטן, —
 קוּרְצָעָן, בלינְדָע טָעָג.

אן עמער וואסער

„רייזל ברענג אן עמער וואסער“
 זאגט די מאמע
 אוּן אַיך פָּאַלְגַּן.
 שוּוִין יָאָרְן וּוּ אַיך טְרָאָג דָּס וּוָאָסָעָר —
 פָּוֹן דָּעֵר מָאָמָע אַיּוֹ גְּעוּוֹאָרָן רְוִיך.
 דָּעֵר בְּרוֹנוּם אַיּוֹ שְׂוִין לְאָנָג פָּאָרְשָׁאָטָן.
 די זְמָנִים בַּיּוּטָן זִיךְ :
 סְאַיּוֹ וּוַינְטָעָר,
 וּוַינְטָן רַיְיסָן מִיְּנָע גְּלִידָעָר,
 אַיך הָאָלָט זִיךְ אַן אַין עמער וואסער.

וּנְיִשְׁפָעֵת אַיְזָן?

וּנְיִשְׁפָעֵת אַיְזָן?
 הָאָט אֲמַעְנְתִישׁ גַעֲפְרָעָגֶט אֲבָאנְק.
 וּנְיִשְׁפָעֵת אַיְזָן?
 הָאָט דֵי בָאנְק גַעֲפְרָעָגֶט דָאָם גַרְאָן.
 וּנְיִשְׁפָעֵת אַיְזָן?
 הָאָט דָאָם גַרְאָן גַעֲפְרָעָגֶט דָעַם וּוְאלְקָן.
 סְאיַזְוּ שִׁפְעָט, שְׁוֹן שִׁפְעָט,
 הָאָט אֲפָוִיגֵל גַעֲפְלָאַטְעָרֶט מִיטַדְיַ פָלוֹיגֵל
 אוֹן לְאַנְגָע שָׁאַטְנוֹם הָאָבָן אַיְינְגָעַהִילַט
 דֵי עַרְד.

די בעטלערין

בייטאג איז זא גרויעז בעטלערין,
 מיט בייז אונגן
 פון א זארטשעדיין הונט.
 ארעס און געלאכט איז דאס קליד אירט,
 מיט בלוייז הארטע אדרון
 פאַרקייפלט זיינען אירע הענט.
 נאר און די אונטן,
 ווען פינצטערניש וועכט צויניז
 אלץ זאָס איז דער ערעד, —
 ווערט זי די קענינגין,
 די גרויעז קענינגין
 פון שווארץן קעניגרייך.
 איז גרויז און קלײַן געשטאלט
 טוילט זאָרעמעט —
 דער צוּג אַין שטעלעלבל,
 די בימער פאָרן שלאָפּ,
 זי צינדט אַ פײַער אַן אַין קעבל,
 זי מישט אַן קאָכט
 אַין גרויסן טאָפּ,
 דער הייל נידערט אַראָפּ מיט אלע שטערין
 און בעטלט ביִ דער אלטער פרוי —
 הו אַן גנָּאַד.

דִּי אַרְעָמָע

די אַרְעָמָע וּוּלְזַן יַרְשְׁנָעַן די עֲרֵד.
 וּוּי וּוּלְזַן אַנְטְּרִינְקָעַן דָּאָם זָלֶץ
 אָוָן אַיְבָּעָרְבָּעָטָן דָּעַם חִימָל
 מִיְּטַ וּוּיְסַע צִיְּנָעַר פָּוָן דִּי טּוּיְטַע.
 די אַרְעָמָע וּוּלְזַן יַרְשְׁנָעַן די עֲרֵד.

אַרְעָמָע מָעַנְתָּשָׁן

די אַרְעָמָקִיָּת הַאָט אָוּמָעָטוּם
 אַיִּין קָאָלִיר.
 אַרְעָמָע מְעֻנְטָשָׁן גַּיְעָן שְׂטִיל אַיְבָּעָר דָּעַר עֲרֵד
 אָוָן רְעֵדָן צָו דִּי וּוּרְעָם.
 פָּוָן אָוְגְּטָעָר אַלְעַ שְׂטִינְגָּעָר
 קָוְקָט אָוְיָפַט וּיְ דָעַר טּוּיְטַע —
 אָוָן רְוֶפֶט זַיִ.

ברויט פאר די פיגל

האסטו פארזוכט אמאָל
 דאס ברויט,
 זאָם מענטשן וואָרפן פאר די פיגל?
 ס'האָט דעם טעם
 פון ערֶד,
 פון שטײַן,
 פון געלעכטער
 און געוויין,
 פון טאג און נעכט
 בלוט און זאלַן, ...
 ס'האָט דעם טעם פון דיר,
 מענטש!
 האסטו פארזוכט אמאָל
 דאס ברויט,
 זאָם מענטשן וואָרפן פאר די פיגל?
 עס אָז ברויט ...
 און וועסט זיך אויפהייבּן
 אויף פְּלִיגְל.

אָרוּיטָע, האַרְבֶּסְטִיקָע זוֹן

אַיך בְּעֵנֶק נָאָך דַּי יִסְלִיבָן
 אָוּן בְּעֵנֶק נָאָך דַּעַם דִּיכְטָעָר.
 בִּידָע זַיְגָעָן נִישְׁתָּצְוָגָעָנְקָעָרָט
 צָו מִינְעָז זָמְעָרְדִּיקָע בְּרָעָנָן.
 זַיְעָרָע שַׁאֲטָנוֹס וּזְאָכָן אַיְבָעָר מִין שְׁלָאָה,
 אָוּן לְוַפְּן דָּוָרָךְ מִינְעָז חָלוּמוֹת
 מִיטָּשְׁוּעָרָע, טְרוּיְעָרְיָקָע פִּים.

עָגָג זַיְגָעָן פָּאָר זַיְיָ דַּי זָמְעָרָן אַין דַּי יִמְעָן.
 אָוּן דַּי יְבָשָׂה קָעָן אַיך נִישְׁתָּצְוָת
 לְעָשָׂן זַיְעָרָע דָּוָרְשָׁת.
 אַיְופָּה דַּי גַּעֲהִימָּעָז וְעָגָג פָּוָן דָּעָרְגָּעָר
 אָוּן שְׁפָטָאָמָעָן
 זָוָכָן זַיְיָ דַּי פָּאָרְלְיוּרָעָנָע דָּוָן.
 זַוְיְגָטָעָר וּוּלְעָן זַיְיָ קְוָמָעָן מִיטָּשְׁוּעָרָע גְּלָאָגָנְדִּיקָע נָאָקָנָם
 אַיְן טִיפְּן שְׁנִי,
 אָרוּיטָע, האַרְבֶּסְטִיקָע זוֹן —
 זַוְעָל אַיך נָאָך הַעֲגָעָן אַיְבָעָר זַיְיָ.

דִּילְבָּנָה

די לבנה האט שוין אויסגעואנדערט אין מיד
אלע וויטסטע שטחים,
די בערג מיט שוויינן
האט זי אויסגעטימן.
די פינצעטערע וועלדער, וואס דריימלען אין מיר,
האט זי אונגעירט
קויים איבער די שפיצן.
די צייטן, אין וועלכע איך בין קינמאָל נישטאָ,
באלוויכט זי קאָלט און שאָרף.
די לבנה —
די ווֹרְשְׁטָע פֿוֹן מִינְעָן לִידָעָה.

די בערגלעך זייןען מיינע שכנים

די בערגלעך זייןען מיינע שכנים,
קומען זוי אמאָל צוגאָסְטַּ.
שפיגלען זיך אַין מיינע שפיגלען,
קעמען זיך מיט מיינע בערישט.

מעסטען אָן די קלײַדער מיינע
אוֹן באַאוֹוָנדָעָרָן די קְנָעָפַּ,
בלעטער אַין מיינע בִּיכָּעָרַ,
זוכָּן לִידָּעָר פָּוּן די גַּעֲכָּטַּ.

אוֹן אָז סְ'וּוּרָתַּ שְׂוִין נָאָכָּת אַינְדָּרוֹיִטַּן,
אוֹן זַיְגִּיעַן שְׂוִין אָוּעָק — —
גַּיְיַ אֵיךְ נָאָךְ זַיְעַר לְאַנְגָּן שָׁאָטָן,
בַּיְיַ אֵיךְ וּעָר אַשְׁטִיאָן בַּיִם וּוּגַּן.

איך ביאנו אסער

איך בין וואסער
 דו — הימל
 דיבגע טראכטערנישן ווינגען מיר באקאנט.
 איך ווינג די וואלקנס דיבגע
 אין מיין דריומל
 מיט א וויסער און פארלייבטער האנט.

דיבגע שאטנס וואקסטן אין מיר טיפ —
 פלאנצן לאנגגע, מיט וויסלעך גריינע פינגער,
 קילע, נעמען זוי ארכום מיין גוף
 און רעדז-צז מיין
 צו א טויט א גראנגן.

איך בין וואסער,
 דו — דער הימל.
 די ברעגן זיינגען צייטלאזן,
 אין אן ענד.
 אייביך וועלן מיר וויך שפיגלען
 אין בליך,
 וואס פארבלענדט.

דִּינִיטָע פָּאָרָם

פָּאָר אַין,
 כ'פָּאָר פָּאָרָבִי
 אֲרוֹיטָע פָּאָרָם.
 אַלְצַ אַין דָּא רְוִיטָם.
 דָּאָם הוֹיזָן,
 די לְאַהֲנָמָן,
 די שְׂטָאַלְזָן,
 דָּעָר הַונְתָּם.
 דָּעָר חִימָל לִיגְטָם אֲרוֹיטָעָר
 אַוִיסְגָּעָפָלָאַסְטָאַרְטָה נְעַבָּן טְוִיעָר.
 בְּיִמְעָר שְׁלָאָפָן אַוִיפָּרְוִיטָע בְּעַנְקָן.

וּזְעַט אַרוֹיסְקּוּמוּעָן דָּעָר בְּאַלְעָבָאָם —
 אַין הוֹיכָע שְׂטִיוֹוֵל
 מִיט אֲבִיטָש אַין הַאנְטָם,
 וּזְעַט עָר אַרוֹיסְטְּרִיבָן די קֵי
 אַוִיפָּרְוִיטָע פָּאַשְׁעָם —
 נְאָר פְּלוֹצְלָוָגָה הַאָט אֲחָזָן
 זַיְךְ הַיּוֹעָרִיק צְעַשְׁרִינְגָן ;
 די בְּאָן הַאָט זַיְךְ אַוִיפְנָעַכְאָפָט,
 אַיְזַ אַפְּרָבִיְינְגָעָפָאָרָן —
 אָוָן די רְוִיטָע פָּאָרָם אַיְזַ צְעַרְוָנוּן.

זו בעטה אועננס לבנה סאנאטן

ווײיסע פערד,

שוווארצע פערד,

איבער שלאָפַנְדיַקָּעֶר ערֵד —

וואָהֵין גִּיעָן זַיִן, דַּי פֻּרְדָּ ?

וואָהֵין אַיְילָן זַיִךְ דַּי וּאַלְקָנָם,

אָוּמְרוֹאַיְקָעַ חַלּוּמָות אָונְדוּרָעַ —

וואָהֵין אַיְילָן זַיִךְ דַּי וּאַלְקָנָם ?

איינגעשלָּאָפָּן פְּלָאָנְצָן, חַוָּת,

קִיְּנְמָאָלַּל שְׁלָאָפָּט נִישְׁתָּאָיִן

דַּעַר טַוְּן.

יאָגַט זַיִךְ אַיְבָּיךְ צַוְּ דַּי יִמְּיִם,

טְרִיבְּבָּשָׂט אָונְדוּ גַּעַנְטָמָעַר צַוְּ דַּעַם טַוִּיט !

ווײיסע פערד,

שוווארצע פערד,

איבער שלאָפַנְדיַקָּעֶר ערֵד —

וואָהֵין גִּיעָן זַיִן, דַּי פֻּרְדָּ ?

הויערט אין טאל א געשמי

הויערט אין טאל א געשמי
 טאג-אוים, טאג-איין ---
 איך וויל אחים,
 אחים ניין וויל איך!
 (אחים ניין וויל אויר דער שניוי)

עדן פֿאַרְנָאַכְט
 שטַאַרְבַּט אֵין טַאַל דָּם גַּעֲשָׂרִי,
 זָוָעַן סְפֿאַרְגִּיַּת דֵּי זָוָן
 אָוָן צֹ אַיְרַהְאָרְן
 קָלָאַמְעָרְטַה זִיךְרַהְבָּרְגָּן.

תפילה

ת פ י ל ה

ערד,
 לאו מיך נאכאמאל דערפילן
 דעם ריח פון דיינע גראזן,
 מיטן רויישן פון די ביימער
 אין דיינע וועלדעָר, --
 לאו מיך וויזער שוויימען
 צו לויטערע ברעגן.
 ואל וויזער זיין פרײַגטעלער צו מיך
 די גרויעַ קאָרְעַ פון דיינע סאָסנעם.
 וויל אַלְעַ טריינקט זיך
 אין אַ בלוטיקן געפל.
 די בלעטער שרייען,
 און די זונ שטעכט.

ערד,
 לאו מיך נאכאמאל דערפילן
 דעם ריח פון דיינע גראזן.

גָּאַט הָאָט פֶּאֲרְכָּאָהָאָלְטָן זַיִן פְּנִים

אלע וועגן האבן געפירות צום טויט,
 אלע וועגן.
 אלע ווינטן האבן געאטטעט מיט פֶאֲרְכָּאָט,
 אלע ווינטן.
 אויף אלע שוועלן האבן געכילת ביוזע חינט,
 אויף אלע שוועלן.
 אלע וואסערן האבן אונדו אויסגעלאכט,
 אלע וואסערן.
 אלע נעכט זיינען פעט געוואָרֶן פֿוּן אונדזער שרעט,
 אלע נעכט.
 און די הימלען זיינען געוווען נאָקעט און לֵידְיק, —
 אלע הימלען.
 גָּאַט הָאָט פֶּאֲרְכָּאָהָאָלְטָן זַיִן פְּנִים.

ס'אייז בליעיך געווואָרַן דאס גראָאַז

ס'אייז בליעיך געווואָרַן דאס גראָאַז,
דעָר הימל איז קאָלט, —
מיין ברודער דוח,
אייך ווּך דיך מעָר נישט אוֹיפֿ דער ערָד.

אייך ווּעל איזצַט נאָר ווּאלקַנס באָנְגַּלְיָיטָן
לאָנגָג מיט די אוֹיגָן,
אייך ווּעל דיך איזצַט זוכָן, מיין ברודער,
און האָרְבָּסְטִיקָן שׂוּוִיגָן.

אייך גַּי מיט מיין זוּן אַיבָּעָרָן לַיְמִיקָן פָּעָלָה,
אוֹיפֿ די פּוֹילִישָׁע ווּעָגָן, —
אָ, זָלָן זַיְקָומָעָן, די האָרְבָּסְטִיקָע נַעֲכָת,
אַיבָּעָר פָּאָרְבָּלוֹטִיקָטָע ווּעָגָן.

פָּנוּ אֲ וַאֲלְקֹן קָוֶקֶת אָוִיפֶּ מִיר דֵי מַאֲמָעָ

פָּנוּ אֲ וַאֲלְקֹן קוֹקֶט אָוִיפֶּ מִיר דֵי מַאֲמָעָ
מִיטֶּ פָּאָרְבּוּלְטִיכְטָעָ אָוִינְגָּן —
טָאָכְטָעָרָ, פָּאָרְבּוּנְדָּ מִיר דֵי וּוֹנְדָּן.
אַיר גְּרוּיעָרָ קָאָפֶּ אִיזֶּ גַּעֲבּוֹגָן.

מִין שׂוּעוּמְטָעָר וּוַיְינְטָ צְוִישָׁן דֵי בְּלָעְשָׁעָר
פָּנוּ אַלְעָ גְּרִינְעָ בִּימְעָרָ :
מִין מִידְעָלָעָ, מִין טָאָכְטָעָר וּוּ אִיזֶּ?
דִּיוֹזָל, קְלוּבָּ צְנוּיָּפָּ אַרְדָּעָ בִּינְעָרָ.

מִין בְּרוּדְעָר שׂוּוִימָט אַיִן דֵי וּוְאָסְעָרָן
טָעָן, וּוְאָכָן, יָאָרָן.
דֵי טִיכְכָּן שְׁלָעָפָן אִים פָּאָרְוָוָם,
דֵי יְמָעָן וּוְאָרָפָן אִים צְוָרִיקָן.

מִין שְׁכָן וּוְעַקְטָ מִיךְ אַיִן דֵי גַּעֲכָטָן,
זַיְינָן קָול אִיזֶּ פּוֹל מִיטֶּ גַּעֲוָוִין :
נָעַם מִיךְ אָרָאָפֶּ פָּנוּ דָּעָר תְּלִיהָ —
לִיְיָגָן מִיךְ אַיִן קָבָר אָרְיָין .

מַאי. אַיךְ גַּי אָרוּסָ צְוִישָׁן שָׁאָטָנָן
טִיטֶּ מִין קְלִיְינָעָס זָוָן אָוִיפֶּ דֵי הָעָנָטָן.
אָזְוִיפְּלָ לְעַבְנָם פָּאָרְשָׁנִיטָעָנָעָ קְלָאָמָעָרָן וִיךְ
צָוָמִיר, צָוָמִינְעָן וּוַיְינְקָלְעָן, צָוָמִינְעָן וּוְעָנָטָן.

אָזְוִיפְּלָ לְעַבְנָם פָּאָרְשָׁנִיטָעָנָעָ צִוְטָעָרָן
אָוִיפֶּ דֵי לְאָגְגָן וּוְעָמָס פָּנוּ מִין קִינְדָּן
אָזְוִיפְּלָ לְעַבְנָם פָּאָרְשָׁנִיטָעָנָעָ קְלָאָגָן
אַיִן מָאִי, אַיִן פְּרִילִינְגְּדִיקָן וּוְיָנָטָן.

איך וויל נאך אמאל דא גיין איבערן גראז

געויידמעט די 3030 קהוישט פון מיין היינט
שטעלט גאנבענוי, וואס ווינען אומגעקומען אין
די גאנזקאמערן פון צעלמאנא, אין פולן, אין
אפריל 1942.

8.

איך וויל נאך אמאל דא גיין
איבערן גראז,
און ווינען
פאר דעם הימל,
און פאר דעם ווינט,
וואס וויעט פאר מיין פנום.
איך וויל נאך אמאל אויסטמעסטן דאס אומגנלייך
אויפֿ אט דעם שטיקל ערְּד,
ווען סאייז אמאל געוווען מיין היינט.
די טיר איז נישטאג,
און די טאמע —
וי וועט מערד נישט אחים קומען
א פארשנוייטע,
טימות א בלויין קרגט מילך אין דער חאנט,
און מיט א בלויין פארטאג אין די אויגן.
די פענצטער ווינען נישטאג,
די זונ וועט מערד נישט וואנדערן
פון וואנט צו וואנט,
פון ווינקל צו ווינקל,
און אויסצוייבערן טיר
א גריינע קאיין אויפֿ א בענקל.
גער די ווערבעם בייס טויז ווינען דאס
מיין טער פאלט אריין אין וואנטער,
און צעשטערט אויפֿ א ווילע זיוינדר הו.

ב

פאָלן, פאָלן געלע בעטער.
 אַ מעשה בלאנדושט אַרום אויף די וועגן,
 אַ מעשה וועגן מענטשן צונזעפנרטיבגען אויף אַ פעלד
 — עם האָט געגאָסן אַ פרילינגנדיקער רעגן.

דרוי טויזנט יידן אָן וואָסער, אָן ברויט,
 פיר לאָנגע פרילינגנדיקע מעת-לעתן.
 קליינגען קינדעָר האָבן געוויזנט פאָר די שטערָן
 זיַּי האָבן געוואָלט עפָן.

פֿון קינדעָרישן געוויזן זיַּנען תונקעלעָר
 נישט געוואָרִין די וועלדער אַרום.
 אָט זיַּנען זיַּי, די גראַען וועלדער,
 די וועלדער פֿון גָּאטְבִּין.

דער טיפער בלוייער הייל
 אַיז נישט אַראָפּ מיט אַ פֿיעָר פֿון דער הוּוָן.
 אויפֿן פֿעלד פֿיטערָן זיך קִי,
 אַ פֿאסְטָעָךְ בראָט קָאָרטָאָפּל בַּיִס דָּוֵיך ...

וואָס זיך אַיך נאָר דָא, אַין דעם שטעטל?
 עם באָגענָנט מיך די געשטוטלטע סטאַשע
 זיך לעכט, זיך שפֿאַצְּרָת מיט זעלנָער,
 זיך אַיז שיכור אָוָן נישט געוואָשָׁן.

ג

זוער רופט טיך דָא אַין פֿעלד?
 זוער קען מיך נאָר דָא, מיין גָּאטְמָעָן?
 אַ דָּאָרָן ברענט אַין פֿעלד —
 אַ קִינְד שְׂרִוִיט פֿון די פֿלאָטָמָעָן.

איך טו אוים מיינע שיך און גי צו,
צום קליגעס זונ פון מאין שכן:
זייןע הענטלעך זייןען שוין קוייל,
נאך די אויגן זייןען אפנ ...

— — — — —

איך גי אועעך פון דיר, שטעהל,
דיינע וועגן זייןען בלוי ווי אמאל.
זועסט וויטער פראוזען הארבסטן, ירידים,
און דער טיך וועט פלייסן אין טאל.

מִירַ לְעָבֵן וּוַיְיטָעֶר

מִירַ לְעָבֵן וּוַיְיטָעֶר אֹוִיפַּ דָּעֵר עֲדָד,
וּאַסְּחָט אַיְינְגָּעָזְפַּט אָונְדוּעָר בְּלוּטָן אָוּן טְרָעָר.
סְ'וּעַט זְיַין אַ גְּרִינְגֶּרֶר פְּרִילְנֶג —
בְּיִינְגֶּר אָונְדוּעָרָעָ צַעְמָאַלְן אֹוִיפַּ אַשׁ,
מִירַ לְעָבֵן וּוַיְיטָעֶר, אַ הַיְּפָעָלָעָ גַּעֲלִיבְעָנָעָ אֹוִיפַּ קְדִישׁ.

מִירַ עַסְּן בְּרוּוִיטַ פָּוָן דִּי פְּעַלְדָּעָר,
טְרִינְקָעָן וּאַסְּמָעָרָ פָּוָן קוּוָּאָל.
די זְיַין אַיְזָ בְּאַרְעָמָה אַרְצִיקָּ,
זַיְיַ רִירְתַּ אָונְדוּזָ אָן מִיטַּ אַ שְׁטָרָאָל . . .
מִירַ פִּירַן אָונְדוּעָרָעָ קִינְדָּעָר בַּיְיַ דִּי קְלִינְגַּעַ העַנְטָן,
פָּאַרְכִּיְיָ חַרְכָּעָ הַיְּמָעָן, חַרְכָּעָ וּעַנְטָן,
פָּאַרְכִּיְיָ טְוִיטָעָ אַיְנְדוּלָעָן פָּוָן טְוִיטָעָ קִינְדָּעָר-יִאָרָן.
דָּעָר וּוַיְנַטַּ הַוְּלִיעַטַּ פְּרָאַנְקַ אָוּן פְּרִיְיָ אָרוּם.

מִירַ לְעָבֵן וּוַיְיטָעֶר. עַם פָּאַלְטַ אֹוִיפַּ אָונְדוּזָ אַ שְׁנִיָּ.
מִירַ טְרָעָפַן וּוַיְסַעַּ בְּיִמְעָרָ, יָאָ, מִירַ זְעָעָן זְיַיָּ.
מִירַ טְרִינְקָעָן דִּי דְּעַמְּרוֹנָגָ מִיטַּ טְוַגְּקָעָלָעָ אַיְנְגָן,
אוּן דְּיוֹדָן שְׁטוּמָעָ רִיְידַ צַוְּ קְלִינְגַּעַ, גְּרוּיָעָ פִּינְגָן.

טִיְעָרָע שְׂכָנִים

קוייפט, קוייפט,
טוייערע שְׂכָנִים,
קוייפט דָּאַס שְׂטִיקָל עֲדָז.
בִּילִיק, בְּחַצְיָהִינִּים!
אייר ווועט זיך דָּא אויפְּבוּעָן אַ הוֹוִוִּין,
אויסגראָבן אַ ברוֹנוּם,
און אַ גָּארְטָן פֿאָרְפְּלָאנְצָן הִינְטָעָרָן פֿעַנְצָטָעָר.
עם ווועלן אייך נִישְׁטָמֵת שְׂרָעָקוּ קוֹיְן גַּעַשְׁפָעָנְסְטָעָר;
מיין מָאָכָע ווועט נִישְׁטָמֵת קּוֹמָעָן פֿוֹן גָּאָזְ-קָאָמָעָר צְרוּיק,
איידָע אַיְנִיקְלָעָךְ אַיְיךְ נִישְׁטָמֵת.
און אייך ווועל אַיְיךְ נִישְׁטָמֵת קּוֹמָעָן מעָר אַהֲעָר,
מייט מיין טְרָעָר.
אייך נִעְמָן בְּלוֹוִוִּין אַ שְׂטִינוֹן —
מיין מָאָכָעָמָעָם פּוֹם חָאָט אַיְוףְּ אַיְם גַּעַטְרָאָטָן.
אייך פְּרָעָמְדָע, פֿאָרוֹזָאָגְלָטָע נַעֲכָט
וועט ער זְיוּן מִיד אַ קִּישְׁן צּוֹקָאָפָּנוּם.

מיין שוועסטער חנה

אויפֿן גְּרִינְעָם גְּרָאָזֶן,
הַיְנְטָעָרָן הַוִּיכָּן בְּאָרגֶן,
בְּלֹאָנוֹזְשָׁעַט אֲרוּם מֵיַן שְׂוֻעַסְטָעַר חָנָה.
— אַירְ דּוֹף וַיְ אַין דּי נַעֲכַת —
שְׂוֻעַסְטָעַר מֵיַן גַּעַגְעָעָן,
עַנְטָפְעָרֶת זַי גַּרְנִישָׁטֶן,
עַם דּוֹיְשַׁן דּי קַאַשְׁטָאנְגָּעָן.

אוּפֿ אַ קִּילְזָן וּוְאַלְקָן,
אַיְן אַ בְּלוּיעָר שִׁיפֶּן
שְׂוֻוִימָט אֲרוּם מֵיַן שְׂוֻעַסְטָעַר חָנָה.
— אַיךְ דּוֹף זַי אַין דּי טָעָג —
שְׂוֻעַסְטָעַר מֵיַן גַּוְאָרֶט !
עַנְטָפְעָרֶת זַי גַּרְנִישָׁט —
אוֹן שְׂוֻוִימָט אַוּוֹעַק פָּן דָּגָנָעָן.

נַאֲר אַפְּטָמָאַל וּוַיְוִינְט דּעָר שְׁפִיגָּל.
אַיךְ קָוֵק אָרוֵין דְּאָרָט טִיף,
אַיְן דּי אָוְמָעְטִיקָע אָוְיָגָן
פָּן מֵיַן שְׂוֻעַסְטָעַר חָנָה.
— דּי הַאָר זַיְגָעָן שְׁוִין גְּרוֹי —
נִיְין, דָּאָם אַיְזָאַש,
וּוַיְסָעָר, גְּרוֹוְיָר אַש,
פָּן מֵיַן שְׂוֻעַסְטָעַר חָנָה.

צוֹנוּיִי שטײַינָעֶר

דער טײַך געבן אונדזער הויז
 האט זיך אַנגעההיבן
 אין די אויגן פון מיין ברודער
 שטיל און גרוּי.

 שטיל און גרוּי פְּלִיסְט דער טײַך,
 צוּויַי שטײַגֶּעֶר קוקן מיך אָן;
 דאס זיינען די אויגן פון מיין ברודער —
 אוַיסְגַּעַטָּאָן שווֵין — פון שרעַק אָן האָפְּעַנְוָנָגָג.

דאַ האָבן דײַיטשַׁן געלעבעט

דאַ האָבן דײַיטשַׁן געלעבעט
אין די שטיבער —
וועיגט זיך אָן ס'וויגט זיך די ערְד
צּוֹזָאָמָעָן מִיט די גֶּרְיבָּעָר.

דייטשַׁן האָבןדאַ געלעבעט
וועין פֿון אָונְדוּזְעָרָע שְׂבָתְּדִיקָע בעכער —
אוֹן צּעַשְׁפְּרִיְיט אָונְדוּזְעָרָע בִּינְעָר
איַבָּעָר אַלְעָ פְּעַלְדָּעָר פֿון אַיְוָרָאָפָּע
דעָר זְוִינְגָּר האָטָםדאַ גַּעֲקָלוֹנְגָּעָן
די קְלָעְפִּיקָע שְׁעָהָן —
וועָן אֵין גָּזְזִיקָּמָעָר האָטָם מֵין מָאָמָעָ פָּאָרְמָאָכָט,
איַרָּע אַוְיָגָן, בְּלוּיעָ.

ביַמְעָד האָבן גַּעֲרִישָׁת,
געַשְׁיוֹנָת האָטָם די זָוָן,
וועָן פָּאָרְבָּרְעָנָט האָטָם מַעַן מֵין פָּאָלָק
אֵין די אוֹיּוֹנָס פֿון מַאְזִידָאָנָעָק אָן אַשְׁוּיְוּנְטָשִׁים.

פָּאָרוֹוָאָם האָסְטָמו נִישְׁתָּט גַּעֲרָעָנָט מִיט שְׁוּעָבָל,
רעָגָן — שְׁלִיחָ פֿון גָּאָט ?
פָּאָרוֹוָאָם האָסְטָמו נִישְׁתָּט גַּעֲהָגָלָט מִוט שְׁטִינְנָעָר
דאַ, איַבָּעָר דִּוְיטְשָׁע קָעָפָ ?

פָּאָרוֹוָאָם האָסְטָמו נִישְׁתָּט גַּעֲרָעָנָט מִיט טְרָעָרָן
בָּאָטָשׁ פֿון אֵין יִדְישָׁ קִינְד ?
מִיט בְּלוּט, פָּאָרוֹוָאָם האָסְטָמו נִישְׁתָּט גַּעֲיָאָמָעָרט
איַבָּעָר די דִּוְיטְשָׁע שְׁטָעָט ?

ברענג מיר דאס בלוט פון דעם שונא

ברענג מיר דאס בלוט פון דעם שונא אויפֿ דיין מעסער,
אייך אויל דיר אנטקעגן מיטט די טיכָן,
ברענג אונדו דאס בלוט פון דעם שונא אויפֿ דיין מעסער,
זועט אונדו פֿרְיוֹלְעַכְעָר וּוּרְעָן פון דעם רויטָן צִיכָּן.

ברענג מיר דאס בלוט פון דעם שונא אויפֿ דיין מעסער,
ס'זועט לעשן מיין האָרֶץ.
ס'זועט לעשן די שנאה, וואס ברענט און די אויגָן,
און מיינע האָר וועלן צוֹרִיק ווערָן שׂוֹאָרֶץ.

ברענג מיר דאס בלוט פון דעם שונא אויפֿ דיין מעסער,
זעל אייך קושן דיינע הענט לְאַנְג און פרומָן,
ברענג מיר דאס בלוט פון דעם שונא אויפֿ דיין מעסער
און אייך זעל דיר שענקען אַ בלָם.

איך קען דיז נישט פארהיטן

איך קען דיז נישט פארהיטן, מײַן קינד,
 פון שלעכטעה חלומות.
 צי טאָר איך דען פארשטעלען דעם וועג
 פֿאָר דָּרוֹתָה,
 ווֹאָס ווַיְיַיְעַן אַרְיָין אֵין דִּין חֲלוֹם?
 דִּין בְּעַטֵּל — אַ הַילְצָעָרָן שִׁיפָּל
 אוּפָּה שְׂוֹאָרְצָעַן כּוֹאָלְיָעַס פָּוָן הָאָס —
 אַיךְ רַיר אָן מִיט דַּי לְיַפְּנֵן דִּין קָעָפָל,
 ווּעַרְתָּ שְׁטִילְעָר אֵין דְּרוֹיְסָן דַּי גָּאָס.

איך די לבנה אַ הוֹנְט?

איך די לבנה אַ הוֹנְט?
 אָוָן אָז אַיךְ וּוֹעֵל אַיר גַּעֲבָן אַ פִּינְגָּר,
 צַי וּוּטַם זַי אִים אַפְּבִּיסְן?
 דָּאָס וּוְאָרְעָמָעַ העַנְטָלָל פָּוָן מִין קִינְד
 אַפְּלָטָה אֵין מִין האַנט.
 עַם גַּיְעַן שְׁטִילָעַן, וּוַיְסַע גַּאֲסָן.
 פָּוָן אַ דָּאָךְ קְרִיכְטָה דַּעַר שְׁנִי אַרְאָפָּה,
 מִיט אַכְּטָה לְאַגְּגָעָ פִּים.
 -- קָוָם גַּיְכָעָר, מִין קִינְד, --
 בְּהַאָבָּשִׁיעָר נִישְׁטָ פָּאָרְגָּעָם,
 וּוּ אָונְדוֹעָר שְׁטוּב אֵין . . .

די פידל

נאכט. איבער שאטנעס פון נאקעטע ביימער
שפאנ איך מיט א קלעפנדיק האָרין.

וונט און געלע לאַטמערן, און איבערן קאָפּ אַזימל
מייט קאָלטַע שטערן.

— שווימען אונדווער שיפּן אויף ימען
צום צוגעוזאנטן לאָנד.

וואָס נענטער די שיףּ קומט צום ברעג,
אלֶין אָמְרוֹאֵיקער וואָרְפַּט זיך דער יַם.

די ערְד פֿאָרְשׂוֹוינְדַט ווי אַמְּרוֹאָזֵשׁ,
אונִ זָם האָרִין אַיז אַבעְכָּר מִיט סְם.

דאָס צוגעוזאנטַע לאָנד פֿאָרְשׂוֹוינְדַט
מייט אַלְעַ בערְגְּלַעַךְ און טָאלַן.

געבלִין אַיז אָונְדוֹ נָאָר די פֿידָל,
וואָס דוד הָאָט אויף אַיר גַּעַשְׁפִּילַט פֿאָר שָׁאָולַן.
געֻאָלְצַן וַיְיַעַן די וָאָסְעָרָן,
אונִ די ערְד ?

דורות לאָנגַחַסְטוּ פֿידָל, גַּעֲוִיַּינְטַן, —
אייצַט וּעְרַסְטוּ אַין אָונְדוֹועָרָעַ העַנְתַּד די שָׁוּעָרַד.

לִיְידִיקָעֶר שְׂטָח

דעָר פֿאַרְנָאַכְט וּוּעַט מֵיךְ מַעַר נִישְׁתָּאַהֲיִים פֿירַן
 צַוְּ דַעַר מַאֲמָעַם טִיר.
 אַעֲנָן אַלְעַ שְׁטָעָרַן זַיךְ אַוְיסְטָהַעַלְן אַיְן אַ רָאַז,
 וּוּ אַיךְ זַאלְ נִישְׁתָּ וּוּעַנְדוּן מַיְינָעַ טְרִיפְט —
 לַיְידִיקָעֶר שְׂטָח וּוּאַרְט אַוְיפְּ מִיר.
 דַעַר וּוַיְנַט וּוּעַט מַעַר נִישְׁתָּ בְּרוּעַנְגָעַן
 קַיְיָן הַיְמִישׁ קָוֵל צַוְּ מַיְינָ אַוְיעַר —
 וּוֹגְ מֵיךְ, וּוֹגְ מֵיךְ, טְרוּעַר.

אַיְלָן אַלְדָּ

אַיךְ וּוַיִּם נִישְׁתָּ וּוֹאַם אַיְזָה הַעַלְעָר,
 דַאֲם זַאמְד צַי דַי פֿיְיגֶל ?
 אַ טְרוֹקָן צְוַיְינָל קַנְאַקְט אַיְן מַיְינָעַ פֿינְגָעָר.
 סַאיְזָה שְׁטִילָן אַיְן וּוֹאַלְד.
 בְּלוֹזָה דַעַר וּוַיְנַט בְּלַאֲנְדוּשָׁעַט אַרְוּם
 אַיבָּעָר שְׁפִיצָן פָּוָן בִּימָעָר,
 אַיְן זַוְכָּט זַיְן פֿאַרְלְוִירָעָנָה הַיָּם.

דָּאָרֶט 111 דִּי סֻוּזִיגָנוֹז

דָּאָרֶט וּוּ דִי סֻוּזִיגָנוֹז
 פָּאַלְטָ אַרְיֵין אַיְן דָּעַרְ וּוּאַלְגָּעַ,
 אַיְן דִּיְן בְּלֹזֶת אַרְיֵין אַיְן מִיְּן לְעַבְנַן.
 אַיְן וּוּילְ וּוּוּנְגָּעַ דָּאַ, אַיְן דָּעַם דָּאָרֶט,
 אַיְן אַכְּטָעַ צְוִוְשָׁן גְּרִינְעַ קְלִיאָנְגָּעַ,
 אַיְן קְלִיאָמְטָעַרְן אַסְךְּ.
 וְאַל קְיָלְן מִיְּגָעַ מִידָּעַ פִּים,
 דָּעַרְ חִילְיָקָעַרְ סֻוּזִיגָנוֹז-טִירָן.
 דָּעַרְ טִיךְּ וּוּעַטְ וְזָךְ פָּאַרְדוּרְיָעַן
 אַרְוָם אֲונְגָעָרָעַ טָעַג.—
 דָּאַ וּוּלְ אַיְךְ מִיְּן קִינְדְּ גַּעֲבָוִרְן.

מיין קינד קלאפט

מיין קינד קלאפט מיט פארמאכטער וויעס
אין דעם טויער פון דער וועלט.
ס'אייז כטלו —

די ווערבעם ציטערן אין פראפט
און עס שמעקט די צעשטערנטע קעלט.
ס'קלאפט דאס הארץ פון מיין קינד:
עפַן !

באים ראג פון גאט האב איך זיך
מיט דער אכטער לבנה געטראפען.
מיט יידישע אויגן קווק איך
דער לבנה אין פנים אריין:
— מיין קינד, דאס בלוט אין דינגע אדרען אויז זאפט
פון גלויבן אוון פיין,
געליטערט בי די טייכן פון בבל
און בי די ברעגן פון ניל.
ס'האפט מיין מאמע אין א שטעהל אין פוילן
געדאונגט אין א שלו,
די שלו אויז געוווען פון האלץ
אלט זעיקם הונדערט יאָר
און די ביינער פון די זיידעס
האָבן געלוייכטן אין טאָל.

די שלו אויז פארברענט,
דער טאָל צעטראטען.
אויף אַפְגַעַמְעַקְטָעַ קְבִרְיָה
חויערן נאָר שאָטְנָם.

— כ'שטעל פאמעלען די טרייט.
איך גוי לוייכט אווי ווי אַשְׁטְרָאָל,

וואַס ווָאַנדָּעַרְעַד אֵין מְדוּבָּר,
וְאַם חָאַט גַּעֲפָגָעַן אֲקוֹזָל.

מַיְינָן קִינְדְּ קַלְאָפְּטָמִיט פָּאַרְמָאַכְּטָעָן וּוְיַעַם
אֵין דָּעַם טְוִיעָרָן פָּוּן דָּעַרְעַד וּוְעַלְטָמָן —
דָּעַרְעַד הַיְמָלָאָן אוֹזָן פּוֹלְגָּאָרָן מִיטָּשְׁטָעָן אָוּן חַבְּתָחוֹת,
וְאֵי אַמְּאָלָן, אַיְבָּעָרָן יַעֲקָבָם גַּעֲצָעַלְטָמָן.

דָּעַרְעַד וְאַגְּאָבְּנָד

קִיְיָן קְרִיוּטָעָכְּן חָאַט גַּאָרָן נִישְׁטָמָן גַּעֲשְׁפָרָאַצָּט
פָּוּן דָּעַרְעַד עַרְדָּן,
קִיְיָן בִּיְמָלָאָן אוֹזָן גַּאָרָן נִישְׁטָמָן גַּעֲוָעוֹן
אֵין פְּעַלְדָּן,
גַּאָרָן אֲנַעַלְפָּעַט אַוְיְפָנִיָּן פָּוּן דָּעַרְעַד עַרְדָּן
אוֹן אַנְטְּרִינְקָעָן דָּעַם הַיְמָלָאָן
אוֹן גַּאָרָן אֲחִימָלָאָן.

אַבְּעָרָד דָּטָם פְּנִים פָּוּן וּוְאַנְאַבְּוֹנָה,
וְאַם חָאַט מִוּךְ אַנְגָּעָקָוּתָה הַיְוִינָט
אוֹיְףָן אֲגָּאָם,
דָּטָם פְּנִים אוֹזָן שְׂוִין גַּעֲוָעוֹן,
זְוִינָעָן אוֹיְינָן הַאֲבָן שְׂוִין גַּעֲנָעָכְּטִיקָט אָוּן יַעֲנָעָן נַעֲכָט,
די אַוְיְעָרָן הַאֲבָן שְׂיָוָן אַרְוִיסָּגָעָשְׁטָאַרְצָט
פָּוּן דָּעַרְעַד עַרְדָּן
אוֹן גַּעֲפָרָעָסָן די גַּעֲרוֹוִישָׁן פָּוּן קְרָאָעָן,
פָּוּן בְּעָרָגָן
אוֹן פָּוּן גַּאָטָן.

אין א פֿאַרטוֹנוֹקְלַטְעֵר שְׂטָאָט

וועינט אָ פרויַּה בִּינְגְּכֶט אַין דַּעַר פֿינְצְטַעַר,
אַין דַּעַר שְׂוֹאַרְצָעַר שְׂטָאָט אַיז אַפְּרִיל.
אַיך שְׂטָעַל זַוְּךְ אָפְּ אַין מִיטַּן דַּעַר גַּטְמַן,
ס'אַיז פֿינְצְטַעַר אַרְומַן, ס'אַיז שְׂטַיְלַן.

דיַּ פרויַּה פֿאַרטְּגִּוִּיט אַוְּפְּ דַּעַר צְוֹוִיטַעַר וַיִּתְגַּם,
מעַן הַעֲרָתַ שְׁוִין מַעַר נִישְׁטַ קִיּוֹן טְרוּיטַן,
נַאֲר אַין דַּעַר פֿינְצְטַעַר הַעֲנָגַט נַאֲר אַיר גַּעֲוַיְיַן,—
עַם גַּיְטַ נַאֲר אַרְומַן אַין מַיְוַן בְּלוֹטַן.

פרויַּה, וּועַר בִּיסְטַו ? כְּהַאֲבַ נִישְׁטַ גַּעֲזַעַן דִּין פְּנִים,
אוֹן בְּזֹועַל קִינְגְּמַאל מַעַר נִישְׁטַ אַנְעַן דִּין גַּעֲזִיבַטַן.
שְׂטָעַל זַוְּךְ אָפְּ אַ רְגַע ! הַעַר,
הַינְטַעַר אַלְעַ שְׂוֹאַרְצָעַר פֿעַנְצְטַעַר אַיז דָּא לִיכְטַן !

וַיֹּוֹיֶת וַיֹּוֹיֶת אֵין דָאַס שְׁטָעַטָּל

וַיֹּוֹיֶת וַיֹּוֹיֶת אֵין דָאַס שְׁטָעַטָּל
אָוְנְטָעַר שְׁנִיעָן -
די וּוּרְבָּעַם וּוּאַסְמָכָן מִין שְׁלָאָפָּ בָּאוּוֹאָכָטָן,
חַלּוֹמָעַן זִיךְרָי יַעֲדָעָ נַאֲכָטָן.

מִזְהַמְתָּה הַאֲבָן זַיְזַי זַיְזַי נָאַסְמָע אַיְגָנָעָבָוִינָן
אַיְבָּעָרָן טִיְּדָן,
וּוּ אַיְךְ פְּלָעַג אַבָּרוּעָסָע מִיטָּן וּוּאַלְקָנָט
דִּיְדָן חַיְּדָן.

סְחָאָטָן דַּי מַאְמָע גַּעַוּוֹאָרָט אַזְיָּיפָ דָּעַם וּוּאַסְמָעָר,
אַשְׁעָה אָוּן נָאַסְמָע אַשְׁעָה,
נָאַסְמָע דַּעַר טִיְּדָן הַאֲטָן גַּוּלְבָּעָרָט,
אָוּן דַּי קְרוּג אֵין גַּעַוּוֹעָן בָּלָא.

קַי זַיְגָנָעַן גַּעַקְוָמָעַן צָוָם וּוּאַסְמָעָר
אָוּן גַּעַטְוָנָקָעַן דַּי קָעָפָן
זַיְעָר פָּאָרְנוֹאָכְטִיק גַּעַשְׂרָיוִי
הַאֲטָן דַּי שְׁטָעָרָן גַּעַוּוֹקָטָן.

וַיֹּוֹיֶת וַיֹּוֹיֶת אֵין דָאַס שְׁטָעַטָּל
אָוּסְגָּעָרִיסָן בְּלָאָטָן פָּזָן דַּעַר מַאְמָעָס סִידָוָר ;
די וּוּרְבָּעַם וּוּאַסְמָכָן מִין שְׁלָאָפָּ בָּאוּוֹאָכָטָן,
חַלּוֹמָעַן זִיךְרָי יַעֲדָעָ נַאֲכָטָן.

דִּיאָפָאַרְטִּיזָאנְקָעָן

אַרְוֶמְגָעָוַיְקָלָט אֵין קָאַלְטָע וּוַיְנְטָן,
גַּעֲהִילָּת אֵין צַעַשְׁטָעַרְגָּטָע נַעֲכָט,
אַיְינְגַּעַטְוַיְעַט אֵין וּוַיְסָעָ פְּרַעְמָס,
שְׁלָאָפָט טָאַנְיָע אַונְטָעָר אַבְּרָגָל לִיכְטָט.

לְאַנְגָּע טָעָג אֵיז זַי גַּעַהַאַנְגָּעָן אֵין וּוַיְנְטָן,
לְאַנְגָּע נַעֲכָט זַיְך גַּעַוְוִיגְט אֹוְיפָּ דָעָר תְּלִיהָ,
דָעָר שְׁנִי הָאָט פְּאַרְדְּעָקָט אַירְעָ גַּעַפְּרוּרְעָנָע אַקְּסָלָעָן,
אֵין דִי פְּאַרְנָאָכָטָן הָאָט זַי גַּעַבְּרָעָנָט אֵין דָעָר שְׁקִיעָה.

מַעַן הָאָט בְּאַגְּרָאָבָן דִי פְּאַרְטְּיוֹזָאֱנָקָע,
דָּאָם יוֹנָגָע מַיְידָל מִיטָּשְׁטָאַלְצָע בְּרַעְמָעָן,
פָּוָן בְּעַרְגָּל עַרְד וּוְאָקָסָט אַרְוִים אַירְ הַאַלְדוֹן,
אַירְ שְׁטָאַלְצָעָר קָאָפְּ שְׁטִוְיָגָט אַרְוִיָּפָּ צַוְּ דִי רַוְיָמָעָן.

וּוְעָלָן אֵין פְּרִילִינְג בְּלִיעָן אַירָעָ לִיפָּן,
צָעְרִיסָן, צָעְבִּיסָן, גַּעַפְּיִינִיקָט אֵין בְּלוֹטָן,
וּוְעָלָן אֵין פְּרִילִינְג דָא קַנְאָסָפָן אַירָעָ לִיפָּן,
פְּאַרְזִוְגָּלָט מִיטָּא שְׂוִוִּיגָן, וּוָסָם אֵיז שְׁטָאַרְקָעָרָרָ פָּוָן טְוִוָּט.

אוֹן וּוֹעָן פְּאַרְטְּיוֹזָאֱנָעָן אֵין טִיףָע שְׁנִיּוּעָ
טְרָאָגָן טְוִוָּיט צָומָ שְׁוֹנוֹא אֵין רַוְקוֹן,
פִּירָט זַיְך פְּאַרְאָוִים דִי טְוִוְיָטָע טָאַנְיָע,
זַיְץִינְדָּט דִי שְׁנָאָה אֵין זַיְעָרָע בְּלוֹטָן.

אוֹן שְׁלָאָנָק אֵיז אַירְ קָעְרָפָעָר, מַיְידָלָעָרִישׁ, דִיּוֹן,
זַי שְׁוֻעָבָט אַוְיָפָן שְׁנִיִּי, זַי פְּלִיטָ אַיְנָעָם וּוַיְנְטָן,
צִיעָן דִי קָעְמָפָעָר נַאֲך אַירְ אַוְיָם דִי אַרְעָמָס,
בְּלִיְיבָט בְּלוֹיז אַירְ בְּלוֹיזָר שְׁאָטָן אֵין זַיְעָרָע חָעָנָט . . .

נָאָר אַ שְׁטוּלָעָר ווַינְגַט גֶּלְעַט זִוְיעַר פְּנִים,
נָאָר דָּעָר שְׁנֵי צָעֲנִיּוֹת מַוְתָּאָר אַנְן ווַיְיעַר בְּרוּם,
טָאנְגַע אַיז ווַיְיט, זַי ווַינְקַט פָּוּן אַ שְׁטוּרָן,
זַי הָעֲנָגָט אַוְיָפָדִי צָוְיָינָן פָּוּן אַ ווַיְיסָן בּוּם.

ווען נס פֿאלַט אַ שְׁטָאַט

ווען עַמְפֿאַלְט אַ שְׁטָאַט
קוּמָעָן נִישְׁטָט פָּוּן זַיְן קִיְּין בְּרִיוֹו —
שְׁטוּלָעָר שְׁפִילָן זַיְךְ דִּי קִינְדָּעָר,
מַאְמָמָעָם אַקְסָלָעָן ווּעָרָן שִׂףָּה.

פֿאַטְאָגְרָאָפִיעָם אַיְן אַלְבּוּמוּעָן
צִיטָעָרָן אַיְן פְּרוּיְעָן-חָעָטָם,
מַעְנָעָרִישָׁע פּוֹלָע אַוְיָגָן
שְׁוַיְוִינָן שְׁטָיַל אַרְאָפָדִי פָּוּן ווּעָנָט.

נָאָעָנְטָע, חַיְמִישָׁע גַּעֲוִיכְטָעָר
שְׁוּעָבָן אַיְן דָּעָר לְוַפְּט אַרוּם,
קִילָע בָּאָק אַיְן מַוְתָּעָרָם שְׁוִים
בְּאַהַאַלְט זַיְךְ אַיְן דִּי פְּאַלְדָּן שְׁטוּסָם.

שְׂנִיעָן

שְׂנִיעָן, שְׂנִיעָן אָנוּ אֵיךְ אַיְנְדָעֲרָמִיט,
 אֵיךְ וּוֹיְסְקִיְיט, אֵיכְלָאַרְקִיְיט הַאֲטָט אֵין מִיר זַיְדָ צַעְבָּלִיט.
 — אֵיךְ זְשַׁמְּרוּ דִי אָוִיגְן, אֵיךְ שְׁתַּרְעָק אָוִים דִי הַעֲנָט
 אֵין אֵיכְפָּאַרְשָׁלָאַסְעָנָעָם גַּאֲרָטָן וַיְצַן בַּיְמָעָר אַוִיפָּ בעַנְקָ.
 דִי בעַנְקָ זְיַינָעָן וּוֹיִם, מִוְתָּשְׂנִיעָן אַוִימְגַעְבָּעָט,
 דִי בַּיְמָעָר שְׂוֹוִינְגָן, דִי שְׁטִילְקִיּוֹת גַּלְעָט.
 — אֵיךְ וּוֹיֵל אָרְיוֹן אֵין דֻעָם גַּאֲרָטָן, אֵיךְ קְלָאָפָּ אֵין דֻעָם טְוִיָּעָר,
 פָּאַרְשָׁנִיּוֹת אֵינוֹ דָּאָם שְׁלָעָטָל, פָּאַרְקָאַזּוּעָט אֵין טְרוּיָעָר.
 שְׂנִיעָן, שְׂנִיעָן אָנוּ אֵיךְ אַיְנְדָעֲרָמִיט,
 אֵיךְ וּוֹיִגְעָן, וּוֹיִגְעָן לְוִיפָּט אַרְוּם אֵין מִיּוֹן בְּלוֹט.
 גַּאֲסָ אֵין אָנוּ גַּאֲסָ אָוִים אֵיךְ בְּלָאַנְדוּשָׁע אֵין שְׁטוּרָעָם;
 אֵיךְ זַוְךְ אֵין גַּעַוּוֹרְבָּל מִיּוֹן שְׁטָעָטָל, מִיּוֹן הַיּוֹם,
 דִי קְלִיְינָעָ פְּעַנְצְּטָעָר פָּאַרְקָלְעָפָט מִיטָּ לִיּוֹם . . .
 נָאָר דָּאָם שְׁטָעָטָל אֵינוֹ וּוֹיִט, אַיְנְדָעֲרָמִיט אֵיזְ אֵיכְשְׁלָאַכְטְּפָעָלָד,
 אֵין בְּלוֹט אָנוּ פִּיעָר רְוִיכְעָרָט דִי וּוּלָט.

שְׂנִיעָן, שְׂנִיעָן אָנוּ אֵיךְ אַיְנְדָעֲרָמִיט,
 אֵיךְ נִי נָאָךְ אֵין שְׂנִיעָן נָאָךְ אַרְמִיָּאִישָׁע טְרִיט.
 סְבָאַנְגְּלִיּוֹת אָוְנְדוֹזָ דָּאָם דִּינְעָ גַּעַוּוֹיָן פָּוָן אָ קִינְדָּ,
 סְדִּרְיָנָט אִיבָּעָר פְּעַלְדָּעָר, סְצִוְתָּעָרָט אֵין וּוֹיִנְטָמָ,
 עַם פְּלִיסְטָ אֵין דִי טִיבָּן, אָוְנְטָעָרָן אֵין,
 עַם שְׁוּוֹיְמָט מִיטָּ דִי וּוֹאַלְקָנָם, לְאַנְדָּ אֵין . . . לְאַנְדָּ אָוִים.

צינד נישט אן די לאםפ

צינד נישט אן די לאםפ,
 לאו דאס קראנקע קינד איינשלאפען.
 דער זייןגר ווועט זיך אפשטעלן,
 דער לאמער ווועט זיך אנדערוזען,
 ער ווועט אַרונטערגעטען דעם איינעם פום
 אונטער זיך —
 און פרוי לאון די וועגן.
 דער בלינדער ווועט אַרוייפליינן בײידע הענט,
 אויף די אוינען.
 צינד נישט אן די לאםפ.

אַ קִינְד

אַ קִינְד :
 אַ בִּיסֶל וָאַסְמָעָה,
 אַ בִּיסֶל הִימָל,
 אַ חַלְבָּעָר שָׁאָטָן פָוֵן אַ פּוֹיָגֶל,
 בְּלָעַטְלָעָר פָוֵן אַ בְּלִימָל.

דער מַאֲמָעָם שְׁמַיְיכָל,
 דעם טָאָטָן הַעֲמָד,
 לְעַצְמָתְגַעַלְתָּ
 בָוֵן דְּרוּיָה מְלָאָכִים פָוֵן דער פְּרָעָםָה.

רוואיק שלאפט מײַן קינד

רוואיק שלאפט מײַן קינד אין בעטל.
ס'איו שטיל געווילען, עם ברענט די שטאלט בערליין.
די לעצמיע שאסן האבן אָפֶנְעַהֲילְכְתִּי,
א גרוועז מוטער ווֹאָרט אַוִיפָּאַירְעַ זַיְן.

דאַס טיכל אַוִיפָּאַירְעַ דעם האַלְדוֹן פֿאָרְבּוֹנוֹן,
וּשְׁמוּרָעַט זַי די אוֹיגַן קָעָגַן זַוְּן,
א בְּאַלְאָדָעַנְעַ מִיט וַיְסַן נַעֲקָטָאָר,
וּשְׁמוּרָעַט פֿאָרְבּוֹי צַוְּרִיךְ אַחֲיִים אַ בְּינַן.

פָּוֹן אַקְעָזָן צַו אַקְעָזָן לִינְגַּט אַוִיסְגַּעַשְׁפְּרִוִּיט דַּאַס לְאַנד,
מִיט זַוְּן בְּאַגְּאָסָן אָוֹן מִיט שַׁיְּין.
אַטְאָסָט אֵין אוֹפְּגַּעַהֲוִיבָן פֿאָרְ דַּעַם פֿאָלָקְ —
מוֹטֻעַרְלַעַכְעַ טְרָעָרְן פֿאָלָן אֵין דַּעַם כּוֹם אַרְיִין.

מִיר גַּעַזְנַן אַלְעַ אֵין די לִיְּפָן אֵין דַּעַם וּוֹיִין,
אוֹן האַבָּן דַּעַם טָעַם פָּוֹן וּגְ אַוִיפָּ אָונְדוֹעַר גַּוְמָעַן ;
עַם וּוּלְן מַאֲמָעַם וּוֹאָרטָן, אַיְיָבָק וּוֹאָרטָן אַוִיפָּ די זַיְן,
זַיְן וּוּלְן אֵין שלאַפְּלַאַזְעַ נַעֲכַט צַו זַיְן קַוְמָעַן . . .

אוֹן די מַאֲמָעַם, וּוֹאָם וּוּלְן אֵין לְאַגְּגָעַ נַעֲכַט
וּוֹאָרטָן — אוֹן זַיְן נִישְׁטָט דָעַרְוּוֹאָרטָן אַוִיפָּ די זַיְן,
וּוּלְן זַיְעַד קִינְדָעַרְשָׂן אַטְעַם חָעָרָן
אֵין שָׁאָרָךְ פָּוֹן די בְּלַעַטָּעָר, אוֹן גַּאנְגָּ פָּוֹן די שְׁטָעָרָן.

אַזְמָנָה

“מאמע”, זאגט מײַן קלײַינֶער זוֹן,
אוֹן נעטַט מיט בֵּידָע הענטַלָּעךְ מִיךְ אַרְוָם.
איינְדרוֹיסָן אַיז שׂוֹן האַרְבָּכָטָם,
די בלעטָעָר פֿאַלְן אַרְצָאָפְּ פֿוֹן בּוֹיָם.

איַךְ הָעָרָה, וּוְסַ'וּעָרָן הַאֲרָתָה
די וּוְיִכְעַבְּ בֵּינֶנֶעָר פֿוֹן מִין קִינְדָּה,
מִידְ גִּיעָן בֵּידָע אַיזְנָגָרטָן —
אוֹן קְלִיבָּן די בלעטָעָר אַיז וּוִינְטָן.

די שיכלעך פון מיין קינד ווינגען

שלאפעט מיין קינד ביגאנכט אין בעטל,
איינגעעהילט און איינגעטלוייט,
קומען טויזנטער פאָר שיך
צַוְ מִין טִיר אָן מִיט אַ שְׁטוּרָעָם!

קלאָפָן שיך אֵין דִי ווענט,
קלאָפָן אֵין דָעַם דִיל —
קומען, גִּיעָן שיך פָּוֹן גְּרִיבָעָר,
טוֹוִיטָע שיך פָּוֹן מַאֲדָאנָעָק.

אָן נָאָך יְעָדָעָרָעָר פָּאָר
צַיְעָן זִיך נָאָך לְאָנְגָעָן וְעוֹגָן,
זַיְ וּוַיְקָלָעָן זִיך מִין חַאְלָזָן אָרוּם,
נָאָם פָּוֹן בְּלוֹט אָן פָּוֹן טְרָעָן.

ווערט מיין שטוב פּוֹל מִיט שיך,
די שיכלעך פָּוֹן מִין קינד ווינגען.
אַיך זַוְך זִיך אֵין דָעַם בְּאֶרגָן אָרוּם,
נָאָר בְּקָאָן זִיך נִישְׁטָט גַּעֲפִינְגָעָן.

עס דופט א וויטע האנט מיך

די פַּרְוִי מִיטָּן הַונֶּט

גָּטָם, זַעֲנָת צַוְּדָעָר אַלְמָטָעָר פַּרְוִי
אָזֵן צַוְּאֵיר הַונֶּט.
לֹאָז אַבְּעָר זַיְעָר פְּנִים רְוִישָׁן
אָשְׁטִילָן וּוּינָט.
די זָוָן, אַיְידָעָר זַי פָּאָרְגִּיָּט, —
זַי וּוּעַט נָאָךְ אַיְין מָאָל אָגָּלָעָט טָאָן
זַיְעָרָעָט טְרִיטִיט!

וּוִיפְּלָגְעַט אָוָן טָעָג
הַאָבָּן זַי גַּעֲבָלָאנְדוֹזְשָׁעָט,
גָּעָרִיסָן זַיְקָן צַוְּדָר,
צַוְּדָר זַיְעָר אַיְצְטִיקָעָר גַּעַשְׁטָאָלָט?
וּוִיפְּלָגְעַט הַאָבָּן גַּעַוּאָשָׁן זַיְעָרָעָט אָוָוָן,
אוּן טִיכְמָן הַאָבָּן גַּעַוּאָשָׁן זַיְעָרָעָט פִּים,
בַּיּוֹ זַיְהַאָבָּן חַיְינָט, אַיְן פְּרִימָאָרָגָן,
גַּעַלְאָזָן זַיְקָן צַוְּדָר אַיְין טָאָנָץ?

גָּנְבֵּס

פֿאַרְנָגָכֶט,
 צְוֹוִישָׁן זִיבָּן אָוּן אַכְטָן,
 קְוּמָעָן נְבוּבִים אָן גְּרוּיסָע שְׂטָעָט
 צַוְּנוּקָעָלָע טִירָן,
 אָוּן צְעָרִיָּסֶן
 מִיטָּ בְּלִיְיכָע פִּינְגָּעָר
 דָּאָס שְׁפִינְגּוּעָבָם.
 רָעֲגָנָט פֿאָרָ נְאַכְטָן,
 צְוֹוִישָׁן זִיבָּן אָוּן אַכְטָן,
 אָוּן אַיְךְ גַּי
 אָוּן אַיְךְ גַּי
 צְוֹוִי שְׁטוּבָן פֿאַרְבָּי
 אַיְן גְּרוּיסָן בִּיןְהַשְׁמָשׁוֹת
 צַוְּאָ טְוּנְקָעָלָעָר טִיר —
 הָאָבָן גְּנָבִים נִישְׁתָּ גְּעֻפָּנָט דִי טִיר?
 גְּעַנְוָמָעָן מִיְּן מַאֲנָטָל,
 גְּעַנְוָמָעָן דִי שִׁיךְ
 אָוּן גְּעַלְאָזָן אָ נְאַקְעָטָע
 אָוּן אָ בְּאַרְוּעָסָע מִיךְ?
 נְאָרָ דִי טִיר אַיְן צָוָן.
 דִי טִיר אַיְזָ פֿאַרְמָאַכְט,
 אָוּן פֿאָרָ נְאַכְט,
 צְוֹוִישָׁן זִיבָּן אָוּן אַכְטָן,
 צְעָפְרָאָל אַיְךְ דִי טִיר,
 לְוִיְּפָ אַרְוִיסָע אַוִּיפָ דִי טְרָעָפָ!
 אָוּן לְיִים אָוּן אַיְן רָעָגָן,
 וּוּ הָאָט אַיְרָ פֿאַרְבָּלָאַנְדוּשָׁעָט,
 גְּנָבִים מִיטָּ טְוּנְקָעָלָע אַוִּיגָן?

111 איז דער בלוייכער קעלנער ?

ווע איז דער בלוייכער קעלנער ?
 ער איז דא מער נישטא.
 איז ער געשטערבן ?
 לעבט ער נאך וו ?
 די זעלבע טישלעה,
 די זעלבע ווענט.
 נאך דאס ברוייט
 וואס ער פֿלעגט דערלאנגען
 דאס זאלן, דערלאנגט שוין א צוויטער.
 אויסמײַדָן פֿלעג איך זיין פֿנים,
 דעם אומעטיקן פֿלעק.
 איצט זיך איך און דוף אים
 און שפינֶל
 אין פֿעטן,
 וואס פֿאַרגנעפלט זיין בלוייך.

אַ מַעַשָּׁה

דרײַצְן גַּעֲסַט טְרֵיְנְקָעַן וּוֹיִין
בֵּי אַ רְוַנְדִּין טִישׁ.
איַינְגֶּער דָּעַרְצִיְּלֶת אַ מְעֻשָּׁה
פָּוֹן אַ קָּאָזְן אָוֹן פָּוֹן אַ פּוִיגָּל.
דיַ קָּאָזְן חָאָט דָּעַם פּוִיגָּל דָּעַרְשְׁטִיקָט
וּוִינְשָׁעָר,
בִּיּוֹנְגָּאכְטָמָן,
אוֹפָּנָן בּוּידָעָט.

ליַיְדִּיק זְוִינְגָּן דִּי גְּלָעוּזָר,
דיַ עַפְלָ לִיגָּן אַוִּיסְגָּעָצְיָין —
שְׁמָאָלָּ, לְאָנָּגָּ.
דיַ גַּעֲסַט שְׂוֹוִיָּגָן בְּיָם נַאֲכָטִיקָן טִישׁ,
קוֹקָן צֹ דיַ שְׂוֹוָאַרְצָעָ פְּעַנְצָטָעָ;
הַיְנְשָׁעָר דִּי פְּעַנְצָטָעָ פְּלוּיטָ דיַ קָּאָזְן
אַרוֹמְגָּעָנוֹמוֹעָן מִיטָּן פּוִיגָּל.

הארבסטיקע וועגן

זע מיך,
 קוק אויף מיר,
 נעם מיך מיט —
 בעט א שטײַין אויף הארבסטיקע וועגן;
 ס'בעט דאס פעלד,
 דאס גראָג,
 אָרְעֵמֶע שטּוּבְּלָעֵד אִין שְׁלָאָה,
 ווֹאָסְעָרָן,
 ווֹאָלְקָנָם,
 דער הימַל,
 די באָרוּעוּסָע פִּים פָּזָן פָּאַסְטָעָן
 דער עַמְּעָר אַיבָּעָרָן בְּרוֹנוּם.
 זע מיך,
 קוק אויף מיר,
 נעם מיך מיט —
 בעט א שטײַין אויף הארבסטיקע וועגן.
 פָּאָר אַיך פָּאָרְבִּי,
 פָּאָר פָּאָרְבִּי
 כְּחַיִּיב פָּזָן דער ערְד אוֹיף דָּעַם שְׁטִיְּגַן,
 אָוָן סְגִּיגַת אוֹיף מִיר אֲרַעְגַּן,
 ווֹאָס פָּאָלָט אַיבָּעָר הארבסטיקע וועגן.

בּ עֲרֵג

בערג אויפֿ בערג
 און נאך אַ בָּאָרג.
 אַ, חַלּוּמֹת מִינְעָן, טוֹנְקָעַלְעַ!
 נַאֲקָעַט לִינְגַּט אַיְר
 פָּאָר דָּעַר זָוָן,
 אַוְן פָּאָר דָּעַם שְׁטוּרָעִים.
 אַוְן נַאֲר דָּעַר שְׁמָאָלָעַר וּוּגַן,
 צְוּוִישָׁן טָאג אַוְן נַאֲכָט,
 פָּרָט אַיְיךְ צְוִיקָּה צְוִיר —
 אַוְן גְּרוּיְסָע שְׁטָעָרָן
 וּוֹאָכָן וּוֹידָעָר בַּיְ דָּעַר טִיר.

דער רעגן זינגעט

דער רעגן זינגעט
און אייך וויאן ;
דער מאמעם אויערן
ווערן קאלטער לײַם.
קאלטער לײַם
ווערן אידער חענט.
כיזעל עפֿענען די טיר --
זעלן דופֿן, שלעפן אלע וועגן,
וואל אייך עפֿענען דאס פֿענצטער,
זעם די לבנה אויסלעשן מײַן לעבן.

אייך וויאיס נישט וואס עס טראכטן

אייך וויאים נישט וואס עס טראכטן
פֿערד און אַ רעגן ;
פֿערד אַיְינְגַע שְׁפָאַנְטָע
און שׂוֹעֲרָע וועגן.

נַאֲרַ אַיְך --
אייך וואלאט ליגן אויפֿ אַט די וועגן,
אויפֿ די וועגן, בִּינְאָכְט אַיְן אַ רעגן,
און ווערן גַּעַשְׁלַעַפְט פֿוֹן נַאֲסָע פֿערד,
אייבער דַּעַר גַּרוֹזְעָר אַיְן שְׁטִילָעָר ערָד.

וְהַיְלָה ?

וואֹהַן טְשֵׁלָאָפָעַט די פֿרוּ
 אַיְן די גְּרוּיסָע, מְעַנְעַרְישָׁע שִׁיךְ?
 דָּעַר דָּעַג נִיכְתָּב נָאָר,
 אַוְן אַיךְ — נָאָךְ אַיר.
 זַי הַצְּטָאָט אַוּדָאי שְׂוִין אֲמָאן בְּאֶנְרָאָבָן
 אַיְן דָּעַר עָרָד.
 אַוְן אָפְשָׁר גָּאָר אֲזָּוָן מִיטָּרְוִיטָעָה אָהָר?
 דָּסָם טָוָךְ אָוִיפְּ אִירָע אַקְסָלָעָן
 צִימָט זִיךְ קְרוּמְלִינָּעָן צָו דָּעַר עָרָד.

פֿאָפֿ יְרַעַן עֲבָדָה טִירֶן

אַיְרַע לְעַבְטַ נִישְׁטַ
 אַזְנַ אַיְרַ וּוֹיאַגְעַטַּ נִישְׁטַ.
 קִיְוְנֵמָאָלַ וּוֹעֲלָן אַיְירַע בְּעַכְעַרְתַּ
 נִישְׁטַ אַוְיפְּנֵעַמְעַן
 קִיְוַן שְׁטְרַאַלַּ,
 קִיְוַן בִּיןַ,
 קִיְוַן זְשֻׁוּםַ.
 מַעְגַּ דַּי זָוַן פְּלוֹיְצַן טַיְיכַן לִיכְטַן,
 מַעְגַּ דַּעַר וּוֹינְגַטַּ שְׁלַעְפַּן פָּוַן מַדְכָּר
 דַּעַם סַפְּמוֹס —
 אַיְרַ בְּלִיְוַבְטַ גְּלִיְיכְגִּילְטִיקַ,
 שְׁטוּםַ.
 אַוְמְבָאַרְיוֹלָעַ,
 אַוְמְדָעְגְּרוֹיְכְבָּאַרַּ.
 קָאַלְטַע גַּעַטְעַר !
 בְּלוֹיזַ דַּעַר שְׁטוּבַ,
 דַּעַר גְּרוּועַר שְׁטוּבַ,
 בְּיִינְגַטַּ אַרְאָפַ דַּי קַעַפַּ אַיְירַע
 דַּי בּוֹגְטַעַ.

דער רעגן און דער עפל-בוייס

דער רענן האט פאָרפרַט אַ שְׁמוּעַמ
מייטן עפל-בויים
וועגן מיר.
דער רענן ביזערט זיך,
די בלעטער האבן זיך אַינְגַּעַשְׁפָּרַט:
נײַן אָונִ נײַן.
דאַס קָרְיוּתַט האט אויך אָונְטָעָרְגָּעְשָׁטָעלַט אָן אויעַר.
אָונִ אַיך?
אַיך קָוֵק דָּוֹךְ אַלְעַ גְּרִינְעַ שְׂוִיבָן,
צִיטָעָרְנוּדִיק אַרְיַין אַין דִּינְעַ אָוִיגַּן —
אָונִ ווַיַּן אַ נְאַקְעַטַּע, פָּאָרַן עַפְּלַ-בּוּיִם.

עס דופט אַ ווַיְיטַע האַנט מִיךְ

עס דופט אַ ווַיְיטַע האַנט מִיךְ —
קָוָם!
פָּאָלַן ווּעָנְטַ,
קְרִישְׁלָעַן זיך די מוּעָרָן.
אַיך פָּאָרְנוּיַּג זיך טִיף
פָּאָר די נְאַרְצִיּוֹן,
צָאָר די הִינְטַ,
אָונִ גַּי אַנְטְּקָעַן
די פְּרִיאַיְינְגְּדִיקָע טְרוּוּעָרָן.

לִיְדֵיכְעָרְפָאָרְקָ

איך האב אריינגעקוקט
 אין א לויידיקן פאָרָק.
 אויף נאָסָע בענַק
 זייןגען ביימער געוועטן
 און געקוקט אויפֿן רעגן,
 אויף די הינט,
 און אויף די טויבָּן,
 מיט שווערָע פְּלִיגְלָן בַּיְדָר עַדְד.

קדוייצָן זיך אַין מִיר אלְלִיעָן
 פָּונְן לִיְדֵיכְעָן פָּאָרָק.
 ביימער זיין אויף נאָסָע בענַק,
 זוי קוֹקָן אויף דָּעַם רעגן,
 אויף די הינט,
 און אויף די טויבָּן,
 מיט שווערָע פְּלִיגְלָן בַּיְדָר עַדְד.

אָז ס'אייז מיר קָאַלְט

אוֹסְפָּאֵינוּ מִיר קָאַלְט,
טוֹט אָויִם דֵי מַאֲמָע אַיְרָע פּוֹטָעָר-שֵׁיךְ
אוֹן דַּעֲקָת מִיד צֹ
מִיט אַיְרָע אַוְינְגְּהַיְתְּלָעְדַּ
אוֹסְפָּאֵינוּ מִיר קָאַלְט.

אוֹן לַיְבָהָאָב אַיךְ דָּאָם שְׁטִיקָל בְּרוּוִיט,
וּוֹסְמָ דֵי מַאֲמָע בְּאַשְׁמָמָ מִיט זָלִיךְ.
אַיךְ עַם דָּאָם בְּרוּוִיט
אוֹן סְפָּאֵינוּ גַּעֲזָלֶן.

נָאָר וּוֹעֵן אוֹזְדָּאָם גַּעַשְׁעָן?
דָּעָר הִימָּל הַאֲטָזָה זִיךְ פָּאַרְוּוֹאַלְקָנָט.
דֵי מַאֲמָע אַיזְאַלְט,
אוֹן בָּאָלְד וּוֹעֵט זִיךְ דָּעָרְעָן.
דֵי חַרְבוּעַ וּוֹעֲרָבַּע בַּיִם וּוֹעֵג.

אַיְן דֵי פָּאַרְנָאַכְּטָן בְּלַיְבָה אַיךְ
מִיט לִיְדִיקָעַ העֲנָט.
דָּעָר מַאֲמָעָמָפְּנִים שְׂוִוִּימָט פָּאַרְבִּי,
שְׂוִוִּימָט אַזְוּעַק
אוֹיפְּקָאַלְטָעַ, טָוְנְקָעַלְעַ וּוֹאַסְמָעָן.

מיין פטעער הערש

קומט מיין פטעער הערש
 פון דאךפ צו גיין צו פום,
 אייז ערד געפּרוּן ווי א פֿיעַן.
 פֿאטַשְׁטַעַר מִיטַּדֵּי הָעֲנָטַן,
 קְלָאַפְּטַעַר מִיטַּדֵּי פּוּם.
 פֿאטַשְׁטַעַר אָוֹן קְלָאַפְּטַעַר
 מיין גְּרוּיעָה, הויכער פטעער הערש.

ווערט ווארעמער בי אונדז און שטוב.
 ס'פארשמעקט מיט זשוויצע,
 מיט בלעטער.
 דער פטעער טריינקט מײַ,
 די מאמע רעדט,
 רעדט מיט בלוייע אויגן אין פטערים גְּרוּיעָה באָרד
 אַרְיוֹן.

וועט זיך נאָר עפּענגן די טיר,
 עם וועט אַרְיוֹן
 דעם פטערים שטומע טאכטער
 פֿעַמֶּע.
 צוּטַם דער אוּסְגּוּקְרִימְטַעַר לִיפּ —
 ווּאַם לוּפְטַע אַים נאָר פון דאָךְפּ.

כ'חאָב לֵיב דִּי בַּעֲרֶגֶלעַן

כ'חאָב לֵיב דִּי בַּעֲרֶגֶלעַן —
זַיְוִינְגָּן עַלְטָעָר פֿוֹן מִיר
מִיט אַזּוּפִיל גַּעֲכָט,
מִיט אַזּוּפִיל גַּעֲכָט.

כ'חאָב לֵיב דֻּעַם טִינְד —
עַר אַיּוֹ קְלִינְגָּרְעַד פֿוֹן מִיר
מִיט אַזּוּפִיל טָעָג,
מִיט אַזּוּפִיל טָעָג.

כ'חאָב לֵיב דֻּעַם בּוִים —
עַר אַיּוֹ בְּרִיּוּטָעַר פֿוֹן מִיר
מִיט אַזּוּפִיל בְּלָעַטָּעָר,
מִיט אַזּוּפִיל בְּלָעַטָּעָר.

כ'חאָב לֵיב דֻּעַם וּאַלְקָן —
עַר אַיּוֹ שְׁוּעָרָרְעַד פֿוֹן מִיר
מִיט אַזּוּפִיל טְרוּיעָר,
מִיט אַזּוּפִיל טְרוּיעָר.

כ'חאָב לֵיב דֻּעַם שְׂטִינוֹן —
עַר אַיּוֹ שְׁטִילָעַר פֿוֹן מִיר
מִיט אַזּוּפִיל שְׁוּיְיגָן,
מִיט אַזּוּפִיל שְׁוּיְיגָן.

כ'חאָב לֵיב דָּאמֵן זָאָמֵן —
עַם אַיּוֹ הַעַלְעָרְעַד פֿוֹן מִיר
מִיט אַזּוּפִיל לִיכָּט,
מִיט אַזּוּפִיל לִיכָּט.

בִּבְלִישָׁה נְאָכֶת

די נאכט איז געוען שווארץ.

די נאכט איז געוען טיף, אן שטערן.

דער ווינט האט גערויישט צוישן ביימער.

דער ווינט האט געוכט לאחן.

יעקב האט באהאלטן דאס פנים

אין לאחן ליב :

— רחל, רחל, מיין וויב !

זיבן יאך האב אויך אויפֿ דיר געוערט.

לאנג זיינען געוען די טאג.

לענגענד נאך די נעכט.

אויפֿיל קאטלטע לבנות

חאכּן אַרְוָמְגַעְנוּמָעַן מײַן לֵיב.

רחל, רחל, מיין וויב.

שטויל איז לאח געלען.

מייט דינע, ביטערע ליפֿן

אייז זי אַקְעַנְגַּעַנְגַּעַן

איך זון ראנְבָּנְעָן,

דעַם בְּכוֹר פָּוּן יעַקְבָּן.

די נאכט איז שוין פָּוּן גַּעֲועָן

מייטן רִיחַ פָּוּן די בְּלוּמָעָן

וואַסְטָהָן גַּעֲועָרָט

אויפֿ רָאָבָנְעָן

אייז פְּעַלְדָּה.

ה ג ר א י נ מ ד ב ר

די קליענע הניג בעאנדזושעט אלע נאך אין דעם גרויסן מדבר
און ווינט.

דען מדבר אין נאך נישט געווואָרָן קלענער,
און הניג אוין נישט געווואָרָן גראָסער.
חינטער אָונגעמאָכטָע אויגן זעם זי דעם מאָן
ווזם זי האָט לֵיב.

געלע זאמדן אָרום און אָרום.
דען ווינט פֿאָרְשִׁוֹת די קליענע פרויינַטְרִוִּיט
דען מדבר שלננט דער קליענער הניג טראָערן.
די קָרָוָג אוין ליידיק.

און אלע מידע,
און אלע דורךטיקע
טראָגן מיט ביידע הענט
הניג לִיידְיקָע קָרָוָג.

. צָהָקָס בְּרַכָּה

עשָׂו אֵין גַּלְאָפָן פָּוּן פָּעָלָד מִיטָּדָם גַּעֲפָאנָגָג,
אוֹן גַּלְאָפָן אֵין דָעָר הַיּוֹרֶש, דָעָר וַיִּנְטָ.

דָעָר בָּאָרָג אֵין נַאֲכָגַעַלְאָפָן
מִיטָּפִיסְלָעָר פָּוּן אַ קִינְד :

אַ, זָאַל מִיךְ אַוִיךְ בַּעֲנַתְשָׁן

דָעָר אַלְטָעָר פָּאַטָּעָר יַצְחָק !

וַעֲן זַיְיַי זַיְגַּעַן אַדְיַבָּעָר דַי שַׁוּעָלָ פָּוּן גַּעֲצָעַלְתָּ,
אֵין שְׁוִין גַּעֲשָׁלָאָפָן דָעָר אַלְטָעָר פָּאַטָּעָר יַצְחָק,
זָאַט אוֹן מִיד.

זַיְן זַוְּבָּעָרָנוּ בָּאָרָד חָאָט גַּעֲפִינְקָלָט אַוִיפָּן טִיש.

-- צָו שְׁפָעַט --

הָאָט גַּעֲשָׁוּמָעָט אַ פְּלִיגָג, זָאַט הָאָט גַּעֲלָעָקָט

די לַעֲצָמָע שְׁטִיקָלָעָךְ בְּרַכָּה פָּוּן דִּיעָם טָלָעָר,

אוֹ שְׁפָעַט.

עָשָׂו הָאָט גַּעֲוָיָינָט.

פָּוּן יַעֲנָעָר זַיִט טִיר

אֵין יַעֲקָב אַזְוּעָק

מִיטָּדָעָר בְּרַכָּה אֵין דַי הַעֲנָט,

אוֹן פַּחַד אֵין דַי טְרִיט.

דער נבייא און דער רעגן

דער זיינען געווען די אקסלען פון דעם נבייא,
 זייל האבן געצייטערט
 אין דער פֿאַרגֿיִינְדִּיקָעֶר זוֹן.
 פֿויַכְּמַט אַיז גַּעֲוֹעֵן זַיִן פְּנִים,
 דָּאַס פְּנִים פָּוּן דֻּעַם נְבִיא אַוְיפָּן בָּאַרגְּן.
 בַּיּוֹם פָּוּם בָּאַרגְּן כְּרַמְּלָעָן גַּעֲוֹוָאָרָט
 האָבָן קְעַמְלָעָן גַּעֲוֹוָאָרָט
 מִיט לְאַגְּנָעָן, דּוֹרְשְׁטִיקָעָן הַעַלְדוֹעָרָט.
 בַּיּוֹם פָּוּם בָּאַרגְּן הַאַט דָּאַס פָּאַלְקָן גַּעֲוֹוָאָרָט
 מִיט לִיְדְּיַיקָעָן בְּעַכְעָרָם אַיז לִיְדְּיַיקָעָן אַוְיגָן.
 אַיז דּוּרְ מֶלֶךְ?
 דּוּרְ מֶלֶךְ הַאַט מִיט צַוְּגַעַמְאַכְּטָע אַוְיגָן
 גַּעֲגָאָרָט אַיז אַוְיפָּן גַּעֲרוֹיַשָּׁן אַ רְעָגָן.
 אַיז בָּאַלְד אַיז אַוְיפָּן הַימָּל גַּעֲוֹוָעָן אַ וּוּאַלְקָן,
 טְוּנְקָל אַיז גְּרוּיִם,
 וּזְיַי דּוּרְ נְבִיא אַלְיהָוָן.
 ס'הָאַט גַּעֲדוֹנוֹעָרט,
 ס'הָאַט גַּעֲבְּלִיכְּט!
 אַ רְעָגָן הַאַט גַּעֲגָסָן,
 גַּעֲלִיאָרָעָמָט
 אַיז גַּעֲרוֹיַשָּׁט!
 מִיטָּן נָאָסָן מֶלֶךְ אַוְיפָּן די אַקסלָּעָן
 אַיז דָּאַס פָּאַלְקָן אַנְטְּלַאָפָּן
 אַין אַ זִּינְגָּעָנדִיקָן קְנוּיָל.
 אַוְיפָּן בָּאַרגְּן אַיז דּוּרְ נְבִיא
 גַּעֲבְּלִיכְּן אַלְיָוָן
 מִיט אַן אַפְּעַנְגָּעָר בְּרוֹסָט
 אַיז אַן אַפְּנָן מְוִיל.

די ווּן אַיּוֹ פֶּאֲרָגָאנְגָעָן.
 פָּאַרְשָׁוּוּמָעָן אַיּוֹ דַּי לְעַצְטָע בְּלֹזְטִיקָע כּוֹאַלְיָע
 אַיּוֹ טִיךְ קִישּׁוֹן.
 אַיּוֹ וַיְדַעַר זַיְנָגָעָן גְּרִיטָט גַּעֲוָעָן דַּי פִּישָׁ
 מִיטָּ בּוֹרְשְׁטִינְגָּעָן אַיּוֹן
 צַו בָּאָגְגָעָן דַּי שְׁטָעָרָן.
 דַעַר נְבִיא הָאָטָם מִיטָּ דַי לְיִפְּנָן
 אַנְגָּעָרִירָתָה דַי עָרָה,
 מִיטָּ דַי טְרוּקָעָן הָעָנָט
 אַרְוָמָגָעָנוּמָעָן דַעַם בָּאָרָג.

אוֹן אוֹ סְ'אַיּוֹ אַוְיְגָעָנְגָעָן אַ וּוּאַלְקָנְדָל
 פָּוּן יִמּ,
 אַיּוֹ עַם גַּעֲוָעָן וּוּ דַעַם נְכִיאָס הָאָנָט,
 אַיּוֹ עַם גַּעֲוָעָן וּוּ דַעַם נְבִיא פּוֹם.

סְ'אַיּוֹ נִשְׁטָח מִין פָּעַנְצְּטָעָר

סְ'אַיּוֹ נִשְׁטָח מִין פָּעַנְצְּטָעָר,
 סְ'אַיּוֹ נִשְׁטָח מִין בִּיסְלָ שְׁנִי.
 אַיּוֹ פְּרֻעְמָדָן הוּיוֹ וּוְאָךְ אַיּוֹ,
 אַיּוֹ אַ פְּרֻעְמָדָעָר נָאָכָט,
 אַיּוֹ אַ פְּרֻעְמָדָן לְאָנְדָ בְּעַט אַיּוֹ,
 צַו אַ פְּרֻעְמָדָן גָּאָט.

פָּוּן וּוּאָגָעָן ?
 וּוּהָהָן ?
 פְּרָעָגָט אַ שְׁטָעָרָן אַיּוֹ הַיּוֹל ...
 נָאָךְ אַיּוֹ שְׁוֹיִיגְּ ...
 וּוּ עַם שְׁיוֹיִיגְּ אַ פֶּאֲרָבְלָאַנְדוֹזְשָׁעָטָעָר בְּרִיוֹו.

שְׂמֶן

ס'אַיוֹ גַּעֲוָעַן אֵין אַ שְׁטִילָן פָּאָרְנָאָכָט.
 אוַיְפָן פָּעַנְצָטָעַר הַאָט וֵיך גַּעֲלָשָׁן
 אַ קְרִינְגָּלְהַאָנִיק,
 אוַיְפָן טִיש — אַ זְאַלְצָמָעְסָטָל מִיט זָלִין.
 דְּלִילָהָם קְנִי זַיְנָעַן וּוַיִּם אָונִ רָוְנְדִּיק,
 אָונִ שְׁמַשׁוֹנָם לִיפָּן
 גְּרָאָב אָונִ טְרוּיְעִירִיק.
 זָלִין אָזֶן שְׁוִין גַּעֲוָעַן :
 דָּאָס וּוַיְיב,
 דָּעָר לִיְּב,
 דָּעָר הַאָנִיק ;
 אוַיְפָן בָּאָרְגָּן חַרְמוֹן אֵין אַ פָּאָרְטָאָג
 אַרְזִיפְגָּעָטְרָאָגָן אַיְוָף דֵי אַקְסָלָעָן
 דֵי טְוִיְּעָרָן פָּוָן אַ שְׁאַפְנְדִּיקָעָר שְׁטָאָט ;
 מִיטָּן קִינְבָּאָק פָּוָן אָז אַיְוָל
 טְוִיזָּנָט מָאָז גַּעַשְׁלָאָגָן,
 טָאָלָן גַּעֲקוֹשָׁט
 אָונִ בָּעָרָג אַוִּיפָּה דֵי הַעֲנָט גַּעַטְרָאָגָן.
 זָלִין אָז שְׁוִין גַּעֲוָעַן.
 אָ, דָו וּוַיְיב פָּוָן טָאָל שָׁוְרָה,
 זָעָ, אַיְךְ בֵּין שְׁטָאָרָק,
 נָאָר אַיְךְ בֵּין טְרוּיְעִירִיק.
 לְיָזָן מִיךְ אַוִּיפָּה !
 לְיָזָן מִיךְ אַוִּיפָּה !
 זְעַסְטָמָט מִיְּנָעַ לְאָקָן ?
 שְׁנִיְיךְ זַיְ אָפָּה !
 בִּינְדָמִיר דֵי הַעֲנָט,

בינד מיר די פים !
 איך וויל זיין אוזו ווי דן,
 אוזו ווי אַלע :
 מורה האבן פאָרֶן לייב,
 קניין פאָרֶן בָּאָרג !

א, דו וויב פון טאל שורק !
 און שמושון האט געקושט דלילחט קני,
 און שמושון האט געווינט אויפ אידער קני.

ה אַ ד ב ס ט

עם קומען איצט די רעננדיקע טאג.
 די קאָרטאָפל האט מען שוין
 אוימגענראָבן אין פעלד.
 עם פָּאָלְט אַרְאָפּ דער לעצטער בלאט.
 דער בוים שטייט נאָקעט
 און גרייט פאָרֶן ווינט.
 מענטיש ! אויב דו האָסְט אַ היִם,
 וועסטו פָּאָרְקְלָעְפּן דיינע פָּעָנְצְטָעֵר
 מיט קיט און מיט לויַם
 און אין די אָונְגְּטָן וועסטו אַנְצִינְדָּן אַ לאָמָּפּ.

און ווער עם האָט נישט קיַן היִם,
 וועט ברײַטער עפֿעְנְעָן די אָוְיגְּן,
 וועט מיטגְּיִין מיט די זָאָלְקָנְמ
 פָּוֹן לְאָנְד צָו לְאָנְד
 מיט אָן אוֹיְפְּגָעְשְׁטָעְלָן קָאָלְנָעָר
 אָן מיט אַ בִּינְעָרְדִּיקָעָר האָנט
 זָעָר עַמְּ האָט נִישְׁט קַיַּן היִם.

יילאָרְשָׁע 1939

די נאכט איז קאלט און ווים.

פֿון צְפּוֹן רַוקְטַּן זִיךְרָן

אַיְזָן.

דָּם לְאַנְד אַיְזָן טוּיט.

ס'אייז אויסגענגאנגען אַין פַּאֲרָגְנְלִיוֹטָע אַוְיגָן

פֿון שְׁאַרְבְּנִידְקָע פֿערְד,

אַין לְעַצְמָע פְּלָאַמְעָן פֿון בְּרַעַנְעַנְדִּיקָע הַיּוֹעָר.

דָּעֵר לְעַצְטָעָר זְעַלְנָעָר

הַאָט אַוְיסְגַּעַטָּן זַיְן שְׁוּוּרְד,

אוּן גַּעֲפָלָן מִיטָּן פְּנִים צַו דָּעֵר עֶרֶד.

דָּעֵר שְׁוֹנָא טְרֻעָת אַרְיָן מִיט שְׁוּעָרָע טְרִוְיט,

דָּעֵר שְׁוֹנָא דּוֹנְעָרָט מִיט הַאָרְטָע צִיּוֹן —

עַם זָאַל גַּעַשְׁעָן !

עַם זָאַל זַיְן !! !

אוּן אַטְוִיב מִיט אַהֲונְטָט טְרֻעָפָן זִיךְרָן

בַּיִם בְּוֵיךְ פֿון אַטְוִיטָן פֿערְד —

דָּעֵם הַיְנָטָן הַאֲכָן שַׂוִּין מַעֲנְטָשָׁן אַוְיפְּגַּעַגְּעָסָן.

אַכְלִינְדָּע אַפְּגַּעַבְּרָעָנְטָע קָאַזְעָן,

וּוַיְינְט יַאֲמַעְרְלָעֵךְ אוּן וּוַיְינְט —

נַאֲר ס'הָעָרָט זַי קִינְגָּר נִישְׁט

אַין דָּעֵר שְׁטָמָט, —

נַאֲר ס'הָעָרָט זַי קִינְגָּר נִישְׁט.

אבן דאנגן פון אנדאלז'יע

אבן דאנגן פון אנדאלז'יע,
 דער לעצטער יידישער דיבטער
 אויפֿ דער שפֿאנישער ערֶדֶר,
 האט אין טיפֿע בליענדיקע סעדער
 בעקושט דאס פְּנִים פון זֵין גַּלְיבְּטָעֶר.
 ער האט געונגגען :
 בלמען וואקסן אונטער דינגע טרייט,
 שיין ביסטו ווי די זֹן,
 און ווי דער מארגנטערן,
 דו ביסט דאס ליכט פון מײַנע אויגן.

— איז געקומען דער גירוש.
 מען האט פֿאַרטְּרִיבָן די יידֶן פון קַאַסְטְּרִילְיָע
 און אַראָנגָן.
 זועגן וואס האט דעמאַלְט געונגגען
 אבן דאנגן ?
 דא שווינט דַּי גַּשְׁיכְּטָע.
 מען ווייסט נָאָר,
 טויזנטער האבן זיך געלאָזָן אַין וואָגָל,
 אַין אָומְבָּאָקָאנְטָע ווַיְיטָן.
 טויזנטער זוינען פון הונגעַר געשטָאָרְבָּן,
 טויזנטער — פון קעלט.
 מערדער האבן זיך געשאָכְּטָן
 און צוֹגְעַרְוִיבָט ווַיְיָעַר גַּעַלְט.
 אַין די וואָס זוינען לעַבָּן גַּעֲלִיבָן —
 האבן זיך געועצָט אויפֿן רַאנְד פון די זועגן,
 אויפֿ דער גַּאַלְעָר ערֶדֶר,
 אַין גַּעַוָּאָרָט אויפֿ מְשִׁיחָן :
 ער האט גַּעַזְאָלְט קוֹטָעָן
 אַין יָאָר טוֹזִינְט פִּינְחָוּנְדָעָרָת אַין דָּרְיָי.

גָּדוֹיִס עַד בְּנוּם

גרוייסער בוים אין דער נאכט,
איך שלאָפַף נישט,
איך קען נישט אײַנשלאָפַן,
כאטש אלע מיינע גָּלוֹדָעָר בעטן זיך
צַוְּרוֹ.

צַיְקָוְמָט עַר נִישְׁטָמָט, דָּעָר כּוֹלִיגָּצָן,
מֵיטַּא מַעֲמָעָר,
מֵיטַּא שְׂטִינוֹ?
נָאָר שָׁאָר, סְ'אָיוֹ קִינְגָּעָר נִישְׁטָמָט.
סְ'אָיוֹ אַחֲנָמָט בְּלוֹיוֹ פָּאָרְבִּי.
טִיףַּאָן דָּעָר נַאֲכָט לִינְגָּט גַּעֲבָונָדָן
דָּאָס גַּעַשְׁרִי.
אַיְן שְׁפִיגָּל שְׁוֹוִימָט אַרְוָם אַגְּנָצָע
לְבָנָה.

קומט אַ בעטלאָד אַן פֿון ווועג

קומט א בעטלער אן פון וועג

קומט א בעטלער אן פון וועג,

קומט ער אן מיט בלוייע אויגן.

פעטע קראמעער אין די קליטין

מעסטען ליווונט,

וועגן מעל,

אויפן קלוייסטער-שפיז די קרא,

פרעסט א וואלקן נאך א וואלקן.

קומט א בעטלער אן פון וועג,

קומט ער אן מיט בלוייע אויגן.

א קינד איז קראנק

א קינד איז קראנק,
בייגן בלומען די קעה אראפ
שולדייך.

די טאפאלייע האט אַרומגענומען מיט די הענט
דעט שטרוייענע דאס,

און קוּקְט זיך אוֹים די אלטע אוִיגָן
אוֹיפָן ווּג :

ס'אוֹ פֿאַרטֿאָג דָא אַדְוָרְכְּגָעָנָגָנָגָן
אַ בעטְלָעָר

און דְּוָרְכְּגָעָשָׂנִיטָן די גַּעֲפָלָעָן.

די קוֹזָקָעָה האט אַרְוָנְטָעָרְגָּעָנָמָעָן אַוְנְטָעָר אִירָע פְּלִיגְלָעָן
די פּוֹפְּצָנָן גַּעַלְעָה הִינְדָּעָלָעָך —

און פְּרִי גַּעֲמָאָכָט נַאֲכָט.

די קָאַץ לִיגְט אַיְוָנְגָעָנוֹרָעָט אֵין אַ קְנוּיָל אֵין ווַיְנָקֵל
און מְרוֹטְשִׁיעָט, מְרוֹטְשִׁיעָט,
און דָּאָס בְּעַנְקָל אַוְיָף דְּרִיָּי פִּים
חַאֲרָכָט אָוּן חַלּוּמָט.

גרין איז דער טיין

גרין איז דער טיין,
און וווענדיקט ער זיך?
מיינגע שיך ווארטן ביימ ברעגן.
און אפשר זייןגען זוי פיגל?
אין וואסער פלאפלען די פיש —
אָן וואַלְקָן כַּאֲכָעַט אָן ווַיְנַט.
און אפשר זייןגען זוי פיגל? —

פֿאַר נַאֲכַט

אייציק מאנגערן

פאר נאכט וואלט יעדער בלאט
געוואלט אָ פִיגֶל זוֹין —
גי איך אָרוּם מיט אָ קְרוֹג אַין דָּעֵר האנט
און קליב זיירע טראערן אָרְיַן.
אוּפָן טַיְרָה האָבָן שאָטָטָנס פָּן די בִּימָעָר
זיך אָרוּמָגָעָנוּמוּן שְׂוִין,
און שטייל צוֹנוּיפְּגָעַלְיִיגְט די קָעֶפֶת,
בָּאַלְד וּוּלְן הַיְנַט זיך צַעְבִּילַן,
און אוּפְּשָׁנִיְידַן דָּאָס שְׂוִוִּינַן
מיט לאָנְגָעַ מעַסְעָרָם בֵּין צָום הַיְמָלֵל
בָּאַלְד וּוּלְן הַיְנַט זיך צַעְבִּילַן —
צִיטָעָרֶת די קְרוֹג אַין מַיְוִן האָנְט.

מאָך אַוִיפֶּדֶת טִיר

מאָך אַוִיפֶּדֶת טִיר !
כ'האָב מָוָרָא.
צעעפֶן דָּם העמד אַוִיפֶּדֶת דֵּין ברוֹסְט
און באַהָאַלְתַּן מִין פְּנִים
זע,
אֲפִילְוֹ דַּי לבנה רִיסְטַּזְּר
פָּונְ אַיְר זַוְּלַבְּעַרְגָּעָר קִימָט
און זוֹיל אַנְטָלוֹיְפָּן פָּונְ דַּי וּוָלְקָנָם.
——
טאָך אַוִיפֶּדֶת טִיר ! ——

ס' פְּלָאַטְעָרָן דַּי וּוּנְגָן

ס' פְּלָאַטְעָרָן דַּי וּוּנְגָן אַוִיפֶּן וּוּינְטָן,
נאָכְטָן.
ביִמְעָר לְוִיפָּן מִיט אַוִסְגַּעַשְׁטָרַעַטָּע הָעֵנֶט
צָוָם הָאַרְיוֹזָאנָט.
זָועֵל אַיך זַיְד כָּאָפָּן אַוִיפֶּדֶת דַּי הָעֵנֶט,
און לְוִיפָּן,
איְלִין,
צָוָם רְוִיטָן הָאַרְיוֹזָאנָט.

די לעצטע שטייקער זון

א גודויער זאָק, אַ פּוֹלְעָד,
 אַוִיפּ אַ פֿרְיוּעָן-פֿלוֹיְצָע —
 הַוִּידָּעָט זֶיךְ דָּעָר פֿאָרְנָאָכָט,
 הַוִּידָּעָט זֶיךְ דָּוָרָךְ וּוּאָלָד.
 דָּאָם רְוִיטָעָמָה מִיכְלָה
 אַוִיפּ אַטְּיָפּ-גַּעֲבָוִיגַּעַנְעָם פֿרְיוּעָן-קָאָפּ
 בְּרָעָנְטָמָה, בְּרָעָנְטָמָה.
 אָזְן וּוַיְמַטָּע, בָּאָרוּעָמָע פֿרְיוּעָן-פֿאָסִים
 טְרָאָגָן אֵין דָעָר נָאָכָט אָוּעָק,
 די לעצטע שטייקער זון.

מֵאָמָּע

מֵאָמָּע,
 דָוּ הַאָסְטָט פִּיְעָר גַּעֲמָאָכָט.
 הַאָסְטָט פָּנָז דָאָרָע שְׁטִיקְלָעָר הַאָלָז
 צְעַבְּלָאָזָן אַ זָּוָן.
 דָוּ חֻרְבָּסְט וּוַיְמִינָעָהָר שְׁוִיבָעָרָן אַ דָּאָנָק,
 אַ דָּאָנָק.
 נָאָר אֵין דְּרוֹיְסָן וּוַיְנַט נָאָר אַלְיאָן דָעָר וּוַיְנַט.
 נָעַם אִים, מֵאָמָּע, אֵין דִּין שְׂרִיצָאָרְיָין,
 אָזְן וּוְגַּג אִים אֵין.
 דָעָר וּוַיְנַט, עָר וּוְעַט דִּיר גַּלְוִיבָן,
 אָזְן וּוְיַי אַ שְׁעַפְסָל,
 צּוּמָאָכָן די אוּגָן.

ה א ר ב ס ט

די שייבן זיינען פאלראפֿן —
 פון פריד, צי פון טרויער ?
 אין פרימאָרגנדיקע נעלען פֿאָרֶן זיך הינט,
 שוואָרצעּ מיט וויסע,
 זויסע מיט שוואָרצעּ.
 אָרֶעֶם זיינען די בעכערס פון די לעצטע בלומען
 אין מיין גאָרטן
 נאָרֶס' קומען ביגען מיט גאָלדענע רוקנַט
 אָונַ שטופּן זיך,
 שטופּן.
 ווֹאָס ווֹיל דער קאָטער מיט די גריינע אויגן ?
 וועמענס סודheit ער אָפּ
 בי אונדזער טיר ?
 מיר קוקן זיך אָן בִּידָע
 טיף אָן לאָנג.

אָונַ פֿאָר נאָכְט —
 שטייט אָ ווֹאָגָן,
 שטייט אָ פֿערְד —
 איינגעשפָּאנַט.
 איינגעטונקט אין זוּ זיינעם נאָך דעם פֿערְדָם פֿאָדערשטע פִּים,
 אָחָלְבָּעָר בּוּיך
 אָונַ דָּאָס אָונְטָעָרְשָׁטָעָרָאָד פון ווֹאָגָן.
 אין לְיֵדְיךָ גַּעֲלָל מָאָרָא אָוּסָמִינָעָ שִׁיך
 אָונַ נָעַם די לְיִצְעָם אָינַ די הענט אָרְיִין.

צְנַשְׁפָּעַט

כ'חאָב נישט אויסגעעהרט דעם רעגן
ביין סוף,
כ'בין אײַינגעשלאָפֿן.
אוֹן אָז כ'חאָב זיך אוֹיפֿגעכָאָפֿט
איַז שוֹין געוּוֹן צוֹ שְׁפָעַט.

די בענקלעֶד האָבָן זיך געסודעט
מייטן טיש.

— דער טיש —

כ'קעַן שׂוּעָרַן —
ער האָט אַ וּאַלְכָן אוֹיפֿגעַגְעַסְן,
ער האָט די לִיְפָן אַפְּגַעַוְישַׁט.
דער אוֹיְוָן האָט גַּעֲבָוקְט זיך
איַז מֵיָּן לְאָטְשַׁ.

איַן גַּאֲרַטְן האָבָן די בְּלוּמְעָן
אַרְאַפְּגַעַבְוִיגַן שׂוּעָרַע קָעֶפֶן
אוֹנְטָעַר די לְעַצְטָע טְרָאָפְּנָם.

לְאָטְשַׁן

כ'בין גַּעַגְגַּנְגַּעַן איַן מַאֲרַק אַרְיָין
קַיְוִפָּן זיך גַּרְגָּעַ פְּרִידְמַאֲרָגָן לְאָטְשַׁן,
טְרָאָג אַיך אֲהַיִם
רוֹיְתָע לְאָטְשַׁן.
דער קְרַעְמָעַר האָט גַּעַוְאָלָט אָזְיַי —
זַיְן גַּעַלְעָר, קְרוּמָעַר צָאן.

אָוִינְפַּעַט אַלְקָן

אוינְפַּעַט וואַלְקָן שווימט דיין קאָפֶ אָוּעָק
 גערעט אַין צער.
 איך צי זיך אוים אַין דער ברײַט
 פון די וועגן,
 אוון די ווינטַן יאנֵן אַיבָּעָר מִיר.
 ווינטַן, ווינטַן,
 וואָרט אַ ווילָע!
 די אלטע ווערבָּע האָט זיך אַיְנְגָּעְבָּזָגַן
 אַיבָּעָרָן טִיךְ.
 גָּאָט! פָּאָר וועמענָם זינְד
 אַיְזָן אַר שָׁאָטָן
 אָזְוִי אַיְנְגָּהוּיקָעָרט?

בָּאַלְד וּוּעַט עַס גַּעֲשָׁעַן!

באַלְד וּוּעַט עַס גַּעֲשָׁעַן!
 די קאָז וּוּעַט זיך אַרְמוֹמוֹיקְלָעַן
 אַרוּם דעם אלְטָן האַלְדוֹן פָּוָן דער ווערבָּע
 אוון אוַיסְזַוְינָן דָּאמֶל עַצְטָע בִּיסְל בְּלוּט.
 גְּרִין זַיְנָעַן די אוַיגָּן פָּוָן דער קאָז,
 אוון ס'הָעָנָגָן נָאָך.
 אַ פָּאָר גַּעַלְעַע בלעטער אוּפָּן בּוּים.

מִין שְׁוּעָטָר

מיין שעועטער ברעננט פון מארך אהיכם
פיש און פלייש.

וי נעטט ארוים די אוינן ביי די פיש,
מייט דינע פינגער טאפט זי דאס פעטס
אויפן פלייש. —

מיין שעועטער מייט די שארפע ציין.
נאָר ווען הינטער קויטענען,

הינטער דעכער
פארגניט די זונ,

אָ פרעמדער און גאלדענער פעכער
לעשט זיך, גיט אום אומ

אויפֿ די ווענט,
אויפֿ דעם דיל, —

דרויתט מיין שעועטער אוים דאס פנים :
טונקל זייןען אויצט אירע אויגן, ווי ביר.
די רויטע בענדער אין איר טאכטער האָר
בליען אין פֿאָרגֿאָכֶט —

וילְדָע שְׁוָאָמְעָן,
מוּכָּאָמָּרָן !

מיין שעועטער באָפְט אָטְוָן אוּפָאָרְעָ אַקְסְלָעָן,
זַי לְוַופְט אָרוּם — אָוּעָק,
אוֹן קִינְעָר וּוַיסְט נִישְׁט וּוּוּ.

נַאֲרָצִיָּה וְיִאֱנָטָן

נאָרָצִיּוֹן וְיִאֱנָטָן,
 אָוָן בְּעַטְלָעָרָם קָוְמָעָן צָו אָונְדוֹזָעָר טִיר —
 זַיְיָ נָעָמָעָן בְּרוּיט,
 אָוָן לְאָזָן אַיְבָּעָר אַוִּיפָּה דֵי שָׂוּעָלָן
 גְּרוּעָן שְׁטוּבָּה.
 אַפְּרוּוּ, אַשְׁוֹאַנְגָּרָעָרָעָה,
 נִיְּיט פְּאַמְּעָלָעָךְ דָּוָרָךְ דֵי גָּאָם —
 אָוָן סְלָעָשָׂת דֵי זָוָן זָיָן
 אַוִּיפָּה אַנְיָשָׂת פְּאַרְעָנְדִיקָּתָה הוּוּא.
 נַאֲרָצִיּוֹן וְיִאֱנָטָן.
 וּוְהָיָן גִּיעָן דֵי פָּעָרְד
 מִיטְ צְוָגָעָמָאַכְטָע אַוִּיגָן?
 מִיְּנָעָ צָעָפְ שְׁלָעָפְן מִיךְ
 אַרְאָפְ,
 צָו דָעָר עָרָד.

פָּאָר דִּי דָּאָרָע הַעֲנָט

פָּאָר דִּי דָּאָרָע הַעֲנָט פָּוָן דָעָר אַרְעָמְקִיּוֹת
 הָאָג אִיךְ נִישָׂת קִיּוֹן בְּרוּיט.
 פָּאָר דִּי דָּאָרָע הַעֲנָט
 הָאָב אִיךְ אַזְיָלְבָּעָרְנָעָם רִינְג
 אַיְן הָעַלְעָ נַעֲכָת גַּעַשְׁמִידָט.
 דֵי בָּאַרְוּעָמָע פִּים אַרְעָע,
 דֵי דָוִיטָע —
 וּוּלְ אִיךְ אַנְטָאָן אַיְן בְּלוּעָ שִׁין,
 פָּאָרְקָנְעָפְלָעָן מִוְתְּ שְׁטָעָרָן בֵּי אַרְוּיט,
 אָוָן אַזְוִי
 לְאָזָן אַוִּיפָּה דֵי וּוּגָן.

די קאץ ווואשט זיך

די קאץ ווואשט זיך,
ס'זועגן קומען געסט
זאגנט די מאמע
און זי גלעט דאס האנטער,
וואס זי פרעסט.
און איך גלעט די זונן,
וואס ציט זיך אויפן טיש,
און איך צי די הענט אוים
צו די געסט.
געקומען זיינען דריי באבעם
אין טיפע קאפקעם אויפֿ די קעפֿ
טיפע פאלדן אין די קליעדר.
מיר זיצן אויפֿ דר'ערד.
די ברײיטע ציבעלע זיצט אין בלומען-טאָפֿ
און שמעקט.
אירע בלעטער זיינען גוט צו א געשוויז,
זאגט אין באבע,
און זי חיבט פון שטוויכ אַרוּם אַ פִּינְגֶּר.
אין באבע האלט אין שוויכ די קאָז,
אין באבע דריימלט.
די זונן פָּאָרגְּנִיּוֹת.
די מאמע גלעט נאך אלין דאס האנטער
וואס זי פרעסט.
זי קוּקְט אַין פָּעָנְצָטָעָר
און ווארט אויפֿ געסט.
אירע הענט זוערן גרויס,
פארגעטען שוין דעם גאנצּן טיש.

די זונ האט אַנְגָעֶצְוָנְדֵן מִינְגַע שִׁיךְ.
 אייך חוויב זיך אויף,
 אייך גוי דער אלטער שאנק אַנטקען:
 די אלטער שאנק קומט צו הינקען
 מיט אַזּוֹי פִיל לְעַכְעָר פָון האַלְצְוּעָרָעָם
 אָונ פָון רַעֲגָן.

מ ע ר צ

ס'אייז מערין,
 דער אַכְט אָונ צוֹאַנְצִיקְסְטָעָר.
 ס'אייז כמאָרְעָדֵיךְ,
 ס'אייז שטיל.
 צוֹויִי קָאַרְשָׁן-בִּימְלָעָךְ
 האָבָן זיך גַעֲפָנוּן אַוְיפְ אַ וּוָגָן
 אָונ אַרְוָמְגָעָנוּמְעָן.
 וּוּ וּוּטָה דָעָר פּוֹיעָר זַיְה פָּאַרְפְּלָאַנְצָן —
 אויף דְרַ'עַד ?
 אין חִימָל ?
 דָעָר וּוּגָג צָוָם דָאַרְפָּא אַיְזָה בְּלוֹיעָר נָאָר
 פָון פּוֹיעָרָם אַוְיגָן.

? ? ? ?

ווא איז דאס שיםעלע מיט מילך?
 די קאַז בלאנדזישעט פון דאָך צו דאָך.
 די שוואָרצע קאַז.
 אוֹר האַלדוֹ איז ווייס
 און ס'איַז פֿאָרנְאָכְט.
 דער היַמל ווערט טונקל,
 דער בוּים,
 די קראָ,
 די קָרְוָג.
 און מיַין פְּנִים?
 כ'האָכ אַים אַרְיִינְגָּנוּמוּן אַין די הענט.
 ווא איז דאס שיםעלע מיט מילך?

פֿרְיַילְינְג ?

פרְּיַילְינְג ?
 די גָּרְאָזָן הָלָבָן זִיך צָעָלָאָכְט
 אָוָנְטָעָרָן שְׁנִי,
 אַין מיַין בְּלוּט.
 אֲבעְטָלָעָר אַיז צו דער זוֹן גַּעֲגָנְגָעָן
 מיט רְוִיטָעָ לִיפָּן !
 אַיך בֵּין נַאֲכָגָעָלָאָפָּן דָּעַם בעְטָלָעָר,
 אַים אַגְּנָעָרִירֶת בֵּי אַן אוּיעָר,
 בֵּי אַן האָנט,
 גַּעֲוָאָלָט פָּוּן אַים אֲשְׁטִיקָל בְּרוּיט ?
 אֲגַלְעָט ?
 אֲטְרוּוּיְעָרְקָעָר האָט עַד מִיר אַגְּנָעָקָעָט
 אַין אַיז אָוּעָק.

אַלְיָוָן

כ'ויל ווינגען אליאן אין אַ שטוב,
מייט צוווי פֿליגן,
איין קאַץ,
און דרי בּֿלומען.
איין די פֿוַיְמָאָרגֿנָס וועלֵן מיר זיך אויפֿכָאָפֿן
מייט בלוייע אָוִינָגָן
און זיך אָנְרִיךָן.
מייטאג וועלֵן מיר בּֿלעְפְּטָשָׁעָן
פֿון איין שימל זונָן,
און אָז גַּעֲסָט וועלֵן קּוֹמָעָן,
דער רעְגָּן אָז די שְׁפָּתָן,
וועט די קאַץ דערצְיָילָן אַ מעָשָׂה פֿון אַ קָּאָזֶן.

און איין די אָוּוְנָטָן ?
גָּאָטָן, ווֹאָטָן וועלֵן מיר טָאָן,
איין די אַוְסְמָנָשְׁטָעְרָנָטָן
אוּוְנָטָן ?

אַקְטָאָבָּר

איין אַקְטָאָבָּר רַעַדְן מַעֲנְטָשָׁן
שְׁטִילָעָר אָז גַּעֲפָרָעָסָט.
שׁוּעָרָעָר ווּעָרָט דָּאָם ווּאָסָעָר,
ברִיטָעָר — די קָרוֹג.
עם טְרִינְקָט זְוִין שְׁאָטָן אָוִים
דָּעָר אַלְטָעָר בּוּים.
דָּעָר בְּרוֹנוּסָט שְׁלַעַפְט אָז דָּעָר טִיפְעָנִישָׁ אַרְאָפָּט
מִיךְ אָז זִיךְ —
צַיִיטִיקָעָר טְרוּוִים.

אַיִל מִתְנָקָע דָן

אין מיטן קערן
 האב איד אַרְוִוָסְגָעָלָאָוָט דעם בעזען,
 און געלובן שטווין
 אין רויטן קלוייד :
 פינגל פלאטפלען.
 די זונ שיננט.
 קי רופן זיך איבער
 מיט פיבטן געשרי
 פון ערדה,
 פון מערץ.
 חינט בילן,
 אין קלוייסטער קלינגט.
 די קאָז שווויגט.
 וואָס פֿאָר אַ קָּאָלִיר חָאָט דָּאָם גַּעֲפָלָאָפֶל
 פון די פֿינְגָל ?
 אַיך כָּאָפֶל די קאָז אַוְיפֶּן מִינְגָע הָעֵנָט
 און רִוְּס בְּרִוְּתִים פּוֹנְגָנְדָאָדָר אִירָע אָוִינָן.

סְחָאָט דִי גָּאנְדוֹ אַיד קָאָפֶל בָּאַהָאָלָטָן

סְחָאָט דִי גָּאנְדוֹ אַיד קָאָפֶל בָּאַהָאָלָטָן
 אָוְנְטָעָר וּוְיִסְעָר פֿילְגָלָעָן.
 אָוְיִסְגָּעְבָּוִינָן אַין אַ הָאָלָבָן דָּאָד
 אַיְוָן אַיד ? אָנְגָעָר הָאָלְדוֹן.
 אַיד ? אָנְגָעָר, וּוְיִסְעָר הָאָלְדוֹן, —
 אַ שְׁטִילָע בְּרִיךְ,
 וְוּסְעוּסְעָט זִיךְ דָעַר טְוִוִיט
 אַהֲנִין אָוּן צְרוּיךְ,
 אַהֲנִין אָוּן צְרוּיךְ.

רְאֵנוֹאָר

זעקס היגט האבן זיך געטראפען
 בי איר טיר
 און זיך צעווינגעט.
 זי וועט ארויסקומען אדער נישט?
 דער וויטער הונט
 מיטן געלן פלאק אויפן רוקן
 האט זיך געוזצט אויפן די הינטערשטע פים
 און ציטערט,
 זיין דארער שאטן ליגט א בלוייד
 נעבן אים אויפן שנייע.
 דער שווארכער הונט האט געפונגען א ביאן,
 זיינע אויערן פלאטערן און ווינט.
 דער ברוינער הונט רירט זיך נישט
 פון דער טיר.
 דער פערטער,
 דער פינפטער,
 דער זעקסטער —
 האלדו נעבן האלדו.
 די נאכט אייזה עיל.
 די קאראע אויפן די ווערבעם פלאצט,
 אלע שטערן זיינען אויפן ארט.
 דורך דעם פאפרוירענעט טיך
 גאלנצין די גריינע אויגן פון דער דערטרונגקענער:
 זי וועט ארויסקומען
 אדער נישט?

ארעמע וויבער אין ואלד

קומוּן אַרְעָמָע וַיַּבְעֵר אִין וַאֲלָד אַרְיָין
שִׁישְׁקָעַם קְלִיְבָּן אִין דַּי זַעַק,
בְּלִיְבָּן אַיְבָּעֶר אֹוִיפָּן מַאַךְ
וּוְעַרְטָעֶר,
וְאַם גְּלָאַצְּנָזְנָמָעַן צָוָם הַיּוֹמָל
מִתְּאַפְּגָרְוָנְטָן פָּוָן שַׂוְאָרָצָעַ טַעַפְּ
אוֹן הוֹנְגָעָרְיוֹקָעַ מַיְלָעָר.

דַּי אַכְצִיךְ יָאַרְיָיךְ נ

די האט אַרְיִינְגָּעָנוּמָעַן אַיְרָע אַכְצִיךְ יָאַר
איַן דַּי קְנָאַכְיָיקָעַ העַנְתָּמָע
אוֹן האט נִישְׁטָה, וּוֹ זַיְהָ צָו בָּאַהָאַלְתָּן;
דָּאַם ווּיְבָ פָּוָן יִינְגָּסְטָן זָוָן
הַאַט שְׁמָאַלְעָ אַוְיָגָן.
אוֹן דַּי פְּרִילְיָנְגְדִּיקָעַ זָוָן
הַאַט נִשְׁטָה לִיב קִיְיָן אַכְצִיךְ עַרְיָיךְ
אוֹן קְנִיטְשָׁת זַיְהָ אַוְיָף אַיְרָ פָּנִים.
די האט אַרְיִינְגָּעָנוּמָעַן אַיְרָע אַכְצִיךְ יָאַר
איַן דַּי קְנָאַכְיָיקָעַ העַנְתָּמָע
אוֹן האט נִשְׁטָה וּוֹ זַיְהָ צָו בָּאַהָאַלְתָּן.

אַפְגָעָרִיסָן, אַפְגָעָשָׁלִיסָן

אַפְגָעָרִיסָן, אַפְגָעָשָׁלִיסָן
 שְׂטִיחַת אַיְנָגֵל נַעֲבֵן טִיךְ.
 אַפְגָעָרִיסָן, אַפְגָעָשָׁלִיסָן
 וּוֹאָרָט אַוְאלְקָן אוֹיפָן יְיָנָגֵל.
 טַו אַיְנָ אָוִים דָּאָם נַיְיעַ קְלִיְיד,
 לְאוֹ עַט שְׂוּוּמָעַן אוֹיפָן טִיךְ.
 כ'גָעַם דָּאָם יְיָנָגֵל בֵּי דַעַר הַצָּנָט,
 דַעַם וּוֹאָלְקָן גַעַם אַיְךְ מִיט —
 אָוָן דַי וּוֹעֲרָבָע,
 אָוָן דַי וּוֹעֲרָבָע,
 לְאוֹזְ מִיר אַלְיוֹן בַּיְם וּוֹעָג.

אַנְיָף טְרָעָפ

כ'בִין גַעַגְאנָגָעָן אוֹיפָן טְרָעָפ —
 אַרְוֹיפָן.
 עַרְגָעַץ מוֹ דָאָךְ זַיְן אַפְעַנְצָטָעָר,
 וּוֹ מַעַן קָעָן אוֹיְסְטָרָעָקָן דֵי הַעַנְטָט
 צָוָם לַיְכָט.

אוֹיפָן עַפְעָם אַשְׁטָאָק
 הַאָכָב אַיְךְ בַּאַגְעָנָט אַפְרוֹי, —
 אַלְאָמָע,
 וַיְהַאֲטָזָעָד גַעַשָּׁאָרָט אַרְאָפָע,
 אַרְאָפָע.

אַיְךְ הַאָכָב זַיְךְ אַיְנָגָעָהָעָרט אַיְן פּוֹסְטָן קַאַרְיִידָאָר
 צַוְ אַיְרָעָ טְרִיטִיט,
 אָוָן בֵּין אַפְאַרְמָשְׁפְטָע אַיְרָעָ נַאַכְגָעָגָגָעָן.

ליידער פון יתומיס-הויז

א

די עפל ליגן שוין אין קעלער.
דעך קאשטאנ-בויום רויישט און רויישט
מייט לעצטעה בלעטער צו מײַן פענצטער :
דאס וויפלטעה וויביך האט שוין טאבטשייעס טאטע
ערגעז אין דער וועלט ?
טאבטשייעס הענטלאעך ווערן אפגעפרוריין פרוי ...
אין סעפטעמעבער.

פרי פאלן שנייען אראפ,
דע肯 צו מ'יתומיס-הויז,
דעס דאך, די שווול.
טירן ווערן וויסטער, העכער,
טירן אין יתומיס-הויז.

אין א וויס בעטל שלאפעט אין טאבטשייע,
נעבן בעטל אוירע שיכלער,
אויפן בענקל אויר קלידיל,
אויר גרווי, פאפרוריין קלידיל.

ב

די שטובן זוינען פול מיט לבנה.
איך וואנדער פון שטוב צו שטוב
און נאך פאמעלעך צו די טירן ;
די קינדער האבן מורה,
די קינדער אין יתומיס-הויז.
זי לוייפן מיר נאך מיט קליאנע הענטלאעך,
נאך מײַן קליהו,
נאך מײַן צעפ ...
ב'זעל עפנען א פענצטער, ...
וועלן נאכפלאטערן קינדערישע צעפ,
דענגאך וועט ווערן שטייל.

אויפֿן לעצטַן שטאָק

אויפֿן לעצטַן שטאָק
 האָב אַיךְ גַּעֲפֵנְתָּ אַ טִּיר :
 בִּיסְטוֹ דָּא,
 בִּיסְטוֹ דָּא אַין דָּערְהַיִם,
 מִיְּין חַבְּרוֹתָעּ ?
 זַי אַיזְׂדָּא.
 זַי לִיגְטַּ שְׁוִין אַין בָּעֵט .
 אַיְרָעּ זַאֲקָן לִיגְגָּן אַין דִּישִׁיךְ .
 זַי לִיְוָעַנְטָ אַ בּוֹן .
 דַּי נַאֲפָטְ-לַאֲמָפְ בְּרַעַנְטַ הַעַלְיָה
 אוֹיְפַ דָּעֵר שְׁטוֹלָה .
 "אַיךְ בֵּין מִידָּ?"
 זַאֲגַ אַיךְ שְׁטִילַ בַּיְ דָּעֵר טִיר .
 "קוֹם, טַו זַיךְ אָוִים,
 וּוּסְטַ הַיְגָטַ שְׁלַאֲפָן מִיטַּ מִיר ." .
 זַי צִיְתָ אָוִים אַ נַּאֲקַעַטָּעַ האַנטָּה
 אָוּן אַיךְ שְׁלַאֲפָ אַיזְׂנָה
 מִיטַּ מִין קִילְעָר בָּאָק אַוְיַף אַיר אָקְמָל .

חַלּוּמַט זַיךְ מִיד :
 אוֹיְפַן לעצטַן שטאָק
 האָב אַיךְ גַּעֲפֵנְתָּ אַ טִּיר :
 בִּיסְטוֹ דָּא,
 בִּיסְטוֹ דָּא אַין דָּערְהַיִם,
 מִיְּין חַבְּרוֹתָעּ ?
 זַי אַיזְׂדָּא.
 זַי לִיגְטַּ שְׁוִין אַין בָּעֵט .
 אַיְרָעּ זַאֲקָן לִיגְגָּן אַין דִּישִׁיךְ .
 זַי לִיְוָעַנְטָ אַ בּוֹן .
 דַּי נַאֲפָטְ-לַאֲמָפְ בְּרַעַנְטַ הַעַלְיָה
 אוֹיְפַ דָּעֵר שְׁטוֹלָה .

“איך בין מיד”,
 זאג איך שטיל ביי דער טיד.
 זי צויט אוים אַנטקעטע האנט ...
 און איך שלטאָפּ אַינְן
 מיט מײַן קילער באָק אויף אַיר אַקסל.

כֶּרְיִיס אֹוִיס דָּאַס ווַיְלָדְ-גְּרָאָז

כֶּרְיִיס אֹוִיס דָּאַס ווַיְלָדְ-גְּרָאָז
 אַין גָּרְטָן,
 גָּעָנָג וָן אָוָן זָפְטָט
 זָאָלָן הָאָכָּנוֹ דֵי קָאָרְטָאָפּּל,
 דֵי זָוָן זָעָט מִינָּעָה הענט,
 וּעְרָת שְׁטִיל אַין מִיר.
 אַלְעָלָ מִינָּעָה שְׁלַעַכְטָעָה רִיְד
 אָוָן גָּעָנָג,
 זָאָס זִינָנָעָן אַגְּנָצָעָן נָאָכְט
 גָּעָלָעָן זָאָד אַין מִינָּעָה בְּרֻעְמָעָן,
 לִינָּן אֹוִיס גְּנָעָרִיסָן,
 טְוִוִּיט אַין פְּרִימָאָרגָן.

מִרְפָּאָרָן

די רעדער פון וואגן
לויפן רונד דער לבנה אַרְוֹם.
די פומטראיט פון דעם פערץ
מעסטען אוים חַלּוּמוֹת,
מעסטען אוים חַלּוֹמוֹת
פון צעישראָקענע בערייאָזעム,
וואָם זיינגען פון ווייכע היימען אַנטלאָפָן
אויף איינזאָטָם וועגן.

שטייל.
איינגעשלָאָפָעָנָע הײַט.
פון ליידיקע עמערָם
טורייפט די שטילקִיּוֹט
אין די טיפע ברינגעמער אַראָפָן.
מיר פָּאָרָן.
אויף אַשוּעָל פון אַ פָּאָרָלָאַשְׁעָנָעָם שטיבָּל
שטייט אַ פרוי —
אַומְבָּאָזְוּגְלָעָן,
אין ווייטן העמד.

אַיִלָּת

	זְוּנֵט
33 — — — — פָּרֶבְּיָגְיָעָר — 1961 — —	עַט צִיטָעַד דָּעַר יִם — — — —
34 — — — — בְּלִינְדַּע — — — —	וְאָס שְׂוִימַט דָּאָרַט אֹיְפָן הַאֲרָסָן — —
35 — — — — פְּיִיגָּל — — — —	גִּוִּידָאָרָק — — — —
35 — — — — לִימִינְגְּרָעְבָּעָר — 1959 — —	פָּוָן אַלְעַ פְּנוּמָעָר — — — —
36 — — — — אַלְטָע וְיִגְעָרָס — — — —	וַיְגְּקָלָעַ פֵּיר — — — —
36 — — — — פְּרֻעַמְדָּע פָּטָאָגְרָאָפִיעָס — — — —	אַ כְּרָעַמְדָּע — — — —
37 — — — — שְׁפִּין — — — —	אוֹזָף אַ וּזְקָחָאָל — — — —
38 — — — — שְׁוִיְּגָנְדִּיקָּע טִירָן — — — —	וּוְנְטַ — — — —
39 — — — — דִּין זִינְעָן דִּי וּוּנְטַ — — — —	כִּיצִי אָוִיסַּט זָעַם טָאגַ — — — —
40 — — — — בִּינְגָאָכָּט אַיְן גּוּיִיאָרָק — — — —	אָפְּנָמָאָל בְּרוּמַט דָּעַר וּוּנְטַ — —
41 — — — — יְעַעַג אָס — — — —	מִיָּן שְׁכַּן — — — —
42 — — — — דִּי רְוִיטָע טִיר — — — —	גִּיסְטָעוּר — 1959 — — — —
43 — — — — מִיָּן מַאְמָע אָונֵן דָּעַר אַיְוּוָן — —	אִינְדוּלְעָן — — — —
44 — — — — סְאיַן שְׁפָעַט דָּאָס לִיכְטַ — —	לִיְּדִיקָּר סָבָהָוִי — — — —
45 — — — — דָּוָר אַ גּוּלְעַזְגָּעָר טִיר — — — —	אַ בְּעַטְלָאָר — — — —
46 — — — — טִירָן עַפְּנָעָן זִיךְ אַלְיָין — — — —	אַ נְּעָגָע אַיְן אַיְנְגָעַשְׁלָאָפָּן — —
47 — — — — אַיְן טְוּנְקָעָן הוּוּיוֹ — — — —	דָּאָס לְיִילָּעָן אָונֵן דָּעַר פְּרֻעַמְדָּע — —
48 — — — — שְׁנִי — — — —	גְּרוּוּעַ נְעָגָרָס — — — —
48 — — — — דִּי בְּרִיךְ — — — —	דִּי עַמְּפִיעַרְבִּילְלָינְג — — — —
49 — — — — אַלְץ אַיְן גְּרִיטַ — — — —	צַו וְיִתְעַבְּרָהָפָּנָס — — — —
49 — — — — שְׁפִּיטָאָל — — — —	רוֹיזְט לִיכְטַ — — — —
50 — — — — כְּדֻעְרָקָעַן וְאָס אָרָט — — — —	אַ וְאָרָט אַיְן טָאָל — — — —
50 — — — — פְּרָגָן גִּישָּׁת קִיּוֹן שְׁטוּמָעַן — — — —	וּעַן דִּי פְּעַזְצָטָעַר — — — —
בְּלַעַתְּעַרְן מַוְרַד דָּעַם חַאָרְבָּטַ	
53 — — — — גַּעֲבָוִרָן הַאֲטָמָר מִירַ דָּעַר וּוּנְטַ — —	נֶט — — — —
54 — — — — דָּעַר קָעְמָל — 1959 — — — —	מִיָּן תְּפִילָה צָוֵם קוּיְמָעַן — 1960 — —
55 — — — — אַלְץ וּוֹעֵט גַּעֲדָעְנָקָעַן — — — —	דִּי לְבָנָה אָונֵן דָּעַר שִׁיכָּר — —
55 — — — — סְאיַן אַוְצָקְפָּגְעָפָּאָל אַ שְׁוִיִּי — — — —	כִּיּוֹלֵזְזִין אַ נְּעָגָרָן — — — —
56 — — — — דָּעַר זְוַמְּעָר אַיְן גַּעֲוָעַן אַ הוּכְבָּר — —	דִּי פְּאָרְשָׁטָאָט — — — —
57 — — — — פְּאָרְגָּעְגָּלָעַן זִינְעָן מִיּוֹעַ שְׁוּעְסָטָעַר —	וּינְטָעְרִילְדַּר — — — —
58 — — — — וּעַן — — — —	קוּסְטָט אַמְּאָל אָרוּזָס פָּוָן סָבָהָוִי — — — —

דער ווינט רײַסֶט דעם לאָרָן —	—	—	—	—	—	—	—	דער זונגעַר —	1958
אַלְעַן טִיפֿעָר בִּיגְגַּן זִיךְרַי וְוּרְבָּעָס —	—	—	—	—	—	—	—	פָּאָרָנוֹאָכֶט —	—
אַדְיוּ וּוּלְדָעָר —	—	—	—	—	—	—	—	שְׁטִיקָעָר וּוּשָׁ —	—
אַיְיָ גַּעוּעָן —	—	—	—	—	—	—	—	די קְרוּגַן —	—
סְאיַיְיָ קָאָלָט זֵי טִיבָּן —	—	—	—	—	—	—	—	אַיְנְדוּתָהִים —	—
וּוָאלָט אַיךְ —	—	—	—	—	—	—	—	וְאָסָם הָאָב אַיךְ גַּעֲוָכֶט —	—
אַיךְ הָעָר נִישְׁתַּוּסְׁוּסָם דּוּ רָעְדָּסֶט —	—	—	—	—	—	—	—	גַּעַלְעָבְלָעָטָעָר —	—
פְּרוּי —	—	—	—	—	—	—	—	אָפְּרָלִ —	—
דִּינְגָּעָ שִׁיר —	—	—	—	—	—	—	—	מָאנְגָּלְיוֹא —	—
בְּלָעְטָרָן מִיר דַּעַם הַאַרְבָּסֶט —	—	—	—	—	—	—	—	אַין חָלוּם בֵּין אַיךְ אַמְּאָל שָׂוִין דָא —	—
סְאיַיְיָ דַּעַר הַאַרְבָּסֶט —	—	—	—	—	—	—	—	גַּעַגְגֶּגֶעָן —	—
וַעַן דֵּי בִּימְעָר —	—	—	—	—	—	—	—	צְעַשָּׁאָר נִישְׁתַּוּסְׁוּסָם דִּין שָׁוֹן —	—
אָן עַמְּרוֹד וּוּאָסְעָר —	—	—	—	—	—	—	—	די בְּלָעְטָעָר —	—
וַיְיִשְׁפַּעַט אַיְזָ ? —	—	—	—	—	—	—	—	אוֹן דִּיכְטָעָר שְׂטָאָרָבָן —	—
דַּי בְּעַטְלָרָן —	—	—	—	—	—	—	—	פָּאָרָטָרָאָכֶט זִינְגָּעָן דֵּי הַעֲרָנָר פָּוֹן דָעָ —	—
דִּי אַרְעָמָע —	—	—	—	—	—	—	—	צִיְּגָ —	—
אַרְעָמָעַ מְעֻטָּשָׁן —	—	—	—	—	—	—	—	דֵּי בִּימְעָר וְאָסָם מִין קִינְזָ צִיכְנָט . . .	—
ברְּרוּסְׁטָפָּאָר דֵּי פִּיגְגָּל —	—	—	—	—	—	—	—	1949 —	—
אַרְוִיטָעָה אַרְבָּסֶטְּקָעָ זָוָן —	—	—	—	—	—	—	—	אַיךְ הָאָב דֵּיךְ שָׂוִין לְאַנְגָּן נִישְׁתַּ —	—
דֵּי לְבָנָה —	—	—	—	—	—	—	—	אַרְוָמְגָעָנוּמָעָן —	—
דֵּי בְּרָגְלָעָךְ זִינְגָּעָן מִינְגָּעָ שְׁכָנִים —	—	—	—	—	—	—	—	צֹ אַ דִּיכְטָעָר —	—
אַיךְ בֵּין וּוּאָסְעָר —	—	—	—	—	—	—	—	אַרְוֹם דַּעַר אַזְיָעָרָע —	—
רְוִיטָעָה פָּאָרָם —	—	—	—	—	—	—	—	כְּחוֹאָלָט גַּעַוּאָלָט —	—
צָו בְּעַתְּהָאָוּסָם לְבָנָה-סְאָנָטָעָ —	—	—	—	—	—	—	—	מִין מְאָנְטָל —	1959
הַוּרְעָט אַיךְ טָאָל אַ גַּשְׁרוּיִי —	—	—	—	—	—	—	—	פָּוֹן אַלְעָ וּוּגָן —	—
תְּפִילָה									
תְּפִילָה —	—	—	—	—	—	—	—	שְׁתִּיעֵין אַזְוֵי מִינְגָּעָ שְׁוּעָטָעָר —	—
אַקְסָט הָאָטָט פָּאָרָבָּאָהָלָטָן זִיךְרַי פְּנִים —	—	—	—	—	—	—	—	וַעַן סְיוּעָט אַ וּאָלְקָן —	—
סְאיַיְיָ בְּלִיְיכְּ גַּעַוְאָרָן דַּאַס גְּרָאָן —	—	—	—	—	—	—	—	דַּעַר דִּיאָלָג —	—
פָּוֹן אַ וּאָלְקָן קוּקָט אַוְיכְּ מִיר דֵי מָאָמָע —	—	—	—	—	—	—	—	אַיךְ הָעָר נִישְׁתַּוּסְׁוּסָם דּוּ רָעְדָּסֶט —	—
אַיךְ וּלְיַיְלָקָן גַּרְאָן —	—	—	—	—	—	—	—	אַין רִילְקָעָס לִיד —	1960
אַיךְ לְעָבָן וּוּיְטָעָר —	—	—	—	—	—	—	—	אַלְעַן טִיפֿעָר בִּיגְגַּן זִיךְרַי וְוּרְבָּעָס —	—
טִיְיָעָ שְׁכָנִים —	—	—	—	—	—	—	—	אַפְּעָלִיאָס קְלִיְיד —	—
מִין שְׁוּעָטָעָר חָנָה —	—	—	—	—	—	—	—	בְּלָאָגְדוּשָׁעָן אַיךְ דִּיר —	—
צְוַיְיָ שְׁטִינְגָּר —	—	—	—	—	—	—	—	גְּרִינְעָ וּוּלְדָעָר —	—
דָא הָאָבָן דִּיְתָשָׁן גַּעַלְעָט —	—	—	—	—	—	—	—	פָּאָרָן שְׁפִיגְלָ —	—
ברָעָגָן מִיר דַאַס בְּלוּט פָּוֹן דַעַם שָׁוֹנוֹא —	—	—	—	—	—	—	—	וַעַן דּוּ שְׁוֹיִינְגָּט —	—
123	—	—	—	—	—	—	—	אַיךְ וּלְמַךְ אַרְוָמָהִילָן —	—
124	—	—	—	—	—	—	—	בִּינְאָכֶט —	1960
125	—	—	—	—	—	—	—	אַלְעָ בִּימְעָר —	—
126	—	—	—	—	—	—	—	84 —	—
127	—	—	—	—	—	—	—	85 —	—

160	שמשותן	124	איך קען דיך נישט פֿאַרְהַיִּין
161	הארבסט	124	אייז זי לבנה אַ הָוָגֶת
162	וְאַרְשָׁע — 1939	125	די פֿידֵל
163	אבן דָּאָגָן פֿוֹן אַנְדָּאַלְוִיעַ	126	ליידקער פֿאָרָק
164	גּוֹזְטָסְעָר בִּיטַם	126	איין וְאַלְ
קּוֹמֶט אַ בְּעַטְלָעָר אַן פֿוֹן וּוּגַ			
167	קּוֹמֶט אַ בְּעַטְלָעָר אַן פֿוֹן וּוּגַ — 1935	127	דאָרט וְויַיְוָאָגָע
168	אַ קִינְד אַיִן קְרָאנְק	128	איין קִינְד קְלָאָפֶט — 1943
169	גרִין אַיִן דָּעַר טִיךְ	129	דעָר וְאַגְּאַבְּוָנד
169	פֿאַרְנוֹאָכָס	130	איין אַ פֿאַרְטָוְנְגְּלָטְעָר שְׂטָאָט
170	מַאֲךְ אַיִּף דִּי טִיר	131	חוּיטַט, וְוִיטַט אַיִז דָּאָס שְׂטָעָל
170	סְפֿלָאָטְעָרָן דִּי וּוּגַן	132	די פֿאַרְטִּיאָגְּנָעַ
171	די לעַצְטָע שְׂטִיקָעַר זָוַן	133	זְעַן עַס פֿאָלְטַט אַ שְׂטָאָט
171	מַאמְעַ	135	אַ קִינְד
172	הָאַרְבָּסְט	135	צִינְדַּגְּוִישַׁט אַן דִּי לְאַמְפַ
173	צָו שְׁפָטַט	136	רוֹאַיַּק שְׁלָאָפֶט מִין קִינְד
173	רוֹיְטַע לְאַטְשָׁן	137	איין גַּעַרְטַן — 1946
174	אוֹיֵף אַ וְאַלְקָן — 1934	138	די שְׁיכָלָעַר פֿוֹן מִין קִינְד
175	מיַין שְׁוּסְטָעַר	עַט רְוֻפַּט אַ וְוִוְיְטַע הָאַגְּנָט מִיךְ	
176	נָאָרְצִיּוֹן וְחַיְאָנוּן	141	די פֿרְוִי מִיטַּן הוֹנוֹט
176	פֿאָר דִּי דָאָעַט הָעַט	142	גְּנוּבִים
177	די קָאָץ וּוָאָשַׁט זִיךְ — 1935	143	וואֹ אַיִז דָעַר בְּלִיכְעָר קְעַלְעָר
178	מַעַרְץ	144	אַ מעַשָּׁה
179	זָהָוָ ?	145	הָאַרְבָּסְטִיקָעַ וּוּגַן
179	פְּרִילִינְג	146	בָּעָרְג — 1939
180	אַלְיַין	147	דעָר דָעַגְן וִינְגַט
180	אַקְטָאָבָעַר	147	אייך וְוִיסְט וְוָסְט עַס טְרָאָכְטַן
181	איין מִיטַּן קָעָן	148	וואֹהַיַּן —
181	סְיָהָט דִּי גָּאנְדוֹ פֿאָרָן טְוִיט	149	פֿאַפְּרִיעָרָעַ בְּלוּמָעַן
182	יאָנוֹאָר	150	דעָר רָעַגְן אַונְ זָעַר עַפְּלָבוּם
183	אַרְעָמַע וּוּיְיָבָעַר אַיִן וְאַלְ	150	עַס רְוֻפַּט אַ וְוִוְיְטַע הָאַגְּנָט מִיךְ
183	די אַכְצִיךְ אַרְיִיךְ	151	ליידקער פֿאָרָק
184	אַפְּגָעָרִיסְן, אַפְּגָעָשְׁלִיסְן	152	אוֹ סָאיַן מִיךְ קָאָלֶט
184	אוֹיִץ טְרוּפַ	153	מיַין פֿעַטְעָר הָעָרְש
185	ליְדָעָר פֿוֹן יְתּוּמִיםְהַוִּין	154	כַּיהָאָבָ לִיבָּ דִי בְּעַרְגְּלָעַן
186	אוֹיפָן לעַצְטָן שְׂטָאָט — 1936	155	בִּיבְּלִישָׁע נָאָכָט
187	כִּירִיסְ אַיִס דָּאָס וּוְלְדִיגְרָאָן	156	הָגָר אַיִן מְדָבָר — 1938
188	נְיוֹרְ פֿאָרָן	157	יְצָחָקָס בְּרָכָה
		158	דָעָר נְבָאָ אַונְ דָעַר רָעַגְן
		159	סְאיַן וִישְׁטַמְּנַיְּן פֿעַנְצְטָעַר

פָּנִים זַעֲלָבָן מְחַבָּר :

ליידער

ביבליואטיק פון יידישן פ.ע.ג.-קלוב, ווארשע, 1986.

דעָר רַעֲנֵן זַוְנְגֶט (ליידער)

ביבליואטיק פון יידישן פ.ע.ג.-קלוב, ווארשע, 1989.

צַו לְוִיטָעָרָע בְּרַעְנֵן (ליידער)

פאָרְלָאָג, "יִדִּישִׂבוֹך", הַאֲרוֹשׁ, 1948.

דאָס דָּאָזִיקָע בָּזֶן אַיז אָנוּ אָפְקָלוֹיב פָּוּן מִינָע לִיְדָעָר אַיז

רַעֲטְרוֹאָסְפָּנְגָט, גַּנְשָׁוִירְבָּן אַיז דִּי יָאָרָן 1933—1961.

